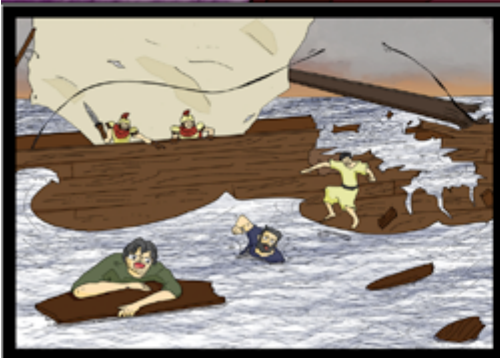

ชีวิตของปาโล

ชั้นประถมศึกษา J 1-3

เครือข่ายคริสเตียนศึกษาเป็นเทคอสในประเทศไทย (อัญญาทิพย์)

สารบัญ

บทที่ 1	เซาโลกลับใจ	7
บทที่ 2	อานาเนียช่วยเปาโล	15
บทที่ 3	เปาโลกับหมอผี	24
บทที่ 4	เปาโลถูกขว้างที่ลิสตรา	33
บทที่ 5	นิมิตที่มาซีโดเนีย	40
บทที่ 6	เปาโลถูกขังคุกที่ฟิลิปปี	48
บทที่ 7	แต่พระเจ้าที่ไม่รู้จัก	56
บทที่ 8	เปาโลทรมทeshivit	65
บทที่ 9	เปาโลถูกจับในพระวิหาร	72
บทที่ 10	หลานชายเปาโลบอกแผนร้าย	80
บทที่ 11	เปาโลยืนต่อหน้ากษัตริย์	88
บทที่ 12	พายุในทะเล	96
บทที่ 13	ถึงจุดหมายในฐานะนักโทษ	109

การเฝ้าระวังความรักพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่

ความรักและความห่วงใยแบบพระคริสต์เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ที่สุดสำหรับครูผู้สอน ความชำนาญและวิธีการจะไม่ช่วยให้เกิดผลมากนัก ถ้าไม่มีความรัก

พระประสงค์ของพระเจ้า คือความรักจะต้องมีการแสดงออกเป็นการกระทำ ครูจะแสดงให้เห็นได้ก่ๆ เห็นความรักของเขาได้โดย.....

ให้ความสนใจ

ผู้เรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่คือคนที่เราควรให้ความสนใจ ครูที่ดีควรแสดงความรัก ความสนใจ และความห่วงใยต่อผู้เรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน

เตรียมความพร้อม

- มาก่อนเวลา 15 -20 นาที
- จัดเตรียมห้องเรียนให้สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย
- เตรียมอุปกรณ์ที่จะใช้ให้พร้อม
- พูดคุยทักทายกับผู้เรียนก่อนเริ่มการสอน

ช่างสังเกต

ครูที่ดีควรเป็นคนช่างสังเกต เช่น การแต่งตัวของเด็กๆ เขาอาจจะใส่รองเท้าคูใหม่ ใส่เสื้อใหม่ หรือจะสังเกตดูลักษณะท่าทางของแต่ละคน หรือพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป เพื่อจะเรียนรู้จักเด็กแต่ละคนให้มากขึ้น

สนใจในสิ่งที่เด็กสนใจ ถามถึงความทุกข์สุขในครอบครัวและร่วมรับรู้ในปัญหาต่างๆ การแสดงออกจะต้องทำด้วยความรักและจริงใจ

เรียนรู้จักกันและกันเป็นการร่วมหัว

รู้ความต้องการของเด็ก

ครูจะต้องรู้จักลักษณะนิสัยของผู้เรียนในแต่ละวัย ถ้าจะให้ดีครูจะรู้จักแต่ละคนเป็นการส่วนตัวด้วย ควรรู้ว่าเด็กคนนั้นมีนิสัยอย่างไร ชอบอะไร ต้องการอะไร ตั้งใจอยากจะได้อะไร ชอบให้เราปฏิบัติต่อเขาอย่างไร เพื่อจะไม่ทำให้เขาท้อใจหรืออับอายต่อหน้าเพื่อน

บันทึกรายละเอียด

ทำประวัติของแต่ละคนไว้ มีชื่อที่อยู่และรายละเอียดต่างๆ ที่จำเป็น และควรบันทึกการติดตามและผลของการตามในแต่ละครั้งไว้ ควรจะรู้ว่าเด็กเรียนที่ไหน งานอดิเรก และกิจกรรมที่เขาชอบทำทั้งในคริสตจักรและนอกคริสตจักร

รู้จักชีวิตฝ่ายวิญญาณของเด็ก

การรู้จักครอบครัวและชีวิตฝ่ายวิญญาณของเด็กๆ จะทำให้เรารู้ว่า เขามีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับพระคัมภีร์มากน้อยเพียงไร เพื่อจะช่วยให้ครูสามารถตั้งเป้าหมายการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนได้ดี

สังเกตอาการ

ปัญหาและความยุ่งยากในชีวิตมีผลกระทบต่ออุปนิสัยของบุคคล ครูได้รับการฝึกในการเป็นผู้ฟังที่ดีจะสามารถรับรู้ปัญหาภายในของผู้เรียน เช่น ให้สังเกตคำถามที่เขาถาม เรื่องที่เขาให้อธิษฐาน อารมณ์และท่าทีต่างๆที่เขาแสดงออก สิ่งเหล่านี้เป็นอาการที่แสดงให้รู้ถึงปัญหาที่ซ่อนอยู่ภายใน

หาโอกาสเข้าช่วยเหลือ

ครูที่มีความห่วงใยจะพยายามหาโอกาสเข้าช่วยเหลือโดยขอให้เขาอยู่ก่อนหลังเลิกเรียนเมื่อคนอื่นๆ ไปกันหมดแล้ว หาโอกาสที่จะพูดคุยกับเขาเป็นส่วนตัว อธิษฐานด้วยกัน พาไปทานข้าวหรือพาไปส่งบ้าน การรับฟังและการแสดงน้ำใจจะต้องทำด้วยความรักและจริงใจ ไม่ใช่การละลาบละล้อ

เข้าใจกัมมวิจระเขุหุทธิ

ครูวิ ๑ คือผู้นำวิญญาณ

1. นำเด็กอธิษฐานรับเชื่อ
2. แนะนำเด็กหลังรับเชื่อ
3. จงอธิษฐานต่อไปและติดตามเด็กนั้นให้เติบโตในพระคริสต์

เรื่องผู้ช่วยวิญญาณ

ครูเป็นเหมือนผู้เลี้ยง

ความรับผิดชอบของครูคือ เป็นผู้เลี้ยงที่สุภาพอ่อนโยน นำเด็กๆ ในการศึกษาพระคัมภีร์อธิษฐานและนมัสการพระเจ้า

อธิษฐานเพื่อเด็กๆ

ครูสามารถทูลปัญหาและความยุ่งยากต่างๆ ต่อพระเจ้า อธิษฐานเพื่อเด็กๆ ทุกคนอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้รักคนที่ไม่น่ารักได้ง่ายขึ้น

สอนให้ความมั่นคงตามหลักพระคัมภีร์

ครูควรจะสอนให้เด็กๆ นับถือตัวเองตามหลักคำสอนของพระคัมภีร์ เมื่อเขานับถือตัวเองตามหลักคำสอนที่ไม่มัววนเปลี่ยนแปลงแล้วจะทำให้เขารู้สึกว่าเป็นคนมีค่า มีความมั่นใจในตัวเองมีความอบอุ่น และมีความรักที่หล่อหลอมมาจากพระเจ้า

ครูเป็นผู้รักษานิยม

ความรักจะทำให้พื้นฐานของระเบียบวินัยมั่นคง คำว่า “ระเบียบวินัย” หมายถึง กฎที่ทุกคนถือปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้ทุกคนอยู่ในขอบเขตที่ถูกต้อง

การแก้ไขกฎระเบียบโดยทั่วไปมักจะมีการแก้ไขเกี่ยวกับ
ปรับปรุงแก้ไขบทเรียนให้ดีขึ้น
จัดห้องเรียนให้เป็นระเบียบ มีอากาศ ถ่ายเทได้สะดวก ไม่รกรุงรัง

การใช้ระเบียบวินัยในห้องเรียน

ครูควรจะรู้วิธีการในการควบคุมระเบียบวินัยของเด็กๆ หลายๆ วิธีการ ดังนี้

ก. ใช้ภาษาไป เช่น การมองตา การใช้มือเอามือวางที่แขนหรือที่ขาของเขา เลื่อนเก้าอี้ไปนั่งใกล้ คน
ที่ซบคุด หยุดพุดหรือสอนกลางคันเพื่อแสดงว่าเราตอบสนองพฤติกรรมบางอย่างของเขา

ข. ใช้คำพูด เมื่อใช้ภาษาไปไม่เข้าใจต้องใช้คำพูด เรียกชื่อเขาด้วยน้ำเสียงหนักๆ หรือใช้ชื่อของในเรื่องที่
กำลังพูดอยู่และแสดงภาษาไปให้เขารู้ตัว

ค. การกระทำ ย้ายคนที่สร้างปัญหามานั่งแถวหน้า หรือบอกให้เขาออกจากห้องเรียนเพื่อคุยและ
อธิษฐานกับเขาหลังจากสอนเสร็จ เพื่อพระเจ้าจะทรงช่วยให้เขาปรับปรุงตนเอง

ข้อเตือนใจ

สำหรับการเป็นครูวิ ๒ คือ “พระบิดาไม่มีประสงค์ให้คนหนึ่งคนใดพินาศ”

เพื่อช่วยให้เด็กๆ จำชีวิตของเปาโลได้ดี ให้เขาทำพิพิธภัณฑ์โดยใช้กล่องกระดาษ (ขนาดเท่ากล่องใส่รองเท้า) 2 กล่อง จะให้ทุกคนทำเป็นของตัวเอง หรืออาจจะแบ่งกลุ่มช่วยกันทำก็ได้ ใช้ไม้บรรทัดและดินสอ แล้วแบ่งเป็นช่องๆ ภายในกล่อง กล่องใบหนึ่งจะแบ่งออกเป็น 6 บท และเขียนป้ายชื่อไว้บนกล่องว่า “พิพิธภัณฑ์ชีวิตเปาโล” ทำอาทิตย์ละ 1 บท โดยใช้กระดาษ ดินน้ำมัน หรือวัสดุอื่นๆ ที่ทำได้

- อาทิตย์ที่ 1 วาดรูปไฟ อาจจะใช้กระดาษสีเหลือง สีส้มแล้วเขียนคำว่า “แสงสว่างจากสวรรค์บนถนนดามัสกัส”
- อาทิตย์ที่ 2 หาดระกร้าสานใบเล็กๆ สานด้วยกระดาษหรือไม้ไผ่ แล้วเขียนคำว่า “ตระกร้าหนัวย”
- อาทิตย์ที่ 3 วาดรูปแผนที่ของเกาะไซปรัส แล้วเขียนคำว่า “เกาะที่ อ. เปาโลเทศนา”
- อาทิตย์ที่ 4 หาหินก้อนเล็กๆ หลายก้อน หรืออาจจะนำดินน้ำมันมาปั้นเป็นรูปกลมๆ และนำมาวางด้วยกันแล้วเขียนคำว่า “ถูกหินขว้างที่ลิสตรา”
- อาทิตย์ที่ 5 วาดรูปคนหรือการ์ตูน แล้วเขียนคำว่า “ช่วยด้วย” บนตัวคนและเขียนอีกคำว่า “การไปมาซีไฉเนีย”
- อาทิตย์ที่ 6 วาดหน้าต่างคุก หรืออาจจะนำไม้จิ้มฟันทำเป็นหน้าต่างก็ได้ แล้วเขียนคำว่า “ถูกจับที่ฟิลิปปี”
- อาทิตย์ที่ 7 นำกระดาษหรือดินน้ำมันทำเป็นแท่งบูชา แล้วเขียนคำว่า “แต่พระเจ้าที่ไม่รู้จัก” นำมาติดที่แท่นบูชา แล้วเขียนป้ายอีกอันหนึ่งว่า “เทศนาที่เอเธนส์”
- อาทิตย์ที่ 9 นำเชือกมาผูกเป็นปมเงื่อน แล้วเขียนป้ายว่า “ถูกมัดและติดคุก”
- อาทิตย์ที่ 10 ปั้นรูปทหารหรือภาพที่มีรูปทหาร แล้วเขียนคำว่า “ทหารยามเฝ้าอยู่”
- อาทิตย์ที่ 11 ทำมงกุฎด้วยกระดาษสีสวยๆ อาจจะนำกากเพชรมาติดด้วย แล้วเขียนว่า “เป็นพยานต่อหน้ากษัตริย์”
- อาทิตย์ที่ 12 พับรูปเรือ และเขียนคำว่า “เรืออัปปาง”
- อาทิตย์ที่ 13 ตัดกระดาษพับโซ่ แล้วเขียนคำว่า “ติดคุกที่โรม”

*** ยกเว้นบทที่ 8 ***

เขาโลกฉ่ำใจ

เป้าหมายบทเรียน

เพื่อให้รู้เรื่องการกลับใจรับการเปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่ของเปาโล เพื่อช่วยให้
น้องๆ เข้าใจ และรับการเปลี่ยนแปลงชีวิตโดยฤทธิ์อำนาจของพระคริสต์เช่น
เดียวกับเปาโล

ข้อท่องจำ

“เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว
สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ล่องไป นี่แหละกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” 2 โครินธ์ 5: 17

ข้อพระคัมภีร์

กิจการ 7:51-60 , 8 : 1- 3 , 9:1-22

ข้อคิดสำหรับครู

บางทีเรื่องการกลับใจที่เด่นที่สุดที่เรารู้จักกันดีอาจจะเป็นการกลับใจของเซโล ครั้งแรกท่านเป็นผู้นำ
ในการข่มเหงคริสเตียนและข่มขู่ที่จะฆ่าพวกคริสเตียนทุกคน (กิจการ 9: 1) แต่หลังจากนั้นท่านได้รับการ
เปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิง คือได้รับเชื่อเป็นคริสเตียนและถวายเป็นอย่างจริงจัง เมื่อท่านเป็นคริสเตียนท่านได้
รับการข่มเหงเหมือนกับท่านเองได้เคยข่มเหงคริสตจักรในสมัยแรก อย่างไรก็ตาม ท่านได้ให้แบบอย่างแห่ง
ความเชื่อและการอุทิศชีวิตอย่างดีเลิศของท่านไว้กับเราพร้อมทั้งสิ่งที่ท่านเขียนไว้กับเราด้วย

นำสู่บทเรียน

“คนตาบอด”

ให้ปิดตาน้องๆ คนหนึ่งและนำเขาเดินไปรอบๆ ห้อง ให้เขาคำหาของต่างๆ ขณะที่สอนบทเรียนให้น้องๆ บอก
ว่าเขาารู้สึกอย่างไรเมื่ออยู่ในสภาพของคนตาบอด

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ซาโลเกิดที่เมืองทาร์ซัส เป็นเมืองท่าของมหาสมุทรเมดิเตอร์เรเนียน อยู่ห่างจากเยรูซาเล็มออกไปทางทิศเหนือ ใกล้เคียง 600 กม. ซาโลเป็นชนชาตียิวและมีความสนใจทางด้านศาสนาเป็นอย่างมาก ได้ศึกษาเกี่ยวกับธรรมบัญญัติและธรรมเนียมของคนยิวจากกามาลิเอล ซึ่งเป็นอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมากในเวลานั้น การศึกษาของท่านซาโลได้ทำให้ท่านเข้าอยู่ในคณะฟาริสี อานักการ 22:3 ฟิลิปปี 3: 5 กลุ่มของพวกผู้นำคนยิวที่ถือธรรมบัญญัติอย่างเคร่งครัดแต่ไม่มีความรักซึ่งกันและกัน พวกฟาริสีหลายคนไม่ชอบพระเยซูเพราะว่าพระองค์ได้เปิดเผยให้เห็นถึงธาตุแท้ของพวกเขาคือ เป็นพวกหน้าซื่อใจคด พวกฟาริสีไม่ชอบฟังความจริงเกี่ยวกับตัวเอง ดังนั้น พวกเขาวางแผนฆ่าพระเยซูและตามล่าพวกสาวกของพระองค์ด้วย ซาโลได้ปรากฏตัวให้เราเห็นเป็นครั้งแรกในการข่มเหงที่โหดร้ายมาก (แสดงภาพ 1- 1) คือขณะที่ท่านสเทเฟนถูกขว้างด้วยหิน ในกิจการ 7 : 51 -60 สเทเฟนไม่ได้ทำความผิดอะไรนอกจากได้พูดความจริง ซึ่งเป็นเหตุทำให้พวกยิวที่ไม่เชื่อพระเยซูโกรธแค้นมาก พวกเขาพยายามทำลายทุกคนที่เอ่ยพระนามของพระเยซู มีพยานที่กล่าวหาความผิดต่อสเทเฟนและได้สู้คดีฝ่ายคริสเตียน เมื่อท่านพูดถึงการปลงพระชนม์พระเยซูทำให้พวกยิวโกรธมาก พวกเขาลากท่านออกไปข้างนอกและขว้างด้วยหินจนตาย ผู้ที่เชื่อในพระเยซูต่างก็มีความหวาดกลัวและมีความเศร้าใจกับการตายของสเทเฟนเป็นอย่างมาก ซาโลได้ยืนดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและเห็นด้วยที่สเทเฟนควรจะถูกฆ่าตายซาโลได้ถือเสื้อคลุมของพวกที่ทำการฆ่ากรรมไว้ แม้ว่าเวลานั้นท่านจะไม่ได้ขว้างสเทเฟนด้วยของท่านเอง แต่หลังจากนั้นท่านก็ได้ข่มเหงพวกคริสเตียนอย่างมาก กิจการ 8 : 1-3 และยังได้เป็นผู้นำที่โหดเหี้ยมอีกด้วยได้เข้าไปทุกๆ บ้านเพื่อค้นหาคริสเตียนเมื่อพบแล้วได้จับพวกคริสเตียนขังคุก บางทีก็ทุบตีหรือฆ่าตาย การข่มเหงนี้ร้ายแรงมากขึ้นจนพวกคริสเตียนต้องหลบหนีออกจากกรุงเยรูซาเล็มเหลืออยู่เฉพาะพวกอัครทูต

ซาโลรู้สึกว่าได้ทำงานที่กรุงเยรูซาเล็มเสร็จแล้วแต่ก็ยังไม่ค่อยพอใจตราบดีที่ยังมีคริสเตียนในที่อื่นๆ อีก ท่านไม่มีวันที่จะหยุดพักได้เลย (กิจการ 9:1-2)

คำถาม เด็กๆคิดว่าอะไร ทำให้ซาโลเป็นอย่างนั้น? (ให้อภิปราย)

ซาโลคิดว่าท่านเป็นคนที่ยึดศาสนาที่เคร่งครัดที่สุดแต่ไม่ยอมรับความจริงที่ว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ซาโลต้องการการเดินทางไปดามัสกัสเพื่อจะค้นหาคริสเตียนและจับพวกเขามาขังคุก ท่านได้ไปหาปุโรหิตยิวเพื่อจะขอใบแนะนำตัวที่จะเข้าไปในธรรมศาลา จดหมายเหล่านี้บอกปุโรหิตที่เมืองดามัสกัสว่า ซาโลได้รับอนุญาตให้จับพวกคริสเตียนได้

ปุโรหิตใหญ่ได้ให้จดหมายแก่ซาโลและท่านได้พาพวกผู้ขายกลุ่มหนึ่งไปกับท่านเพื่อตามล่าครั้งนี้ ระยะทางประมาณ 300 กม. ดูเหมือนว่าเป็นระยะทางไม่ไกลเท่าไรแต่เดินทางเร็วไม่ได้เพราะต้องขี่ม้าหรือล่อไปทางที่ไม่สะดวกต้องใช้เวลาเดินทางประมาณหนึ่งอาทิตย์ การเดินทางก็เป็นไปอย่างช้าๆ

น้องๆคิดว่า เวลานั้นซาโลกำลังคิดอะไรอยู่? ท่านกำลังเสียใจในสิ่งที่ทำไปแล้วไหม? หรือท่านกำลังวางแผนการว่าจะทำอะไรบ้างเมื่อถึงดามัสกัส? ซาโลคิดว่าท่านกำลังรับใช้พระเจ้าโดย การกำจัดพวกคริสเตียนให้หมดไป

คำถาม อะไรกำลังเกิดขึ้นในวันสุดท้ายของการเดินทาง? (ให้เด็กตอบ)

ในเวลาประมาณเที่ยงวัน เมื่อซาโลและพรรคพวกของท่านเดินทางเกือบถึงดามัสกัส กิจการ 9:3-11 (แสดงภาพ 1-2) ในทันทีนั้นก็ได้มีแสงสว่างเจ้าปรากฏล้อมรอบคนเหล่านั้นและทุกคนได้ล้มลงด้วยความกลัว แต่มีซาโลเพียงผู้เดียวที่ได้ยินเสียงพูดกับท่านอย่างชัดเจนว่า

“ซาโล ซาโลเอ๋ย เจ้าข่มเหงเราทำไม?” ซาโลรู้ไหมว่าใครพูดกับท่าน ? (ให้เวลาอภิปราย)

“พระองค์เป็นใคร” ซาโลถาม.... องค์พระผู้เป็นเจ้าตอบว่า

“เราคือเยซูผู้ที่เจ้าได้ข่มเหง จงลุกขึ้นและเข้าไปในเมืองแล้วจะมีคนบอกเจ้าว่าจะต้องทำอะไร”

เมื่อซาโลลุกขึ้นท่านจึงได้รู้ว่าตาของท่านได้บอดไปเสียแล้ว (แสดงภาพ 1-3) พวกผู้ชายที่มาอยู่กับท่าน ได้นำท่านไปที่บ้านของยูดาสและปล่อยท่านไว้ที่นั่น ซาโลอยู่ในความมืด 3 วัน นิ่งๆ คิดว่า ท่านจะอยู่ในสภาพอย่างไร? (ขอให้เด็กๆ พูดถึงความรู้สึกของเขาเมื่อถูกปิดตา) และในระหว่าง 3 วันนั้นซาโลไม่กินอาหารหรือดื่มน้ำเลย

การเปลี่ยนแปลงอย่างมหัศจรรย์ได้เกิดขึ้น ซาโลได้วางแผนว่าจะไปตามหาพวกคริสเตียนที่เมืองดามัสกัสเพื่อจะจับไปขังคุกที่กรุงเยรูซาเล็มพวกคริสเตียนจะถูกฆ่าด้วย แต่บัดนี้ซาโลได้กลายเป็นตาบอดนั่งอยู่ตามลำพังและได้รับการเปลี่ยนแปลง สามวันนี้เป็นเวลานานพอที่จะทำให้ซาโลคิดถึงอดีตและคิดถึงหลายสิ่งที่ท่านได้ทำกับพวกคริสเตียน

เราคิดว่าเปาโลได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากผู้ที่เคยเกลียดชังคริสเตียนมาเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วยได้อย่างไร?

จากข้อท่องจำ 2 โครินธ์ 5:17 จะบอกให้เด็กๆ รู้ว่าเป็นไปได้อย่างไร ให้เรามาอ่านพระคัมภีร์ข้อนี้ด้วย “เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ล่องไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น”

ให้อภิปรายถึงการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเปาโล เมื่อพบกับพระเยซูแล้วเปรียบเทียบกับชีวิตของน้องๆ เองว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร?

ให้เด็กๆ ทุกคนหลับตาก็มืดและถามว่ามีใครบ้างที่อยากจะเป็นคนใหม่ ให้เขามีอิสระในการตัดสินใจ คนตัดสินใจยกมือขึ้นโดยให้คนอื่นยังคงหลับตาก็มืดและอยู่ก่อน ย้ำให้เด็กๆ เข้าใจว่าการกลับใจของท่านเปาโลนั้น จากพระเจ้า เราจะต้องตัดสินใจเหมือนกับเปาโลที่จะเข้าไปอยู่ในทางที่ถูกต้องและให้ชีวิตของเราเป็นที่ถวายเกียรติแด่พระเยซูคริสต์

กิจกรรม

1. ให้ทำหนังสือแบบฝึกหัดบทที่ 1
2. แสดงละครสั้น เกี่ยวกับเรื่องในกิจกรรมบทที่ ๑ ซึ่งมีตัวละครคือ เปาโล เจ้าหน้าที่ของสภาแซนฮิเดริน พวกทหาร อานาเนีย และคนที่ทำเสียงของพระเจ้า ถ้ามีเสื้อคลุมให้นำมาด้วยให้แสดงตามโครงเรื่องต่อไปนี้
เปาโล ได้รับจดหมายรับรองจากสภาแซนฮิเดริน เปาโลتابอดในขณะที่เดินทางไปตามัสกัสและถูกนำเข้าไปในเมือง อานาเนียได้รับคำสั่งจากพระเจ้าให้ไปหาเขาโล (ให้คนหนึ่งอ่านคำตรัสของพระเจ้า ในกิจการ ๑:11-12 และ 15,16)
3. เชิญแขกพิเศษ ในคริสตจักรมาเป็นพยานการกลับใจใหม่ให้เด็กๆ ฟัง “ชีวิตใหม่ในพระคริสต์”
 - ชีวิตก่อนพบพระเยซู (ชีวิตเก่า) เป็นอย่างไร?
 - รับเชื่อพระเยซูได้อย่างไร?
 - ชีวิตที่รับเชื่อพระเยซูแล้ว (ชีวิตใหม่) เป็นอย่างไร?
 - มีอะไรได้รับการเปลี่ยนแปลงบ้าง?ถ้าไม่มีแขกพิเศษก็คุณครูเองหรือตัวอย่างชีวิตของคนอื่นที่ครูรู้จักมาแบ่งปันแก่เด็กๆ เพื่อหนุนใจเด็กๆ ให้กลับใจใหม่ รับชีวิตใหม่ในพระคริสต์เหมือนเปาโล
4. ทำพิพิธภัณฑชีวิตเปาโล ช่องที่ 1

จะระบายรูปภาพ ต่อดวง และ พับตามเส้นประ ไข่กาวที่ริม กระดาษของภาพสุดท้าย ให้ติดกับภาพแรก

1

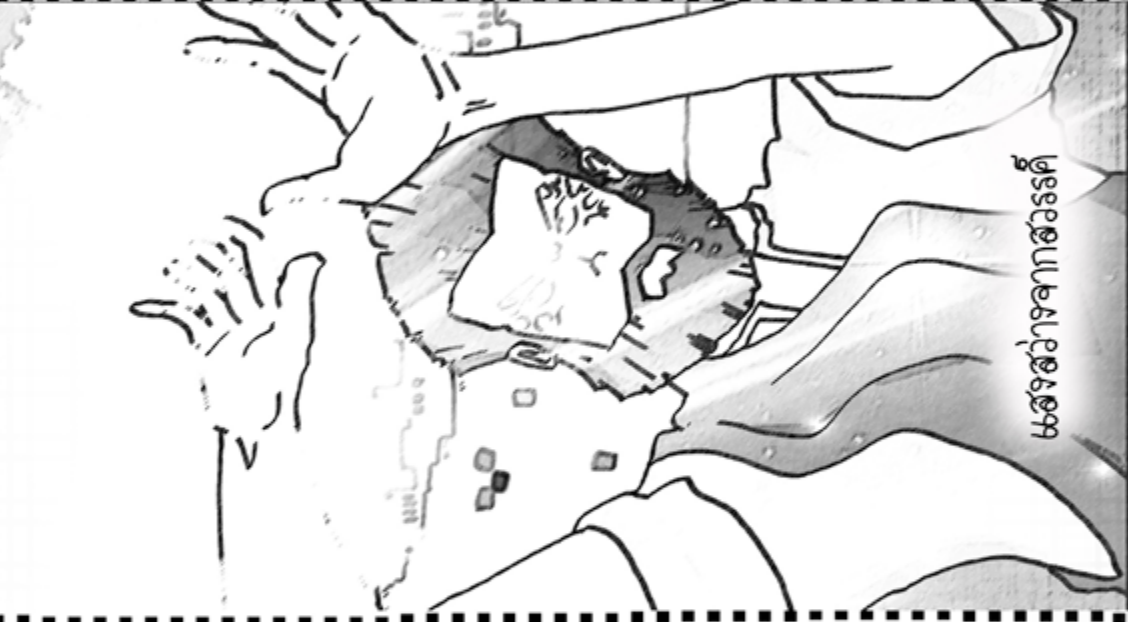
พับ

พับ

พับ

ส่เงาหล่อกจิมเงว้าจ

แสงสว่างจากสวรรค์

เงาโหล่จากบอด

ทากาว

จงเงื่อแอดะวางใจในพระเยซูเจ้า
 แอดะทำนจะได้ออด (กิจการ 16:31)

อานาเนียช่วยเปาโล

เป้าหมายบทเรียน สอนให้รู้ถึงความกล้าหาญในการประกาศข่าวประเสริฐของท่านเปาโล และหนุนใจให้น้องๆ แบ่งปันข่าวประเสริฐให้แก่คนอื่นอย่างกล้าหาญ

ข้อท่องจำ “...โปรดประทานให้ผู้ใช้ของพระองค์ กล่าวถ้อยคำของพระองค์ด้วยใจกล้า”
กิจการ 4 : 29

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 9 : 20-31

ข้อคิดสำหรับครู

เมื่อเปาโลได้รับความรอดแล้วท่านไม่ได้อยู่เฉยๆ แต่ได้ประกาศเรื่องของพระเยซูโดยทันที และอย่างกล้าหาญ ความร้อนรนนี้ได้นำท่านให้พบกับความยุ่งยากตลอดชีวิต แต่พลอันถาวรได้เกิดขึ้นเนื่องจากกระทำนั้นมีมากจนประเมินค่าไม่ได้ เพราะว่าชีวิตของท่านทำให้หลายคนรู้จักข่าวประเสริฐ คริสตจักรมีกำลังเข้มแข็ง และมีคริสเตียนเพิ่มมากขึ้น “ถ้าท่านเปาโลนิ่งเฉยจะมีอะไรเกิดขึ้น?” คริสตจักรหลายแห่งจะไม่เกิดขึ้น จะไม่มีจดหมายที่เขียนถึงคริสตจักรต่างๆ ในพระคัมภีร์ใหม่ที่เขียนโดยท่าน ความกล้าหาญ ได้นำความทุกข์ลำบากมาถึงท่าน แต่ที่สำคัญที่สุดคือการรับใช้ของท่านนั้นเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า

เด็กๆ ขึ้นประณปลายโตพอที่จะเข้าใจว่าการรับใช้พระเจ้าไม่ใช่่ง่ายเสมอไป ถ้าเขาได้รับฟังข่าวประเสริฐเฉพาะในเรื่องที่ดั่งามอย่างเดียว เขาก็ประหลาดใจเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น พยายามสอนให้เขาเข้าใจการประเมินค่าการรับใช้ การทำให้พระเจ้าพอพระทัยนั้นเป็นเป้าหมายสูงสุดในชีวิตของเราและคุณค่าที่เราจะยอมรับใช้ด้วยความลำบาก

นำสู่บทเรียน

ตอบคำถามต่อไปนี้

1. น้องๆ เคยพูดเรื่องพระเยซูให้เพื่อนฟังไหม?
2. พูดอะไรบ้าง?
3. เพื่อนๆ ตอบสนองอย่างไรบ้าง?

แสดงละคร โดยเลือก 2 คน สมมติว่าคนหนึ่งเป็นคริสเตียน อีกคนหนึ่งไม่เป็นคริสเตียนให้คนที่เป้นคริสเตียนพูดเรื่องพระเจ้า ให้เพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียนฟัง

บทเรียนจากพระคัมภีร์

จากบทเรียนอาทิตย์ที่แล้วน้องๆจำได้ไหมว่าเมื่อซาโลบพบพระเจ้าแล้วเขาก็ตามออกไป 3 วัน บทเรียนวันนี้จะต่อจากครั้งที่แล้ว (แสดงภาพที่ 1) พระเจ้าทรงตรัสกับคริสเตียนคนหนึ่งชื่อ อานาเนีย กิจการ 9:10-20 พระเจ้าทรงบอกให้เขาไปที่บ้านยูดาสและบอกถึงสิ่งที่เขาต้องทำเมื่อไปถึงที่นั่น อานาเนียจะต้องวางมือบนซาโลบชาวเมืองทาร์ซัสเพื่อท่านจะมองเห็นได้อีกครั้ง น้องๆ คิดว่าอานาเนียจะรู้สึกอย่างไร? สมมติว่าน้องๆ เป็นพวกคริสเตียนและรู้ถึงจุดประสงค์การมาตามัสกัสของซาโลแต่เวลานี้พระเจ้าทรงต้องการให้เขาไปหาซาโล ดูเหมือนว่าเป็นการเสี่ยงอันตรายมากแต่พระเจ้าตรัสอีกครั้งหนึ่งว่า “จงไปเถิด เพราะว่าคนนั้นเป็นภพขณะที่เราได้เลือกสรรไว้สำหรับจะนำนามของเราไปยังประชาชาติ กษัตริย์ และพวกอิสราเอล” ดังนั้น อานาเนียจึงเชื่อฟังพระเจ้าและได้ไปยังบ้านยูดาส

ซาโลรู้ว่าอานาเนียกำลังจะมาพระเจ้าได้ทรงสำแดงนิมิตให้ท่านรู้ว่าท่านจะมองเห็นได้อีกครั้งหนึ่ง (แสดงภาพที่ 2) เมื่ออานาเนียวางมือและอธิษฐานเผื่อท่าน (แสดงภาพที่ 3) ในทันใดนั้นก็มีสิ่งหนึ่งคล้ายๆ เกล็ดปลาหลุดออกมาจากตาซาโล ท่านจึงมองเห็นได้อีก

คำถาม น้องๆคิดว่าอะไรเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นที่สุดสำหรับซาโล เป็นตอนที่ท่านมองเห็นได้อีกครั้งหนึ่งใช่ไหม? ทำไม? (ใช้เวลาอภิปราย)

หลังจากนั้น ซาโลได้รับบัพติศมาในน้ำและรับประทานอาหารทำให้ท่านมีกำลังขึ้น ท่านได้ไปประกาศเทศนาในธรรมศาลาและประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซู (ชี้แจงให้น้องๆ เข้าใจว่า ภายหลังซาโลถูกเรียกว่า เปาโล ชื่อซาโลเป็นชื่อแบบยิว (กิจการ 23:9) แต่เมื่อเป็นคริสเตียนแล้วชื่อของท่านได้เปลี่ยนเป็น “เปาโล”) ในทันทีที่เปาโลเห็นได้อีกครั้งหนึ่งท่านก็รับประทานอาหารเพื่อจะมีกำลังและเริ่มเทศนาในธรรมศาลาที่เมืองตามัสกัส เมื่อก่อนท่านได้ข่มเหงและต่อต้านพวกคริสเตียนอย่างมาก มีข้อโต้แย้งในทุกสิ่งที่พวกคริสเตียนพูด แต่บัดนี้ท่านกำลังทำในสิ่งตรงกันข้าม คือเห็นด้วยกับทุกสิ่งที่พวกคริสเตียนเชื่อและได้เทศนายืนยันสิ่งเหล่านั้นด้วย (อ่านกิจการ 9:22 ดังๆ)

คำว่า “กำลังทวีขึ้น” ในข้อนี้หมายถึงว่า เปาโลได้เทศนาโดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า น้องๆ คิดว่าพวกยิวคิดอย่างไร เมื่อเห็นเปาโลเทศนาอย่างกล้าหาญ (อภิปราย) ท่านทำให้พวกยิวงงงันและไม่สามารถโต้แย้งพระวจนะของพระเจ้า ผลของความกล้าหาญของท่านเป็นอย่างไร? (ให้อ่านกิจการ 9:23ดังๆ) พวกยิวคิดว่าถ้ากำจัดเปาโลเสีย ชีวิตของพวกเขาก็จะอยู่อย่างสะดวกสบายมากขึ้น เปาโลได้พิสูจน์ว่า “พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า” แต่พวกผู้นำยิวไม่ต้องการเชื่อในสิ่งที่เปาโลพูด พวกประชาชนเริ่มพากันสนใจคำสั่งสอนของเปาโลมากกว่าที่จะฟัง พวกผู้นำศาสนา ดังนั้นพวกผู้นำจึงคิดว่าจะต้องกำจัดเปาโลออกไป พวกเขารู้ดีว่าถ้าจะฆ่าเปาโลนอกเมืองจะเป็นการง่ายกว่า พวกเขาได้ฉลัดเปลี่ยนกันเฝ้าประตูไว้ทั้งกลางวัน และกลางคืน

เหล่าสาวก (พวกคริสเตียน) ได้แอบรู้แผนการร้ายนี้และนำไปบอกเปาโล ท่านจึงรู้ว่าไม่มีความปลอดภัยอีกต่อไปที่เมืองตามัสกัสพวกยิวจะต้องหาทางทำร้ายหรือฆ่าท่านเสียไม่ช้าก็เร็ว และท่านรู้อย่างมีงานของพระเจ้าอีกมากที่จะต้องทำ ท่านจึงตัดสินใจว่าควรจะออกจากเมืองตามัสกัสแต่ว่าจะออกไปอย่างไรปลอดภัยได้อย่างไร? เราจะได้เห็นตัวอย่างที่พระเจ้าทรงดูแลรักษาผู้ที่เชื่อฟังและต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์อย่างแท้จริง พระเจ้าทรงใช้คริสเตียนในเมืองตามัสกัสหาทางที่จะช่วยให้เปาโลมากขึ้น ถ้าเปาโลถูกฆ่าตายเขาจะต้อง

สูญเสียผู้ที่เป็นพยานฝ่ายพระคริสต์ที่กล้าหาญและเพื่อนที่รักไปด้วย ดังนั้นจึงมีความเต็มใจที่จะพยายามช่วย เปาโลให้หนีไปได้

ในกลางคืน คืนหนึ่งพวกคริสเตียนได้พาเปาโลไปที่พักแวงเมืองอย่างเงียบๆ เพื่อจะไม่ให้มีคนสังเกตเห็นได้ พวกเขายังได้เฝ้าอยู่ที่ประตูเมืองอาจจะคอยเงี่ยหูฟังที่หน้าต่างแต่เหล่าสาวกได้เอาเปาโลใส่ถุงใหญ่ผูกเชือกหย่อนออกนอกกำแพง และเปาโลได้หนีไปอย่างปลอดภัย เมื่อหนีออกจากเมืองตามัสกัสได้แล้วท่านได้เดินทางไปทอระเบีย ต่อมาได้กลับที่ตามัสกัสอีกหลังจากนั้นสามปี ท่านได้เดินทางไปเยรูซาเล็ม(กาลาเทีย 1: 17 -18)

พวกคริสเตียนที่กรุงเยรูซาเล็มพูดว่าอย่างไร? เมื่อรู้ว่าเปาโลกลับใจเป็นคริสเตียนและกำลังเดินทางกลับมา? (ให้อภิปราย)

เมื่อเปาโลเดินทางถึงเยรูซาเล็ม ท่านตกใจมากที่รู้ว่าพวกคริสเตียนในกรุงเยรูซาเล็มยังไม่รับการข่มเหงที่ท่านเคยทำต่อพวกเขา พวกเขาไม่กล้าที่จะเชื่อว่าเปาโลมีการเปลี่ยนแปลงภายในได้รวดเร็วอย่างนี้ เขาทั้งหลายยังมีความกลัวต่อเปาโล และไม่เชื่อว่าเปาโลเป็นสาวกอย่างแท้จริงและคิดว่าอาจจะเป็นกลลวงที่เปาโลใช้เพื่อจะจับกุมพวกคริสเตียนก็ได้ แต่มีท่านผู้หนึ่งเชื่อคำพยานของเปาโลท่านผู้นั้นชื่อว่า บาร์นาบัส ที่หมายความว่า “ลูกของที่ปรึกษา” หรือ “ลูกแห่งการหนุนน้ำใจ” บาร์นาบัสยืนยันว่า เปาโลนั้นได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริงท่านได้เป็นเพื่อนกับเปาโลและพาเปาโลไปแนะนำตัวต่อพวกอัครทูต บาร์นาบัสรู้ว่าพวกยิวต่อต้านพวกคริสเตียนอย่างรุนแรงฉะนั้นการพูดถึงพระเยซูอย่างเปิดเผยเป็นการเสี่ยงต่ออันตราย แต่เปาโลกำลังประกาศอยู่โดยไม่กลัว เมื่อผู้นำคือบาร์นาบัสยอมรับเปาโลก็ทำให้คริสเตียนคนอื่นๆ ยอมรับท่านด้วย เปาโลทำอะไรในกรุงเยรูซาเล็ม? ให้เราตรวจดูในกิจการ 9:29 จะเห็นว่าเปาโลมีกล้าหาญจริงๆ ท่านได้กลับเข้าไปในเมืองที่เป็นที่รู้จักกันว่าเป็นเมือง ที่คริสเตียนถูกข่มเหง ท่านยังได้ประกาศพระนามของพระเยซูอย่างเปิดเผย ผลตามมาก็คือทำให้พวกที่นิยมกรีกหาช่องทางเพื่อจะฆ่าท่านเสีย

เปาโล ไม่อยู่เงียบๆ แต่เทศนาสั่งสอนพวกคริสเตียนและช่วยเหลือคริสตจักร ท่านได้ประโยชน์อะไรในการเป็นพยานอย่างกล้าหาญต่อผู้ที่ไม่เชื่อ (ให้อภิปราย) งานของท่านเกิดผลหลายอย่าง ถ้าเปาโลไม่ได้ประกาศอย่างกล้าหาญในทุกแห่งที่ท่านไป คนจำนวนมากจะไม่มีโอกาสได้รับฟังข่าวประเสริฐ ถ้าเรามีความกลัวจนไม่กล้ากล่าวพระนามของพระเยซูอย่างเปิดเผยข่าวประเสริฐจะไม่แพร่ไป เปาโลได้ประกาศในทุกแห่งที่ท่านพบผู้คน และหลายคนที่ได้ยินการประกาศก็เชื่อและเป็นคริสเตียน

ให้บททวนข้อท่องจำวันนี้ด้วยกัน

“...โปรดประทานให้ผู้รับใช้ของพระองค์ กล่าวถ้อยคำของพระองค์ด้วยใจกล้า” กิจการ 4 : 29 (ให้ท่องด้วยกันหลายๆ ครั้ง)

เปาโลเป็นแบบอย่างที่ดีของคริสเตียนเพราะท่านพูดอย่างกล้าหาญ ทำให้คริสเตียนมีความกล้ามากขึ้น (ขอให้คนหนึ่งอ่าน กจ. 9:31) มีคริสตจักรเพิ่มมากขึ้นด้วย ถ้าท่านเปาโลเงียบไม่พูดอะไร หลังจากรับเชื่อแล้วชีวิตของท่านอยู่อย่างสบาย แต่ท่านไม่ประกาศงานรับใช้ก็จะไม่เกิดผล และเรื่องนี้ก็เป็นความจริงสำหรับทุกวันนี้ด้วย มีคริสเตียนหลายคนที่เป็นคริสเตียนลับๆ อาจจะไม่มีความลำบาก ถ้าจะฝ่ายพระเจ้าที่จะประกาศข่าวประเสริฐกับคนอื่นอาจจะไม่ถึงกับต้องเสียชีวิตในการพูด อย่างกล้าหาญเพื่อพระคริสต์ แต่เราจะต้องสูญเสีย

เสียบางอย่างไป เช่น... เสียเพื่อน ถูกเยาะเย้ย แต่ว่าความกล้าหาญของเราจะนำคนอื่นมาพบกับพระคริสต์ซึ่งเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา

พระเจ้าทรงประทานความกล้าหาญแก่เราเหมือนกับที่ทรงประทานให้แก่ท่านเปาโล โดยการเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้ใช้เวลา 2-3 นาทีที่จะอธิษฐานขอพระเจ้าให้มีความกล้าและให้หนูนั่งๆ แต่ละคนอธิษฐานออกเสียงที่จะขอพระเจ้าช่วย ให้มีความกล้าในการเป็นพยาน และครุ่นคิดถึงความจำเป็นที่ควรจะได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งได้ทำให้คริสตจักรในสมัยนั้นมีความกล้าในการเป็นพยานและพระองค์จะทรงทำในทุกวันนี้เช่นเดียวกัน หนูนั่งๆ ที่ยังไม่ได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ถ้ามีนั่งๆ ที่ยังไม่รับไม่เชื่อก็เป็นโอกาสที่ครูจะชักชวนเขาให้ต้อนรับพระเยซู อธิบายนี้น่าสนใจอย่างชัดเจนว่า พระวิญญาณจะนำเขาในทางที่ถูกต้องเมื่อเป็นคริสเตียน

กิจกรรม

1. ทำแบบฝึกหัด บทที่ 2
2. กระดาษปริศนา

เตรียม กระดาษสีขาว ไม้จิ้มฟัน และคอปไฟที่ติดดวงไฟ ให้น้องๆ เขียนชื่อท่องจำบนกระดาษสีขาวใช้ ไม้จิ้มฟันจุ่มน้ำมะนาวเขียนแทนปากกา เมื่อเขียนเสร็จแล้วปล่อยให้แห้ง และให้ยิงกระดาษข้างดวงไฟที่มีแสงสว่าง เมื่อกระดาษร้อนจะมองเห็นตัวหนังสือที่เขียน

อธิบายถึงความเกี่ยวข้องของกิจกรรมที่เราทำการเป็นพยานอย่างกล้าหาญ (เป็นการต่อต้าน คริสเตียนที่ไม่ยอมเปิดเผยตัวเอง) คำพูดที่มองไม่เห็น หรือว่าคำพูดที่เห็นได้เมื่อถูกแสงไฟ เราจะทำดีที่สุดสำหรับพระเจ้า โดยการเป็นคริสเตียนลับๆ หรือว่าจะต้องเป็นพยานอย่างกล้าหาญ

3. แยกกลุ่มอธิบาย

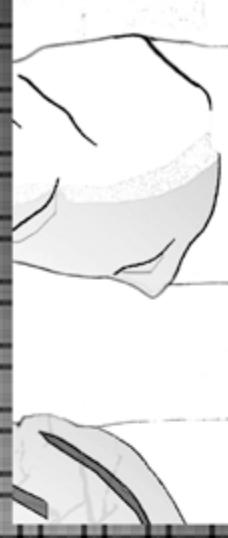
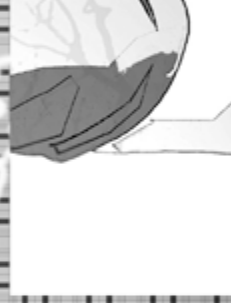
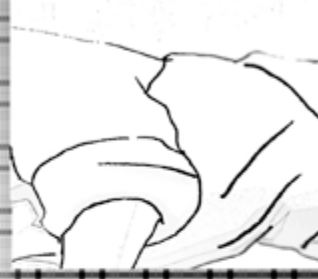
แบ่งกลุ่มๆละ 3-4 คน แจกกระดาษที่เขียนคำถามหนึ่งข้อไว้ แล้วจากคำถามข้างล่างให้แต่ละกลุ่มคุยกันตามคำถามที่ได้และเสนอรายงานตามที่ได้อภิปรายกันในกลุ่มคำถามมีดังต่อไปนี้

1. เราต้องพบกับปัญหาอะไร เมื่อเป็นพยานเรื่องของพระเจ้า ? จะแก้ปัญหาเหล่านั้นได้อย่างไร?
2. การเป็นพยานกับเพื่อนและกับคนที่ไม่รู้จักมาก่อนคนไหนง่ายกว่ากัน? เพราะอะไร?
3. เวลาไหนที่เป็นโอกาสเหมาะในการเป็นพยาน? และวิธีไหนเป็นวิธีที่ดีในการเป็นพยาน?
4. ให้อ่าน ลูกา 12 : 8 , 11-12 และกิจการ 1: 8 ข้อ พระคัมภีร์เหล่านี้ช่วยในการเป็นพยานอะไรบ้าง?

4. ทำพิพิธภัณฑ์ชีวิตของเปาโลช่องที่ 2

จงตัดรูปภาพทางขวามือ แล้วนำมาต่อให้เป็นภาพใหญ่
ในกรอบทางซ้ายมือ และระบายสีให้สวยงาม

พระองค์เจ้าจันทรา พระองค์อยู่ที่นี่ (กิจการ 9:10)

เปาโลกับห่มอผี

เป้าหมายบทเรียน

เพื่อให้น้องๆ รู้ว่าพระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจเหนือผีมารซาตาน และให้น้องๆ ไม่ต้องกลัวผีมารซาตานอีกต่อไป เพราะพระเจ้าของเรายิ่งใหญ่กว่าผีมารซาตาน

ข้อท่องจำ

“เพราะว่าพระองค์ผู้ทรงอยู่ในท่านทั้งหลาย เป็นใหญ่กว่าผู้คนที่อยู่ในโลก
1 ยอห์น 4 : 4

ข้อพระคัมภีร์

กิจการ 13 : 1- 12

ข้อคิดสำหรับครู

ในบทเรียนอาทิตย์นี้ น้องๆ ได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจเหนือผีมารซาตานอย่างไรบ้าง ? น้องๆ มีความกลัวหลายอย่างแม้ว่าเขาจะไม่รู้อะไร ความกลัวเหล่านี้อาจจะเกิดขึ้นจากผีมารซาตาน ในสังคมทุกวันนี้ความเชื่อในด้านไสยศาสตร์มากขึ้น ทำให้เด็กมีความสงสัยในเรื่องอำนาจลึกลับเหล่านี้ เป้าหมายพื้นฐานของบทเรียนก็คือความเข้าใจในความจริงที่ว่า พระเจ้ายิ่งใหญ่กว่าซาตาน

ท่านเปาโลได้พบผู้ที่ขัดขวางในการเดินทางไปเป็นมิชชันนารีครั้งแรก เมื่อเดินทางไปถึงเมืองปาโฟส ซาตานได้พยายามขัดขวางชาวประเสริฐ เปาโลไม่เพียงแต่ค้นพบที่มาของการขัดขวางเท่านั้นแต่ยังสามารถเอาชนะการกระทำเหล่านั้นโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า หนุนใจให้หลายคนเชื่อคำพูดของท่าน

นำสู่บทเรียน

“ติดภาพ” เตรียมกระดาษโปสเตอร์แผ่นใหญ่ นำหนังสือพิมพ์หรือวารสารเก่ามาหลายๆ เล่ม ให้น้องๆ หาภาพหรือข้อความจากหนังสือเหล่านั้นที่คิดว่าสำคัญและยิ่งใหญ่มาก แต่ไม่ยิ่งใหญ่เกินกว่าพระเจ้า ให้ตัดออกและทากาวติดบนกระดาษแผ่นใหญ่ ที่เตรียมไว้เขียนบนกระดาษว่า “พระเจ้ายิ่งใหญ่กว่า” และหนุนใจให้น้องๆ บอกถึงเหตุผลที่ได้เลือกภาพที่ติดไว้

พระเจ้ายิ่งใหญ่กว่า

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ในบทเรียนวันนี้เราจะดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับชีวิตเปาโลที่ทำให้เห็นว่าพระเจ้ามีฤทธิ์อำนาจเหนือซาตาน เปาโลและบาร์นาบัสเตรียมพร้อมที่จะออกเดินทางไปเป็นมิชชันนารีครั้งแรก พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปรากฏให้เห็นถึงความต้องการของคริสตจักรที่อันท็อก (แสดงภาพ 3-1) ดังนั้น เมื่อได้อธิษฐานทั้งสองคนก็ได้ออกเดินทางทันที ทำไมเขาทั้งหลายต้องวางมือบนเปาโลและบาร์นาบัสก่อนออกเดินทาง? (ให้เวลาอภิปราย) ทุกครั้งที่เราจะออกไปทำงานรับใช้พระเจ้า เราควรอธิษฐานก่อนเพราะมารซาตานจะพยายามทำทุกอย่างเพื่อขัดขวางงานของพระเจ้าชีวิตของมิชชันนารี ในสมัยก่อนมีความทุกข์ลำบากมากกว่ามิชชันนารีในสมัยนี้มาก

เขียนถึงความแตกต่างในการเดินทางของมิชชันนารีสมัยก่อนกับสมัยนี้ (บนกระดาน) ให้เปรียบเทียบถึงระยะทาง วิธีการเดินทางความเร็วของการเดินทาง... ถ้ามีแผนที่ประกอบคำอธิบาย ดูจุดต่างๆ ที่มีมิชชันนารีเดินทางไปถึงอาจจะเป็นในป่า ข้ามน้ำ ข้ามภูเขา เป็นต้น

สมัยก่อน	สมัยปัจจุบัน
เดินเท้า	รถยนต์
เรือ	เครื่องบิน
.....	
.....	

คำถาม อะไรคือเป้าหมายของการเดินทางของมิชชันนารี? (ให้ห้องๆ ตอบคำถามและให้หาคำตอบจากคำปรีศนาในหนังสือแบบฝึกหัด)

เมื่อเปาโลและบาร์นาบัสออกเดินทางไปเป็นมิชชันนารีครั้งแรกนั้น ทั้งสองมีจุดประสงค์ในจิตใจเพียงประการเดียว คือไปเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ เมื่อเดินทางไปถึงแห่งก็ได้ประกาศสั่งสอนทันที

มีสิ่งสำคัญ 2 ประการ ที่จะต้องจดจำเกี่ยวกับการเดินทางครั้งแรกของเปาโลและบาร์นาบัส

ประการแรก เขาไปทำไม? ไปเพื่อประกาศข่าวประเสริฐแก่คนเป็นจำนวนมากที่ยังไม่เคยได้ยินเรื่องของพระเยซู นั่นให้เขาได้กลับใจใหม่มาเชื่อในพระเยซู

ประการที่สอง ใครส่งเขาไป? เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่ข่าวประเสริฐหรือข่าวดีนั้นจะถูกแพร่ในหมู่คนต่างชาติ เช่นเดียวกับในหมู่ของคนยิว พระเจ้าได้ตรัสกับคริสตจักรอันท็อก ทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ และสั่งให้ส่งเปาโลกับบาร์นาบัสออกไปเป็นมิชชันนารี (ขอให้อ่าน กิจการ 13: 2-3)

การเดินทางกำลังดำเนินต่อไป เปาโลและบาร์นาบัสได้ตกลงใจที่จะให้ยอห์นมาระโก ซึ่งเป็นหลานชายของบาร์นาบัสร่วมเดินทางไปด้วยเพื่อเป็นผู้ช่วย ทั้งสามคนได้หยุดแห่งแรกที่เกาะไซปรัสเป็นสถานที่พิเศษสำหรับบาร์นาบัสเพราะท่านเกิดที่นั่น บางทีอาจจะมิญาติพี่น้องของท่านบางคนที่ยังอาศัยอยู่ที่เกาะนี้ เกาะไซปรัสยังมีความหมายสำคัญอื่นๆ อีกด้วย มียิวอาศัยอยู่ที่นั่นเป็นจำนวนมาก เกาะไซปรัสเป็นศูนย์กลางของธุรกิจการค้า และมีคริสเตียนหลายคนอาศัยอยู่ที่นั่นด้วย ทำไมสิ่งต่างๆ เหล่านี้จึงมีความสำคัญมาก? (ให้อภิปราย)

เมืองแรกที่เปาโลเทศนาชื่อเมืองอะไร? เมืองซาลามิส จะมีใครที่สถานที่ตั้งของเมืองนั้นบนแผนที่ได้ไหม? (ให้ห้องๆ ดูแผนที่) (แสดง 3 - 2) สมัยนั้นยังไม่ได้สร้างอาคารที่ใช้เป็นโบสถ์ สถานที่ที่จะสอนที่ที่สุดคือ

ธรรมศาลา (ธรรมศาลาเป็นสถานที่ที่พวกยิวนมัสการพระเจ้า) แม้ว่าเปาโลจะถูกเรียกให้เป็นมิชชันนารีสำหรับคนต่างชาติ แต่ท่านก็ยังเปิดโอกาสให้คนยิวได้ยินได้ฟังด้วย ท่านจึงได้ประกาศพระวาระของพระเจ้าในธรรมศาลานั้น โดยพูดถึงการที่พระเยซูได้ทรงวายพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อเขาทั้งหลายและทุกคนจะได้รับชีวิตนิรันดร์ถ้าเชื่อวางใจในพระองค์เขากล่าวเพียงง่ายๆ แต่เต็มไปด้วยฤทธิ์อำนาจเพราะเป็นข่าวแห่งพระคุณของพระเจ้า

บางเมืองที่เปาโลและบาร์นาบัสได้ไปประกาศนั้นมีคนยิวหลายคนเกิดความไม่พอใจ พวกเขาไม่เชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์และคิดว่าพระเยซูดูหมิ่นพระเจ้า เมื่อพูดว่าพระองค์เป็นพระคริสต์ แม้ว่าจะถูกต้องแต่ท่านก็ไม่เลิกล้มและยังประกาศต่อไป หลายอาทิตย์ผ่านไปเปาโลบาร์นาบัสและยอห์นมาระโกได้เดินทางไปทั่วเกาะและได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์จากหมู่บ้านหนึ่งไปหมู่บ้านหนึ่ง พวกชาวเมืองไซปรัสจำเป็นต้องได้ยินได้ฟังเรื่องของพระคริสต์เพราะว่าพวกเขาทั้งหลายกราบไหว้พระของกรีกมากมาย เปาโลและบาร์นาบัสหนุนใจให้พวกชาวเมืองนั้นหันจากการกราบไหว้รูปเคารพเสีย ให้มนัสการพระเยซูคริสต์และรับใช้พระองค์ ในที่สุดหลายอาทิตย์ต่อมาก็ได้เดินทางไปถึงทางตอนใต้ของเกาะไซปรัส (ให้ลองๆ บอกสถานที่ ชื่อเมืองปาโฟส) ถึงเมืองปาโฟสเป็นแหล่งที่หยุดสุดท้าย พระเจ้าจะทำให้สถานที่นี้เป็นที่น่าจดจำของการเยี่ยมเยียนครั้งนี้ ปาโฟสเป็นเมืองหลวงของเกาะไซปรัสมีคนอาศัยอยู่ในเมืองนี้เป็นจำนวนมาก เปาโลและบาร์นาบัสได้ประกาศข่าวประเสริฐกับชาวเมืองนี้เหมือนกับเมืองอื่นๆ ประกาศกับแก่คนยิวแล้วก็ประกาศกับคนต่างชาติเพราะว่าปาโฟสเป็นเมืองหลวง มีผู้ว่าราชการเมืองไซปรัสชื่อว่า เฮอร์จิอัสเปาโล (ให้เขียนชื่อบนกระดาน) เมื่อผู้ว่าราชการได้ยินข่าวเรื่องการสอนของเปาโลและบาร์นาบัส จึงได้ขอให้ทั้งสองท่านไปประกาศข่าวประเสริฐที่สภาเมือง

คำถาม น้องๆ คิดว่า เปาโลและบาร์นาบัสรู้สึกอย่างไร? เมื่อเขารู้ว่าผู้ว่าราชการเมืองต้องการฟังคำสอนของท่าน? อะไรจะเกิดขึ้นถ้าพวกอัครทูตทำให้ผู้ว่าราชการเมืองเชื่อและเป็นคริสเตียน? (ให้เวลาอภิปรายถึงการที่อาจจะเป็นไปได้)

ในที่สุดเปาโลและบาร์นาบัสได้เข้าไปอยู่ต่อหน้าผู้ว่าราชการ เปาโลได้พูดถึงข่าวประเสริฐต่อผู้ว่าราชการเหมือนกับที่ได้บอกชาวเมืองคนอื่นๆ หลังจากนั้นไม่นานก็มีปัญหาเกิดขึ้น คือขณะที่เปาโลกำลังบอกเรื่องพระเยซูอยู่นั้น (แสดงภาพ 3 – 3) มีชายคนหนึ่งชื่อ เอลิมาส พยายามทำให้ท่านหยุดพูด

คำถาม เอลิมาสเป็นใคร? กิจการ 13 : 6- 8 บอกอะไรบ้าง? ทำไมเขาไม่ยอมให้ผู้ว่าราชการฟังข่าวประเสริฐ? (ให้เวลาอภิปราย)

คนยิวเรียกคนทำวิทยาคมว่า บารเยซุ แต่คนกรีกเรียกว่า เอลิมาส สามารถทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้าได้อย่างแม่นยำ ดังนั้นเขาจึงเป็นคนพิเศษสำหรับผู้ว่าราชการ

คำถาม เอลิมาสได้รับอำนาจมาจากไหน? ทำไมจึงคิดอย่างนั้น? (ให้เวลาอภิปราย) ได้รับอำนาจจากมารซาตาน

ไม่ช้าเปาโลก็รู้แผนการของเอลิมาส (อ่าน กิจการ 13 : 9 – 11 เพื่อจะรู้ว่า เปาโลมีท่าทีต่อเอลิมาสอย่างไร) ทำไมพระเจ้าทรงทำให้เอลิมาสตาบอด? (ให้เวลาอภิปราย) พระเจ้าทรงสำแดงให้รู้ว่าพระองค์ฤทธิ์

อำนาจเหนือมารซาตาน แล้วสิ่งพิเศษสุดก็ได้เกิดขึ้น (อ่าน กิจการ 13 : 12) ผู้ว่าราชการเมืองชาวประเสริฐที่
เปาโลกล่าวและได้รับความรอดให้หนึ่งๆ อ่านข้อทองจำด้วยกัน

“เพราะว่าพระองค์ผู้ทรงอยู่ในท่านทั้งหลาย เป็นใหญ่กว่าผู้มันที่อยู่ในโลก”

1 ยอห์น 4 : 4

พระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจมากกว่าอำนาจของเอลีมาสอย่างไร? มารซาตานกำลังทำงานอยู่ทุกวันนี้ มัน
พยายามบิดเบือนและขัดขวางไม่ให้ผู้คนได้ยินและทำให้คริสเตียนท้อใจและไม่ยอมแบ่งปันความเชื่อของเขาต่อคน
อื่น แต่เราต้องจำไว้ว่าฤทธิ์อำนาจของพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่กว่าการโจมตีของผีฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ทำให้เรามีความกล้าในการเป็นพยานและมีชัยชนะ

หนุนใจให้หนึ่งๆ แบ่งปันกับเพื่อนๆ ในอาทิตย์นี้ว่า การมีพระเยซูไว้ในจิตใจนั้นมีความหมายอะไรบ้าง
ถ้ามีหนึ่งๆ ที่ยังไม่เชื่อครูอาจจะต้องชักชวนและแนะนำให้เขารับเชื่อใน พระเยซูผู้มีฤทธิ์อำนาจสามารถคุ้มครองเรา
ไว้ทุกวันเวลา

กิจกรรม

1. ทำแบบฝึกหัด บทที่ 3
2. เกมสืเปิดปิดคิดสนุก

น้องๆ จะรู้สึกสนุกสนาน ถ้ามีการทบทวน ข้อท่องจำโดยการเล่นเกมสืหาคำ ให้เตรียมแผ่นคำปริศนาดังนี้ โดยเขียนข้อท่องจำ หรือชื่อคน เช่น เปาโล ยอห์น หรือสถานที่ต่างๆ เช่น เยรูซาเล็ม ดามัสกัส บนกระดาษแผ่นล่าง เอากระดาษแข็งอีก แผ่นหนึ่งปิดข้างบนใหญ่เท่าแผ่นแรก และตัดกระดาษแผ่นบนเป็นแผ่นเล็ก (คล้ายๆ ตัวต่อ เขียนเลขกำกับไว้ทุกๆ ชิ้น แบ่งเด็กๆ ออกเป็น 2 กลุ่ม เพื่อทายคำปริศนาแข่งกัน หรือให้ทายแข่งกันทีละคู่ ให้แต่ละกลุ่มหรือคนหนึ่งเลือกเลขบนแผ่นกระดาษ เมื่อเลือกเลขไหนก็ให้เปิดแผ่นนั้นออก ให้ผลัดกันเลือกครั้งละ 1 ชิ้น จนกว่าฝ่ายใดจะสามารถทายได้ว่าคำที่ซ่อนอยู่นั้นคืออะไร ฝ่ายไหนทายถูกก่อน ฝ่ายนั้นชนะ

จงตีความเรื่องราวให้ตรม จากนั้นให้ตรวจว่ามีสิ่งใดในสองภาพ
ที่แตกต่างกัน ถึง 10 จุด และระบายสีให้สวยงาม

3

ให้ _____ ทำดี _____ ทุจริต (วิจารณ์ : 0)

เปาโลถูกขวางที่ฉิบสรา

เป้าหมายบทเรียน

เพื่อสอนให้รู้ว่า เปาโลถูกต่อต้านขัดขวางจากพวกยิวและเมื่อเราเป็นคริสเตียนอาจจะพบปัญหา หรือขัดขวางในการติดตามพระเจ้า แต่ให้เราวางใจพระเจ้าเพราะพระองค์ทรงสามารถช่วยเราให้ผ่านพ้นความยากลำบากต่างๆได้

ข้อท่องจำ

“ความรอดของคนชอบธรรมมาจากพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นที่ลี้ภัยของเขในเวลา
ยากลำบาก” สดุดี 37 :39

ข้อพระคัมภีร์

กิจการ 14 : 8 -23

ข้อคิดสำหรับครู

มีคำสอนที่ว่า การมีชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์นั้น ทำให้มีความเจริญรุ่งเรือง มีสุขภาพดี และเต็มไปด้วยพระพร ผู้ที่สอนอย่างนี้ควรจะสอนถึงการมีชัยชนะเหนือการต่อต้านและปัญหาโดยพระนามของพระคริสต์ด้วย

ในบทเรียนอาทิตย์นี้แสดงให้เห็นว่าเปาโลเป็นผู้มีความเชื่อที่ยิ่งใหญ่มาก เขาถูกขวางด้วยหินจนเกือบจะสิ้นชีวิต เมื่อเราจะต้องสอนให้เขามีความเชื่อในพระเจ้าและขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าโดยการอธิษฐานอย่างจริงจังแล้วสอนให้เขาเข้าใจถึงการต่อสู้ด้วย ตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้คือ เราอาจจะพบปัญหาหรือขัดขวางในการติดตามพระเจ้า แต่พระองค์จะทรงช่วยเราในความทุกข์ยากลำบากนั้น

นำสู่บทเรียน

“เวลาของการช่วยเหลือ” ให้คิดถึงเวลาที่ต้องการความช่วยเหลือหรือเมื่อเกิดความกลัวและไม่อยากอยู่ตามลำพัง แจกกระดาษ ดินสอ ให้แต่ละคนวาดภาพเหล่านั้นไว้ เพื่อจะกล่าวถึงในตอนหลังของบทเรียนเมื่อนำถึงเวลาที่พระเจ้าสามารถปกป้องเรา เช่น ... ไปในที่มืดๆ คนเดียว... เมื่อเจ็บป่วย เมื่อถูกคนอื่นข่มเหง เป็นต้น

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เปาโลและบาร์นาบัส ได้เดินทางไปหลายแห่งในการเป็นมิชชันนารีครั้งแรก น้องๆ จำสถานที่เหล่านั้นได้ไหม? (ให้ทบทวนเรื่องสถานที่โดยให้ดูแผนที่) เปาโลและบาร์นาบัสต้องออกจากเมืองอีโคเนียมอย่างรีบด่วน เพราะท่านทั้งสองรู้พวกผู้นำคนยิวและคนต่างชาติกำลังวางแผนที่จะเอาหินขว้างท่านให้ตาย ดังนั้น ทั้งสองจึงหนีไปที่เมืองลิสตราและเดอร์บีพร้อมทั้งทำการประกาศสั่งสอนที่นั่นด้วย อ่าน กิจการ 14 : 8-10

ขณะอยู่ที่เมืองลิสตรานั้นมีชายชราคนหนึ่งมาฟังคำสอนของเปาโลอย่างตั้งอกตั้งใจ เปาโลได้สังเกตเห็นและเขมนัดชายชราผู้นั้นและเชื่อว่าเขามีความเชื่อที่จะหายโรค (แสดงภาพ 4-1) ดังนั้นท่านจึงร้องสั่งด้วยเสียงดังว่า “จงลุกขึ้น ยืนตรง” คนชราผู้นั้นกระโดดขึ้นเดิน เมื่อหมู่คนเห็นชายชราผู้นั้นเดินได้ก็ประหลาดใจและมีคนตื่นเต้นเป็นอันมาก คิดว่าเปาโลและบาร์นาบัสเป็นพระพรของเข (แสดงภาพ 4- 2) จึงได้ถวายเครื่องบูชาแก่ท่านทั้งสอง อ่านกิจการ 14:11 -13

เปาโลและบาร์นาบัสมีท่าทีต่อพิธีการถวายเครื่องบูชาของพวกชาวเมืองนั้นอย่างไร? อ่านกิจการ 14:14-18 ทำไมเปาโลและบาร์นาบัสเสียใจ? (ให้น้องๆ ตอบคำถามและให้ครูเห็นว่าเปาโล และบาร์นาบัสรู้ว่าท่านทั้งสองเป็นคนธรรมดาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทำงานผ่านชีวิตของท่าน และรู้ดีว่าการสรรเสริญและการนมัสการนั้นเป็นของพระเจ้าแต่ผู้เดียว)

(แสดงภาพ 4-3) แต่มีพวกยิวบางคนมาจากเมืองอันท็อกและเมืองอีโคเนียม ซึ่งเป็นเมืองที่เปาโลและบาร์นาบัสเคยได้สั่งสอนมาก่อน พวกยิวเหล่านี้ได้มาที่ลิสตราและได้ยุยงชาวเมืองว่าพวกมิชชันนารีเป็นคนไม่เจตนาทำให้พวกชาวเมืองเอาหินขว้างเปาโลและลากท่านออกไปทิ้งไว้นอกเมืองเพราะคิดว่าท่านตายแล้ว แต่พวกคริสเตียนได้ล้อมท่านไว้และเห็นว่าท่านยังไม่ตาย เมื่อรู้สึกตัวท่านจึงลุกขึ้นและกลับเข้าไปในเมืองอีกในวันรุ่งขึ้นเปาโลและบาร์นาบัสได้เดินทางไปยังเมืองอื่นคือเมืองเดอร์บี และได้เทศนาสั่งสอนที่เมืองนั้นด้วยใจกล้าหาญมาก ภายหลังได้กลับไปเมืองลิสตรา อีโคเนียม และอันท็อกอีกเพื่อหนุนใจพวกคริสเตียนในเมืองนั้นให้เข้มแข็งขึ้นได้แต่ตั้งผู้ปกครองไว้ในทุกคริสตจักร และได้ถือศีลอดอาหารอธิษฐานเพื่อมอบผู้เชื่อใหม่เหล่านั้นไว้ในการคุ้มครองรักษาของพระเจ้า

ให้เราคิดถึงสาเหตุที่ทำให้คนไม่ชอบฟังข่าวประเสริฐ (น้องๆ มีก้อนหินที่เขียนข้อความกำกับไว้แล้วช่วยหาคำเหล่านั้น..... ความเกลียดการวิวาทและอื่นๆ ดูในสมุดแบบฝึกหัดบทเรียนที่ 4) เราจะพบว่าสาเหตุที่ทำให้คนไม่ชอบฟังข่าวประเสริฐนั้นมีหลายอย่างด้วยกัน พระคัมภีร์ได้พูดถึงผู้ชอบธรรมที่พบความยากลำบาก บางครั้งคริสเตียนอาจจะต้องพบความทุกข์ลำบาก บางครั้งคริสเตียนอาจจะต้องพบกับความทุกข์ลำบาก แต่พระเจ้าทรงสถิตอยู่ใกล้เพื่อช่วยเหลือนำพาเราให้ผ่านสิ่งร้ายเหล่านั้นไปได้ ความทุกข์ลำบากเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตบนโลกนี้ แต่พระเจ้าจะทรงช่วยเราให้มีชัยชนะ ข้อทองคำ สดุดี 37:39 “ความรอดของคนชอบธรรมมาจากพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นที่ลี้ภัยของเขในเวลายุกลำบาก”

ให้คุณครูนำในการอธิษฐาน และชักชวนหนุนใจให้คนที่ยังไม่เชื่อมอบชีวิตของเขาไว้กับพระเจ้า สำหรับผู้ที่เชื่อแล้วให้อธิษฐานเผื่อให้เขามีความจริงใจสัตย์ซื่อต่อพระเยซูเหมือนเปาโลและบาร์นาบัส แม้ว่าจะอยู่ในเวลาที่มึปัญหาหรือความยากลำบาก

กิจกรรม

1. แข่งขันต่อคำ

เขียนข้อท่องจำลงในกระดาษโปสเตอร์แล้วตัดออกเป็นชิ้นๆ มีลักษณะเหมือนตัวต่อและทำให้ปนเปกัน ให้นักเรียน ต่อเข้าด้วยกันให้เหมือนเดิมและถูกต้อง ถ้าจะให้สนุกสนานมากขึ้นให้นักเรียนข้อท่องจำออกเป็น 2 ชุดและแบ่งน้องๆออกเป็น 2 ฝ่าย แข่งขันกันถ้าทีมไหนต่อเสร็จก่อนให้เรียกคนหนึ่งจากอีกกลุ่มหนึ่งมาท่องข้อท่องจำนั้น

ความรอด	ของ
คน	ชอบธรรม
มาจาก	พระเจ้า
พระองค์	ทรงเป็น
ที่ลี้ภัย	ของเขาในยาก
เวลา	ลำบาก
สดุดี	37:39

จงระบุอุปมาให้สวยงาม ตัดออก ทากวาดติดกับกระดาษแข็ง ตัดตามเส้น
สีดำ และพับตามเส้นประ เพื่อทำเป็นการ์ด Pop up

“เราทั้งหลายจะร่วมกันทำงานเพื่อพระเจ้า”

(1 โครินธ์ 3:9)

นิมิตที่มาซิโอเนีย

เป้าหมายบทเรียน เพื่อสอนให้รู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะช่วยเราในการเลือกและตัดสินใจอย่างถูกต้อง ให้น้องๆ แสวงหาขอการทรงนำของพระเจ้าในทุกสิ่งที่เขาทำ

ข้อท่องจำ “ขอพระวิญญาณประเสริฐของพระองค์ ทรงนำข้าพระองค์ไปตามวิถีราบ”
สดุดี 143:10

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 16:6-10

ข้อคิดสำหรับครู

ข้อพระคัมภีร์สำหรับอาทิตย์นี้ค่อนข้างสั้นและเป็นเรื่องที่มีชื่อแปลกๆ และเมืองเหล่านี้ก็มีความสำคัญมาก เปาโลและเพื่อนร่วมงานได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณทรงบอกเขาทั้งหลายไม่ให้ไปในบางแห่งแต่ให้ไปอีกที่หนึ่ง เปาโลและเพื่อนร่วมงานของท่านมีความไวต่อการทรงนำของพระวิญญาณมาก

ชีวิตของคุณครูละเป็นอย่างไร? เคยแสวงหาและติดตามการทรงนำของพระวิญญาณด้วยตัวเองไหม? ขณะที่คุณครูกำลังเตรียมบทเรียนนี้ให้อิษฐานขอให้มีความไวต่อการทรงนำของพระวิญญาณไม่ใช่เฉพาะในเรื่องการสอนรวีชเท่านั้นแต่ในการกระทำในชีวิตประจำวันอื่นๆด้วย การเรียนรู้และนำคำสอนไปใช้ใน ชีวิตของท่านก่อน เป็นก้าวแรกที่จะทำให้การสอนเกิดผลต่อผู้ที่ท่านสอน

นำสู่บทเรียน

“สิ่งนำทาง”

แจกกระดาษ ดินสอ ให้ทุกคนเขียนหรือวาดภาพเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ใช้เพื่อนำทางมาหลายๆอย่าง เช่นทางเสือ เข็มทิศของนักบิน ระบบคอมพิวเตอร์ ถนนหนทางเป็นต้น เสร็จแล้วให้น้องๆ แบ่งปันความคิดในสิ่งที่เขาเขียนหรือวาด

บทเรียนจากพระคัมภีร์

มีสุภาพสตรีเป็นคริสเตียนคนหนึ่งได้เล่าเรื่องของเธอกับว่า วันหนึ่งเธอได้ไปเยี่ยมน้องสาวที่บ้านเป็นการเยี่ยมเยียนตามปกติไม่มีอะไรพิเศษ เมื่อเธอเดินทางไปถึงหน้าบ้านของน้องสาวก็มีความรู้สึกแปลกๆ.... อย่าเพิ่งเข้าไปบ้านน้องสาว อย่าเพิ่งเข้าไป.... ความรู้สึกนั้นก็รุนแรงและจริงจังมาก ครั้งแรกเธอก็คิดว่าจะมีความรู้สึกนั้นและจะเข้าไปในบ้านน้องสาวแต่ความรู้สึกนั้นก็เข้ามาอีกอย่างรุนแรง ครั้งนี้เธอได้สัมผัสถึงการนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เธอจึงคุกเข่าลงและอธิษฐานขอการทรงนำต่อไป พระวิญญาณทรงบอกเธอไปเยี่ยมอีกครอบครัวหนึ่งที่ต้องการการช่วยเหลืออย่างมาก สุภาพสตรีผู้นี้รู้จักครอบครัวนั้นดีหน่อยเท่านั้นเองและรู้ว่าบ้านของครอบครัวนั้นอยู่ที่ไหน แล้วเธอก็เซ็นฟังการทรงนำของพระวิญญาณและเดินทางนั้นเองและรู้ว่าบ้านของครอบครัวนั้นอยู่ที่ไหนและคิดไปตลอดทางว่าเธอจะได้พบอะไร? และเธอ...ก็ไปถึงที่นั่นมีผู้หญิงคนหนึ่งออกมาเปิดประตู เมื่อเข้าไปข้างในเธอรู้ว่าสามีของหญิงคนนั้นป่วยหนักใกล้จะตายอยู่แล้วนอนอยู่บนเตียง เธอเข้าไปอธิษฐานเผื่อชายคนนั้นทันที พระเจ้าทรงทำการรักษาเขาให้หายป่วยอย่างอัศจรรย์ ตั้งแต่เวลานั้นมาชายผู้นั้นและครอบครัวของเขาได้รับใช้พระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อตลอดมา

ห

ถ้าสมมติว่าสุภาพสตรีคนนั้นไม่สนใจการทรงนำที่จะไปเยี่ยมครอบครัวนั้นอะไรจะเกิดขึ้น? (ให้เวลาตอบคำถาม) แน่แน่นอน.... ชายคนนั้นก็คงจะเสียชีวิตไปแล้ว และพระเจาก็คงไม่ได้ให้เขาในพระราชกิจของพระองค์และคนอื่นๆ ก็ไม่มีทางที่จะได้ยินข่าวประเสริฐของพระเจ้าผ่านทางชีวิตของเขา การยอมฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์ของสุภาพสตรีผู้นั้นสำคัญมาก ไม่ใช่สำหรับผู้ชายที่จะตายนั้นคนเดียวแต่สำหรับคนอื่นด้วย

บางทีการทรงนำของพระเจ้าเช่นนี้อาจจะดูเหมือนว่าผิดปกติธรรมดาหน่อย จริงอยู่....ที่สิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นในชีวิตคริสเตียนทุกวัน แต่สิ่งสำคัญที่เราควรจะต้องใส่ใจคือ พระเจ้าทรงตรัสกับเราโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าเรามีความสัมพันธ์กับพระองค์อย่างถูกต้องและยอมฟังพระองค์เราจะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์

อาจารย์เปาโลมีประสบการณ์คล้ายๆ กันในเรื่องที่ปรากฏอยู่ในบทเรียนอาทิตย์นี้ ให้เราดูพระธรรมกิจการ 16:6-10 (เปิดพระคัมภีร์แล้วอ่านพร้อมกัน) เหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้น (แสดงภาพ 5-1) หลังจากที่อาจารย์เปาโลออกเดินทางท่านและสิลาสได้วางแผนจะไปเยี่ยมเยียนคริสตจักรบางแห่งในแคว้นกาลาเทียที่เปาโลได้ก่อตั้งขึ้น เมื่อเดินทางไปเป็นมิชชันนารีครั้งแรก คริสตจักรที่กล่าวถึงเป็นพิเศษอยู่ที่เมืองเดอร์บีและเมืองลิสตรา ที่ลิสตราท่านได้พบเพื่อนร่วมงานอีกคนหนึ่งคือ ทิโมธี และได้เป็นเพื่อนที่รักกันมากในเวลาต่อมา

เปาโลและเพื่อนร่วมงานทั้งสองคนได้เดินทางจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง เพื่อจะช่วยส่งเสริมให้คริสตจักรจำเริญขึ้นใน ความเชื่อและให้มีจำนวนสมาชิกเพิ่มมากขึ้น เปาโลคงจะมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดทางให้มีการประกาศทั่วแคว้นฟรีเจียและกาลาเทีย (ดูแผนที่) หลังจากนั้นเปาโลมีแผนการว่าจะเดินทางไปทางด้านตะวันออกของเอเชียไมเนอร์ (แสดงภาพ 5-2) และที่นั่นท่านจะทำการประกาศอย่างกว้างขวางในเมืองใหญ่ เช่น เมืองเอเฟซัส เลาดิเซีย ไม่ต้องสงสัยเลยว่าท่านจะต้องรู้สึกตื่นเต้น เมื่อคิดถึงการที่จะไปประกาศเรื่องของพระเยซูกับคนจำนวนมากในที่เหล่านั้น?

แต่มีบางสิ่งเกิดขึ้น กิจการ 16:6 ได้บอกให้เราทราบถึงสิ่งที่เกิดขึ้น (ขอให้อ่านข้อนี้ดังๆ) พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ทรงอนุญาตให้เปาโลเดินทางไปแคว้นเอเชียไมเนอร์ ดังนั้น ท่านจึงพยายามเดินทางขึ้นเหนือไปเมืองบีธีเนีย แต่พระวิญญาณไม่ทรงโปรดให้ไปเช่นกัน

น้องๆ อาจจะสงสัยว่า “เปาโลรู้ได้อย่างไรว่าไม่ควรจะไปในที่เหล่านั้น? พระวิญญาณสามารถทำสิ่งเหล่านั้นได้ แต่ไม่ใช่วิธีที่พระเจ้าทรงใช้บอกเปาโลในเวลานั้น พระวิญญาณทรงตรัสกับเราในบางครั้ง เช่น เรื่องของสุขภาพสตรีที่เล่ามาแล้วตอนต้น เมื่อเรามีความสัมพันธ์ตรงกันกับพระเจ้า (เหมือนคลีนวิทย์) เมื่ออธิษฐานหรือเมื่ออ่านพระวจนะของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์อาจจะสัมผัสในจิตใจของเราและจับใจเราในทันทีทันใดในสิ่งที่เราคิดหรือในสิ่งที่เราจะต้องทำ (หรืออย่าทำ) ประสบการณ์นี้เป็นการยากที่จะอธิบายเป็นความรู้สึกเหมือนว่าเราจะต้องทำหรือจะต้องพูดบางสิ่งบางอย่างในเวลานั้น

อาจจะเป็นเวลาที่น้องๆ อยู่ที่โรงเรียนหรืออยู่กับเพื่อนบ้าน และมีความรู้สึกว่าจะอยากจะพูดบางอย่างเกี่ยวกับการต้อนรับพระเยซูหรือการไปโบสถ์ เมื่อมีความรู้สึกอย่างนั้นเกิดขึ้นตามปกติแล้วเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ดลใจเราให้แบ่งปันข่าวประเสริฐกับคนอื่นซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากที่เราควรจะปฏิบัติตามทันที เพราะว่าอาจจะไม่มีโอกาสเป็นครั้งที่สองอีก บางทีพระวิญญาณทรงตรัสกับเราผ่านทางพระวจนะของพระเจ้า จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องอ่านพระคัมภีร์เป็นประจำพระวจนะของพระเจ้า “เป็นชีวิต” มีความแตกต่างจากหนังสืออื่น พระวจนะมีอำนาจทำให้ชีวิตเปลี่ยนแปลงช่วยเราในการวางแผนการและตัดสินใจบางอย่าง เมื่ออ่านพระวจนะของพระเจ้าเราต้องตัดสินใจบางอย่าง เมื่ออ่านพระวจนะของพระเจ้าเราต้องเปิดใจของเราออก พระวิญญาณของพระเจ้าสามารถตรัสกับเราขณะที่เมื่อเราอ่านพระวจนะของพระองค์ พระวิญญาณของพระเจ้าทรงตรัสขณะที่เรา อธิษฐาน (การอธิษฐาน คือการติดต่อกันระหว่างเรากับพระเจ้า) พระวิญญาณมีโอกาสมาสัมผัสในความคิดและจิตใจของเรา ให้เราคิดถึงบางสิ่งที่สำคัญและทรงนำบางอย่าง

เมื่อเปาโลและเพื่อนร่วมงานของท่านได้รับการห้ามปรามจากพระวิญญาณไม่ให้ไปแคว้นเอเชียและบิธีเนีย ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงเดินทางไปเมืองโตรอัส (ให้ดูแผนที่) และที่นั่นเปาโลได้มีประสบการณ์ที่สำคัญแสดงให้เราเห็นวิธีที่พระเจ้าตรัสกับเราอีกวิธีหนึ่งคืออะไร? ทางนิมิตน้องๆ อ่านกิจการ 16:9-10

เปาโลได้เห็นนิมิต นิมิตนั้นคล้ายๆ กับความฝันแต่ได้รับในขณะที่ยังตื่นอยู่ นิมิตมักจะเป็นสิ่งที่รู้ชัดเจนและจำได้ (อาจจะอ้างถึงนิมิตอื่นๆ เช่น ความฝันของซาโลมอน ใน 1 พงศกษัตริย์ 3:3-15 และนิมิตของเปโตรในกิจการ 10:9-16) ในนิมิตของเปาโล ท่านเห็นชายคนหนึ่งมาจากมาซิโดเนีย มาขอร้องท่านกล่าวว่า “ขอโปรดมาช่วยพวกข้าพเจ้าในแคว้นมาซิโดเนียเถิด” (กิจการ 16:9) ในทันทีนั้นเปาโลรู้ว่าจะต้องทำอะไร ท่านมีความแน่ใจว่าพระเจ้าทรงต้องการให้ไปประกาศข่าวประเสริฐที่แคว้นหรือเฟลิกเซียต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และไปประกาศในที่ที่ท่านพอใจ? (ให้โอกาสตอบคำถาม) ถ้าท่านทำตามใจท่านเองก็จะต้องมีปัญหาหลายอย่างเกิดขึ้นแน่และการทำงานก็จะได้พบกับความสำเร็จ แต่ขอบคุณพระเจ้าที่ท่านได้มีความไวต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์และทำตาม

บางครั้งเรามุ่งอยู่กับแผนการและความคิดของเราเอง บางทีเป็นสิ่งที่ดีแต่ว่าสิ่งสำคัญที่สุดเราต้องแสวงหาการทรงนำของพระเจ้าในสิ่งที่เราจะทำ พระองค์จะทรงนำในทางที่ถูกต้องถ้าเรายอมให้พระองค์นำยอมที่จะอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้าเรามีความสุขและมีสันติสุขในใจ

สิ่งแรกที่จะต้องทำคือต้อนรับพระเยซูเข้ามาในจิตใจของเรา ก่อน แล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นผู้นำพาชีวิตของเรา ถ้าน้องๆ ยังไม่ได้ให้พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าในชีวิต วันนี้เป็นโอกาสที่จะต้อนรับพระองค์และน้องๆ จะแน่ใจว่าตั้งแต่เวลานี้เป็นต้นไป พระวิญญาณจะทรงนำในก้าวอื่นๆ ต่อไป (ให้เวลาอธิษฐานกับผู้ต้องการจะรับเชื่อ)

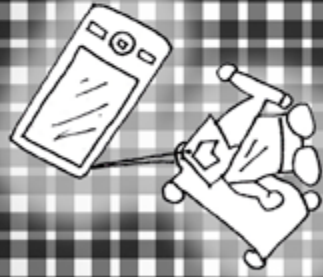
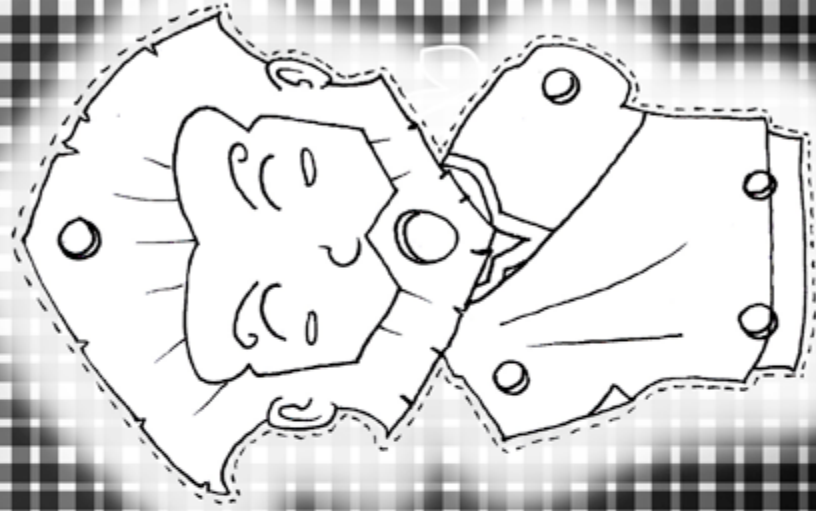
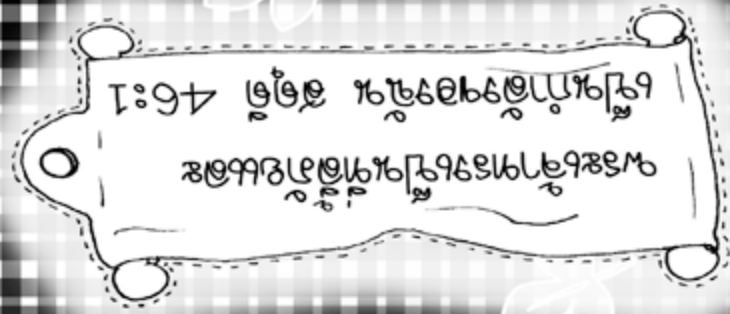
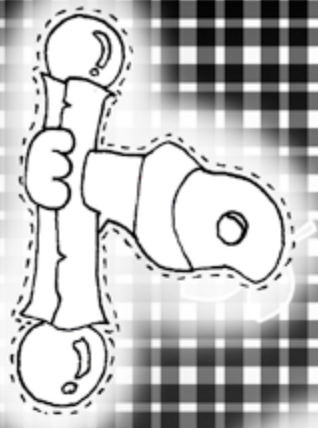
กิจกรรม

1. ทำแบบฝึกหัด บทที่ 5
2. ทำโมบาย

เตรียม กระดาษแข็งหรือกระดาษโปสเตอร์ กรรไกร ปากกาเมจิก ที่เจาะกระดาษ เข็มหรือไหม
พรมตัดกระดาษแข็งเป็นรูปต่างๆ ดังนี้ วงกลม พระคัมภีร์ มือที่กำลังอธิษฐาน รูปดาว และรูปสี่เหลี่ยม
เขียนคำว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์นำข้าพเจ้าโดย.....” ด้านล่างให้เจาะรูทำเป็นโมบาย

3. ทำพิพิธภัณฑ์ชีวิตของเปาโล บทที่ 5

จะบายสีให้สวยงาม ตัดออกตามรอยเส้นประ ทากาวติดกับกระดาษแข็ง
เจาะรู ในวงกลม และผูกส่วนต่างให้ติดกัน ทำเป็นที่ห้อยกุญแจ กระเป๋า
หรือโทรศัพท์มือถือ

เปาโลถูกขังคุกที่ฟีลิปปี

เป้าหมายบทเรียน สอนให้รู้ว่าการนมัสการและการสรรเสริญอย่างจริงใจนั้นมีพลังอำนาจ หนุนใจให้น้องๆ นมัสการและสรรเสริญพระเจ้า เมื่อกำลังอยู่ในปัญหาและความลำบาก

ข้อท่องจำ “เป็นการดีที่จะร้องเพลงถวายสดุดีแด่พระเจ้าของเรา เพราะพระองค์ทรงพระเมตตาและบทเพลงถวายสรรเสริญก็เหมาะสม” สดุดี 147 : 1

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 16:11-40

ข้อคิดสำหรับครู

บทเรียนในวันนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องการสรรเสริญพระเจ้า เด็กๆ ควรรู้ว่าพระวาระของพระเจ้า ไม่ใช่เป็นการทำตามธรรมเนียมของคริสตจักร ในบทเรียนบอกถึงการร้องเพลงสรรเสริญ การอธิษฐานของเปาโลและสิลาสในขณะที่เขากำลังถูกขังอยู่ในคุกและเมื่อเขาทำเช่นนั้นพระเจ้าทรงสำแดงอำนาจ เมื่อพูดถึงพลังอำนาจของการสรรเสริญต้องระมัดระวังที่จะไม่ทำให้เด็กๆ มีความคิดว่าการสรรเสริญมีอิทธิพลสามารถบังคับพระเจ้าได้ คริสเตียนควรจะสรรเสริญพระเจ้าแม้ว่ากำลังอยู่ในความทุกข์ลำบาก เราสรรเสริญพระเจ้าแม้ว่ากำลังอยู่ในความทุกข์ยากลำบาก เราสรรเสริญความเป็นพระเจ้าของพระองค์ ไม่ใช่สรรเสริญพระเจ้าเพราะหวังที่จะให้พระองค์ช่วยให้เราหลุดพ้นจากความทุกข์ลำบากนั้น เมื่อสรรเสริญพระเจ้าเราต้องมีท่าทีในจิตใจที่ถูกต้อง

นำสู่บทเรียน

“เพลงสรรเสริญ” ให้เปิดเทปเพลงสรรเสริญพระเจ้าหลายๆ เพลง ให้เด็กๆ ฟัง และให้สังเกตเนื้อเพลงและนำมาอภิปรายกันว่า เนื้อเพลงนั้นแสดงถึงการสรรเสริญและการนมัสการพระเจ้าอย่างไรบ้าง? ถ้าเห็นว่าเด็กๆ มีความสามารถพอที่จะแต่งเพลงสั้นๆ ได้ก็ให้แบ่งออกเป็นกลุ่มๆ ละ 3-4 คน ช่วยกันแต่งเพลงขึ้นให้คนอื่นๆ ฟังหรือสอนเพลงให้คนอื่นร้องด้วย

ความรักมั่นคง

ความรักมั่นคงของพระเจ้าไม่เคยยิ่งหยด พระเมตตาคุณหลั่งลงมาอยู่เสมอ
*** ใหม่ทุกเช้าเร้าในดวงใจ ซาบซึ้งทุกทุกวันนี้ใหม่
พระองค์ทรงความเที่ยงตรงยิ่งนัก พระองค์ทรงความเที่ยงตรง***

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ทำไมคริสเตียนสรรเสริญพระเจ้า? (รอคำตอบ) ให้น้องๆ เห็นความสำคัญและความเหมาะสมที่พระเจ้าสมควรสมควรจะได้รับการสรรเสริญทุกเวลา พระคัมภีร์บอกเราให้สรรเสริญพระเจ้า เรามีตัวอย่างจากชีวิตของคนในพระคัมภีร์ การสรรเสริญพระเจ้าทำให้เราคิดถึงพระองค์มากกว่าการคิดถึงปัญหาของเราเอง

มานะเป็นคริสเตียน เย็นวันหนึ่งเขาไปเตะฟุตบอลแทนที่จะดูเลขคณิตเพื่อเตรียมสอบ วันรุ่งขึ้นขณะที่เขากำลังอยู่ในห้องสอบเขาสรรเสริญพระเจ้า ในใจและคิดว่าพระเจ้าจะต้องช่วยเขาในการสอบให้ผ่านเพราะเขาสรรเสริญพระองค์ (ให้อภิปรายถึงเรื่องการสรรเสริญพระเจ้า เพื่อบังคับพระองค์ให้ช่วย เราสรรเสริญพระเจ้าเพราะความเป็นพระเจ้าของพระองค์และเพราะเรารักพระองค์)

เปาโลและสิลาสได้เข้าไปในเมืองฟิลิปปี้แคว้นมาซิโดเนีย (ให้ดูแผนที่) ฟิลิปปี้ เป็นอาณานิคมของโรม เปาโลและสิลาสพักที่เมืองนี้หลายวัน (แสดงภาพ 6-1) ในวันสะบาโตได้ออกไปประกาศสั่งสอนตามชายฝั่ง เพื่อจะรวบรวมพวกยิวให้มาอธิษฐานด้วยกันและที่นั่น ท่านได้พบกับพวกผู้หญิงกลุ่มหนึ่งคนหนึ่งเป็นคนขายผ้าสีม่วง ชื่อนางลิเดีย นางนับพระเจ้าและเชื่อในข่าวแห่งความรอด เมื่อนางและสมาชิกในครอบครัวของนางได้รับบัพติศมาแล้ว ก็ได้เชื้อเชิญให้เปาโลและสิลาสพักอยู่ในบ้านของนางในขณะที่ท่านทั้งสองอยู่ในเมืองฟิลิปปี้

วันหนึ่งขณะที่เปาโลและสิลาสกำลังจัดสถานที่อธิษฐาน ท่านได้พบกับหญิงทาสคนหนึ่งที่มีผีหมอดูเข้าสิง เธอได้หาเงินให้นายจ้างมากมายโดยการทำนาย เปาโลสั่งผีให้ออกจากหญิงสาวนั้นในพระนามของพระเยซู เมื่อหญิงสาวรอดพ้นจากวิญญาณชั่วนั้นแล้วเธอก็ไม่สามารถทำการทำนายอีกต่อไปทำให้นายจ้างโกรธมาก เขาได้จับเปาโลและสิลาสทั้งสองคนไปหาเจ้าหน้าที่ที่ยังที่ว่าการเมือง พวกเขาบอกว่า “คนเหล่านี้เป็นพวกยิวก่อการวุ่นวายมากในเมืองของเราและสั่งสอนธรรมเนียมซึ่งเราชาวโรมไม่ควรจะนับถือเลย” ประชาชนได้ชื้อกันเข้ามาทำร้ายเปาโลและสิลาส พวกเจ้าหน้าที่ได้กระชากเสื้อของท่านทั้งสองออกแล้วสั่งให้โบย ด้วยไม้เรียวอย่างสาหัส (แสดงภาพ 6-2) และได้จับท่านทั้งสองขังคุกไว้ในห้องชั้นใน เอาเท้าใส่ข้อเท้าไว้อย่างแน่นหนา

พระเจ้าทรงลืมนเปาโลและสิลาสหรือไม่? การถูกขังด้วยหินจนเกือบตายที่เมืองลิสตรา นั้นยังไม่พออีกหรือ? เปาโลยังจะต้องถูกโบยตีและถูกขังในที่อันแสนสกปรกและทำต้องถูกใส่ข้อเท้าไว้อย่างแน่นหนาอีกหรือ? ถ้าเปาโลมีความคิดอย่างนี้ในสมองก็คงจะคิดไม่นาน เพราะทั้งเปาโลและสิลาสได้อธิษฐานร้องเพลงสรรเสริญต่อพระเจ้า ในเวลาที่ยังคืนและนักโทษคนอื่นๆ ได้ฟังเพลง เปาโลและสิลาสรู้แน่ๆ ชื่อของท่านทั้งสองได้จดไว้แล้วบนเมืองสวรรค์ การที่จะต้องทนทุกข์บนโลกถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะว่าจะได้รับความชื่นชมยินดีและสง่าราศีร่วมกับพระคริสต์ในเมืองบรมสุขเกษม ทั้งสองมีความชื่นชมยินดีที่มีโอกาสได้รับความทุกข์เพื่อพระนามของพระเยซู

ในทันใดนั้น ได้เกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่จนทำให้รากคุกสะเทือน ประตูคุกเปิดออกและโซ่ตรวนก็หลุดออกจากนักโทษทุกคน ผู้คุมนอนหลับอยู่เมื่อตื่นขึ้นจึงรู้ว่าอะไรเกิดขึ้น เขาคิดว่านักโทษคงจะหนีไปหมดแล้วจึงชักดาบออกเพื่อจะฆ่าตัวตาย (แสดงภาพ 6-3) เปาโลตะโกนด้วยเสียงอันดังว่า “อย่าทำร้ายตัวเองเลย เราทั้งหลายอยู่พร้อมด้วยกันทุกคน” นายคุกจึงสั่งให้จุดคบไฟและเข้าไปดูในคุก ได้เข้าไปก้มลงกราบเท้าเปาโลและสิลาส พูดยา.... “ท่านเจ้า...ข้าพเจ้าจะต้องทำอย่างไร จึงจะรอดได้?”

ท่านทั้งสองตอบว่า “จงเชื่อและวางใจในพระเยซูเจ้า และท่านจะรอดได้ทั้งครอบครัวของท่านด้วย” แล้วท่านทั้งสองได้สอนเขาและครอบครัว จนได้รับเชื่อพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดหมดทุกคน ผู้คุมได้ล้างแผลที่หลังให้ท่านเปาโลและสิลาส ได้นำท่านทั้งสองไปที่บ้านของเขาพร้อมทั้งจัดงานเลี้ยงแสดงความยินดีอย่างยิ่งพร้อมครอบครัวของเขาเพราะว่าทุกคนได้เชื่อในพระเยซูแล้ว และได้รับบัพติสมาในน้ำเพื่อแสดงว่าพวกเขาทั้งหลายเป็นคริสเตียน

ถ้าเปาโลและสิลาสรู้สึกสงสารตัวเองแทนที่จะสรรเสริญพระเจ้าในเหตุการณ์เหล่านั้นอะไรจะเกิดขึ้น? (ให้คิดถึงนักโทษคนอื่นๆ นายคุกและครอบครัวของนายคุกจะไม่ได้รับฟังข่าว ประเสริฐและฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ถ้าท่านทั้งสองไม่ได้สรรเสริญพระเจ้า)

ข้อท่องจำบอกให้เราว่า “เป็นการดีที่จะร้องเพลงถวายสดุดีแด่พระเจ้าของเรา เพราะพระองค์ทรงพระเมตตาและบทเพลงถวายสรรเสริญก็เหมาะสม” สดุดี 147:1 เป็นการสมควรที่พระเจ้าจะได้รับการยกย่องสรรเสริญ สิ่งใดอะไรเกิดขึ้น เมื่อเปาโลและสิลาสร้องเพลงและสรรเสริญพระเจ้า (อภิปรายและให้ท่องจำข้อท่องจำ 2-3 เที้ยว)

เมื่อใดเป็นเวลาที่ยากที่จะสรรเสริญพระเจ้า (ชักชวนเด็กๆ คิดถึงเวลาพิเศษเฉพาะ เช่น เมื่อถึงเวรต้องล้างจาน เมื่อเจ็บป่วย เมื่อพลาดโอกาสพิเศษหรือไม่เข้าใจบทเรียนใหม่ที่โรงเรียนรู้สึกอย่างไร เมื่อจะต้องสรรเสริญพระเจ้าในเวลานี้? เป็นการยากที่จะทำไหม? แต่เมื่อเราสรรเสริญพระเจ้าในเวลาที่มีความทุกข์ลำบากเราจะเริ่มคิดถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์และดูเหมือนว่าปัญหาความยุ่งยากของเรานั้นก็ไม่มากเกินไปการสรรเสริญพระเจ้าอย่างจริงใจเปิด ให้เรามีความสัมพันธ์กับพระเจ้า พระองค์จะอยู่กับเราและช่วยเราด้วยการหนุนใจและด้วยพลังอำนาจของพระองค์

ให้เรามาคิดว่า พระเจ้าทรงมีพระลักษณะอย่างไรบ้าง?

1. พระเจ้ามีอำนาจสูงสุด
2. รอบรู้ทุกสิ่ง
3. เติบโตด้วยพระสติปัญญา
4. บริสุทธิ
5. ยุติธรรม
6. เติบโตด้วยความรัก
7. ทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่ง ฯลฯ

เขียนเหล่านี้บนกระดานจะช่วยให้ น้องๆ ได้สัมผัสและย้ำเกรงในความยิ่งใหญ่ของพระเจ้ามากขึ้น ถ้ามีน้องๆ ที่ยังไม่เชื่อให้ชักชวนเขา ตัดสินใจเหมือนกับนายคุกฟิลิปปี และเขาจะมีเหตุที่สรรเสริญพระเจ้าได้

กิจกรรม

1. ทำแบบฝึกหัด บทที่ 6

2. คำที่มองไม่เห็น

ให้เตรียมกระดาษวาดเขียนสีขาวขนาดเท่าพระคัมภีร์ จำนวนพอสำหรับผู้เรียนแต่ละคนกระดาษไวดินสอหรืออะไรที่มีปลายแหลมที่จะใช้ได้ สีน้ำมันหรือสียะบายรูป

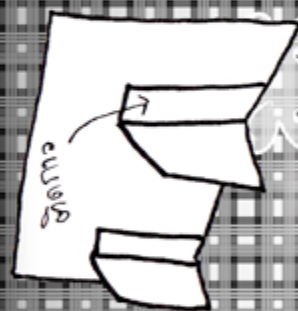
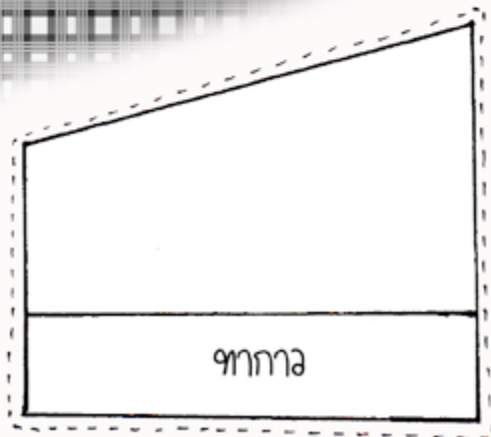
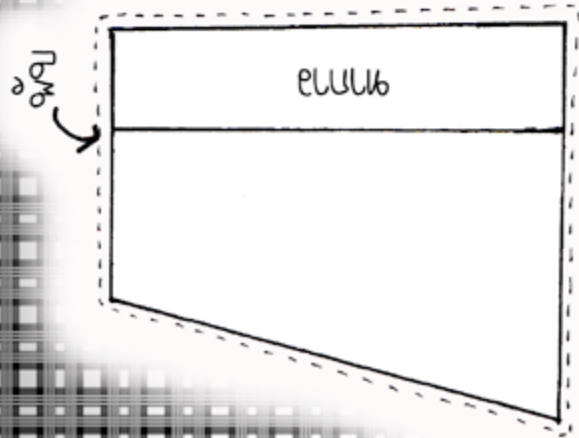
ให้อาหารกระดาษไว้วางบนกระดาษ วาดเขียนสีขาว แล้วใช้ดินสอหรือของปลายแหลม เขียนข้อท่องจำลงบนกระดาษไว้นั้นเสร็จแล้ว ให้ระบายสีบนกระดาษวาดเขียนด้วยดินสอหรือสีน้ำมัน

3. “เป็นนักข่าว”

เตรียมกระดาษ ดินสอ ขอให้เด็กๆสมมติว่าตัวเองเป็นนักข่าวสมัยใหม่ กำลังรายงานข่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเมืองฟิลิปปินส์ ครูอาจจะช่วยขึ้นต้นโดยตั้งหัวข้อข่าวดังนี้ “หมอดูหมดอำนาจ” “ทุกคน.... ตื่นเต้นเนื่องจากแผ่นดินไหว” หรือ “ทหารโรมันขอโทษผู้ต้องหา” ให้เด็กๆเตรียมเรื่องเองประมาณ 5 – 10 นาที เสร็จแล้วขอให้บางคนอ่านข่าวให้ทุกคนฟัง

4. ทำพิพิธภัณฑ์ชีวิตของเปาโล ช่องที่ 6

จะระบายสีให้สวยงาม ตัดตามรอยประติดเข้ากับกระดาษแข็ง
 ทากาวในส่วนขาตั้ง และ ติดเข้ากับด้านหลังภาพ

จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าทุกเวลา
 จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าทุกเวลา
 (ฟิลิปปี 4:4)

แด่พระเจ้าที่ไม่รู้จัก

เป้าหมายบทเรียน

สอนให้รู้ว่า เราจะได้รับความรอดโดยทางพระเยซูคริสต์เท่านั้น หนุนใจให้น้องๆ ต้อนรับพระเยซูไว้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา

ข้อท่องจำ

“ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ ไม่ทรงโปรดให้มี ในทางกลางมนุษย์ทั่วไต้ฟ้า” กิจการ 4:12

ข้อพระคัมภีร์

กิจการ 17 : 16-34

ข้อคิดสำหรับครู

บางทีเป็นการยากสำหรับคริสเตียนที่จะเข้าใจคนเหล่านั้นที่ได้ก้มกราบนมัสการพระหรือรูปเคารพต่างๆ ที่ทำขึ้นด้วยมือของมนุษย์ในหลายที่หลายแห่งยังมีการถือปฏิบัติเช่นนี้อยู่ ในวัฒนธรรมบางอย่างมีการกราบไหว้พระของเขอย่างสัตย์ซื่อทุกวัน สิ่งเหล่านี้สามารถทำให้ความคึดน้องๆ สับสนในการแสวงหาความจริง อาทิตยนี้ขอเน้นให้เด็กๆ รู้ว่า เขาทั้งหลายจะได้รับความรอดและชีวิตนิรันดร์ได้โดยทางพระเยซูคริสต์ทางเดียวเท่านั้น “ไม่มีนามอื่นทั่วไต้ฟ้าที่จะช่วยให้มนุษย์รอดได้” ให้อธิษฐานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยน้องๆ ให้เรียนรู้และมีประสบการณ์ในชีวิตของเขาเอง

นำสู่บทเรียน

“ทางเดียว”

เตรียม กระดาษแข็ง กรรไกร ปากกาเมจิก ตัดกระดาษเป็นรูปมือที่กำลังขึ้นข้างบนในลักษณะ บอกว่ามี “ทางเดียว” และให้เขียนข้อท่องจำครั้งสุดท้ายคือ “...ด้วย ว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วไต้ฟ้า”

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เมื่อเปาโลถูกปล่อยจากคุกที่เมืองฟิลิปปี ท่านกับสิลาสได้ไปยังเมืองอัมฟิพูรี อปอลโลเนีย เเธสะโลนิกาและเบโรอา (ให้ดูแผนที่)

ที่ เบโรอา เปาโลได้เผชิญกับอุปสรรคอีกครั้งหนึ่งคือมีพวกยิวที่ไม่พอใจเปาโลมาจากเมือง เเธสะโลนิกาเพื่อขับไล่ท่านออกจากเบโรอาจึงตกลงกันว่าเปาโลควรจะเดินทางไป (แสดงภาพ 7-1) เอเธนส์ ส่วนสิลาสและทิโมธีจะยังอยู่ที่นั่นเพื่อทำการประกาศต่อไป (ซีเมืองเอเธนส์บนแผนที่) เมื่อถึงเอเธนส์เปาโลรู้สึกเศร้าใจในสิ่งที่ท่านได้เห็น (แสดงภาพ 7-2) อานักการ 17 : 16-23 อะไรทำให้เปาโลเศร้าใจและท่านทำอย่างไร? (รอคำตอบ) ท่านได้เห็นรูปเคารพเต็มไปทั้งเมืองทำให้ท่านไม่สบายใจ และรู้ว่ามีทางเดียวที่จะทำให้คนรู้เรื่องพระเยซูได้ก็ต้องโดยการประกาศ

เมื่อเปาโลเทศนาเรื่องการกราบไหว้ทำให้ท่านมีโอกาสนำไปสัมผัสกับชีวิตของหลายคน คำพูดของเปาโลเป็นที่สนใจของคนในเมืองนั้นมาก (แสดงภาพ 7-3) บางคนกล่าวว่า ท่านเก็บความรู้เล็กๆ น้อยๆ มาพูดและบางคนกล่าวว่าเปาโลได้นำเอาพระต่างประเทศมาเผยแพร่ เขาจึงจับเปาโลพาไปยังสภาอารีโอปากัส ชาวเมืองเอเธนส์มีความสนใจและชอบฟังสิ่งแปลกใหม่อยู่เสมอ เปาโลทำให้พวกเขาเกิดความสนใจเป็นอย่างมาก เมื่อท่านเริ่มพูดกับเขาถึงประโยคที่ว่า “แต่พระเจ้าที่ไม่รู้จัก”

เปาโลกล่าวว่า (แสดงภาพ 7-4) “ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านทั้งหลายเป็นนักศาสนา ข้าพเจ้าได้พบท่านๆ หนึ่งมีคำจารึกไว้ว่า “แต่พระเจ้าที่ไม่รู้จัก” ข้าพเจ้ากำลังจะบอกท่านถึงพระเจ้าที่ท่านไม่รู้จักแต่ยังนมัสการอยู่ พระเจ้าองค์นี้เป็นผู้สร้างสวรรค์และแผ่นดินโลก พระองค์ไม่ได้สถิตอยู่ในปูชนียสถานที่มีมนุษย์ได้สร้างขึ้นและพระองค์ไม่มีความต้องการสิ่งใดจากเราแต่ได้ทรงประทานชีวิตและลมหายใจและสิ่งสารพัดแก่เรา พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติ สืบสายโลหิตอันเดียวกันให้อยู่ทั่วพิภพโลกและได้กำหนดเขตแดนให้เขาอยู่เพื่อเขาจะแสวงหาพระเจ้า และพระองค์ไม่ได้อยู่ห่างไกลจากเราทุกคนเลย ที่จริงแล้วเราเป็นเชื้อสายของพระองค์ เหตุฉะนั้นเราก็ไม่ควรถือว่าพระเจ้าทรงเป็นทองเงินหรือหิน พระองค์ทรงเป็นบุคคล ในเวลาที่ผ่านมา พระเจ้าไม่ทรงถือโทษเมื่อมนุษย์ไม่รู้จักพระองค์ แต่บัดนี้พระองค์ได้ตรัสสั่งมนุษย์ทั้งปวงให้หันเสียจากความบาปเพราะพระองค์ได้ทรงกำหนดวันหนึ่งไว้ที่พระองค์จะพิพากษาโลกตามความชอบธรรม โดยการช่วยเหลือจากมนุษย์ผู้หนึ่งคือ พระเยซูคริสต์ พระองค์ได้ทรงพิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรไว้ โดยทรงทำให้พระเยซูฟื้นจากความตาย ประชาชนได้ฟังคำพูดของเปาโลเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู บางคนฟังแล้วก็เยาะเย้ย แต่บางคนก็ว่า “อยากจะฟังเรื่องนี้ต่อ” เมื่อเปาโลออกจากที่ประชุมก็มีคนติดตามท่านไปและได้รับเชื่อพระเยซู ในคนเหล่านั้นมีติโมธีอัส ผู้เป็นสมาชิกสภาอารีโอปากัสกับหญิงคนหนึ่งชื่อดามาริส

คำถาม รูปเคารพหมายถึงอะไร? (ให้เด็กตอบ) รูปเคารพไม่ใช่เป็นรูปปั้นต่างๆ เท่านั้น แต่หมายถึงสิ่งอื่นๆ ด้วยคิดดูซิว่าอะไรที่เป็นรูปเคารพสำหรับชีวิตของเรา? ให้ครูเขียนสิ่งต่างๆ ที่น้องๆ บอกบนกระดานอาจจะมีส่วนเหล่านี้อยู่ด้วย เช่น เลื้อยผ้า เพื่อน กีฬา เงิน ทีวี โทรศัพท์ เป็นต้น

เราไม่ได้กราบไหว้สิ่งๆ ต่าง เหล่านี้ก็จริงบางทีเรายึดเอาสิ่งเหล่านี้ เป็นสิ่งสำคัญมากกว่าที่จะเชื่อฟังหรือรับใช้พระเยซูอย่างเต็มที่ มีคนจำนวนมากยังกราบไหว้รูปเคารพนั้น ที่ทำจากหินหรือโลหะ ในอินเดียตอนใต้มีรูปปั้นของพระบาซุบาสิสูง 60 ฟุต (สูงขนาดตึก 6 ชั้น) จะต้องทำความสะอาดรูปปั้นพร้อมทั้งน้ำมัน น้ำมะพร้าว น้ำเชื่อม น้ำอ้อย ข้าว และกลีบดอกไม้อีก เมื่อทำความสะอาดรูปปั้นนี้ ในปี 1981 ประชาชนต้อง

จ่ายเงินประมาณ 337,500 บาท และสิ่งนี้ทำขึ้นในประเทศที่ประชากรมีความอดอยากเพราะไม่มีอาหารเพียงพอ แต่พวกที่นับถือรูปเคารพนี้ไม่ได้คิดถึงพวกเด็กๆ ที่หิวโหยในประเทศของเขาเลย

คำถาม มีทางไปหาพระเจ้าได้กี่ทาง? มีกี่ทางที่จะนำเราไปสวรรค์ (ให้เด็กตอบ)

อ่านกิจการ 4:12 “ในผู้อื่นไม่มีใครรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ ไม่ทราบโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟัง” พระคัมภีร์ข้อนี้บอกเราว่ามีทางเดียวเท่านั้นที่เราสามารถรอดจากความผิดบาปได้คือโดยทางพระเยซูคริสต์ (ให้ท่องข้อท่องจำด้วยกัน 2-3 เที่ยว)

ให้เรามาดูทางที่มนุษย์คิดว่าจะสามารถพานำไปถึงสวรรค์ได้

1. การทำดี หลายคนคิดว่า ถ้าเขาทำดีมากกว่าทำชั่วเขาไปสวรรค์ได้ เป็นความคิดที่ผิดเพราะพระคัมภีร์บอกเราว่าทุกคนเป็นคนบาป ถ้าคนสามารถรับความรอดโดยการกระทำดีของเขาได้พระเยซูคงไม่ต้องมาวายพระชนม์เพื่อเรา

2. ความจริงใจ บางคนเชื่อว่าถ้าเขามีความจริงใจและจริงจังกับสิ่งที่เขาเชื่อถือ พระเจ้าจะเข้าใจและยอมให้เขาเข้าไปสวรรค์ได้ แต่ถ้าสิ่งที่ยึดถือนั้นไม่ถูกต้องล่ะ? ถ้าสมมติว่าคนหนึ่งดื่มยาพิษเข้าโดยเชื่อว่ามันคือน้ำสมันต์ ความเชื่อนั้นจะทำให้เขารอดตายได้ไหม? ไม่ได้ เราจะต้องเชื่อในสิ่งที่มีความจริงเท่านั้น

3. การทรมานกาย บางคนเชื่อว่าถ้าเขาสละหรือ ปฏิเสธ ความสุขสบายในชีวิตของเขาแล้ว พระเจ้าจะต้องให้เขาไปสวรรค์แน่ๆ แต่ความจริงมีอยู่ว่า พระเยซูเป็นผู้ให้เรามีชีวิตที่ครบบริบูรณ์ถ้าเรามีความรักและความสัมพันธ์กับพระองค์และกับคนอื่นๆ ทรงสัญญาว่า แผ่นดินสวรรค์เป็นของคนที่ไม่เชื่อและวางใจในพระเยซู

น้องๆ เคยมีความสงสัยไหมว่า ทำไมครูผู้สอนหรือนักเทศน์ชอบชักชวนให้คนเชื่อและรับพระเยซูไว้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา? ในชั้นเรียนของเรามักจะปิดบทเรียนด้วยการเปิดโอกาสให้น้องๆ รับเชื่อพระเยซู

เรื่องเล่า

มีครูสอนรวีฯ คนหนึ่งมักจะชักชวนให้เด็กๆ รับเชื่อพระเยซูเสมอ มีเด็กชายคนหนึ่งเข้ามาเรียนในชั้นของครูคนนี้ เขามีอายุรุ่นเดียวกับน้องๆ นี้แหละ ครูได้เปิดโอกาสให้คนที่ยังไม่เป็นคริสเตียนมอบชีวิตของเขาไว้กับพระเยซู เป็นครั้งแรกที่เด็กคนนี้ได้ยินเรื่องความรักของพระเจ้าและรู้ว่าพระเยซูเป็นผู้จัดเตรียมที่บนสวรรค์ไว้ให้เขาดังนั้นจึงได้ต้อนรับพระเยซูไว้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดและเป็นคริสเตียนตั้งแต่นั้น แต่เขาไม่มีโอกาสมาเรียนรวีฯ เพราะว่าพ่อแม่ไม่ได้เป็นคริสเตียนจึงไม่ได้มาโบสถ์เป็นประจำทุกอาทิตย์ แต่เขามีความเชื่อในพระเยซูอย่างจริงจัง

หลังจากที่เขาได้รับเชื่อ 2-3 เดือน วันหนึ่งเขาตามหาลูกกอล์ฟที่ตกลงไปในบ่อน้ำข้างๆ สนามกอล์ฟ เขาได้ดำน้ำลงไปเพื่อจะหาลูกกอล์ฟ เขาระโดดลงในน้ำแต่น้ำในลำธารตื้นกว่าที่เขาคิด จึงทำให้หัวกระทบพื้นและคอหัก ในที่สุดเขาต้องเสียชีวิต

น้องๆ คิดว่าครูรวีฯ รู้สึกอย่างไร? เขาเสียใจที่เด็กชายนั้นต้องเสียชีวิตไป แต่ว่าเขาดีใจมากที่เปิดโอกาสให้เด็กนั้นต้อนรับพระเยซู และรู้ว่าเมื่อเด็กนั้นตายไปเขาได้อยู่กับพระเยซูบนเมืองสวรรค์ ถ้าน้องๆ ที่ยังไม่เป็นคริสเตียนครูอาจจะชักชวนเขาให้เขาได้รับเชื่อในเวลานี้

นำรับเชื่อ

หากมีเด็กยังไม่รับเชื่อ ให้ใช้เวลานี้เปิดโอกาสให้เด็กต้อนรับพระเจ้า พระเยซูยอมวายพระชนม์เพื่อช่วยเราทุกคนให้รอด พระองค์ทรงรักเรา ขอให้ทุกคนก้มศีรษะหลับตาและคิดในใจเงียบๆ ให้แน่ใจว่าได้เชื่อและวางใจในพระเยซูขององค์เดียวเท่านั้น ไม่ใช่สิ่งอื่น ไม่ใช่ความดี ไม่ใช่การมีชื่อเสียงดีที่ทำให้เรารอดได้ แต่เป็นพระเยซูที่ช่วยให้ทุกคนรอดจากความบาปได้

กิจกรรม

1. ทำแบบฝึกหัด บทที่ 7
2. เกมสเติมช่องว่าง (เอ็ก - โอ)

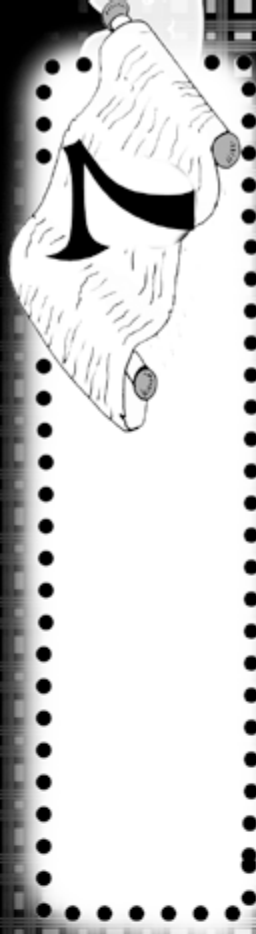
เขียนตารางบนกระดาน ให้แบ่งชั้นเรียนออกเป็น 2 ทีม คือ ทีม O และ X ให้ถามคำถามสลับกัน ถ้าทีมไหนตอบถูกให้ใส่เครื่องหมายของทีมลงในช่องตารางที่เขาเลือก ถ้าตอบไม่ถูกก็ให้โอกาสอีกทีมหนึ่งตอบคำถามข้อเดียว ถ้าทีมไหนมีเครื่องหมายเรียงกันเป็นเส้นตรงกันเป็นเส้นตรงสามจุดฝ่ายชนะ

ตัวอย่างคำถามดังต่อไปนี้ (ครูอาจจะเพิ่มเติมคำถามมากกว่านี้ได้)

1. เกิดอะไรขึ้นกับเปาโลที่เมืองลิสตรา? (ถูกขว้าง)
2. ใครเป็นคนช่วยเปาโลที่ลิสตรา? (พวกสาวก)
3. เปาโลถูกเขียนและถูกขังคุกที่เมืองอะไร? (ฟิลิปปี)
4. ใครเป็นเพื่อนร่วมงานกับเปาโลที่ฟิลิปปี? (สิลาส)
5. ในนิมิตเปาโลเห็นชาวเมืองอะไรมาหาท่าน? (มาซิโดเนีย)
6. ใครที่ขายผ้าสีม่วง?(นางลิเดีย)
7. เปาโลเดินทางไปเมืองอะไร? ในบทเรียนอาทิตย์นี้? (เอเธนส์)
8. ผู้หญิงที่เชื่อข่าวประเสริฐที่เปาโลประกาศคือใคร? (ดามาริส)

3. ทำพิพิธภัณฑ์ชีวิตของเปาโล ช่องที่ 7

จงนำอักษรตามรหัสมาให้มาเติมในช่องว่าง ให้สมบูรณ์

R	คน	ผี	ยา	หู	ใจ	คน	คน	คน	คน	คน
คน	ผี	ยา	หู	ใจ	คน	คน	คน	คน	คน	คน

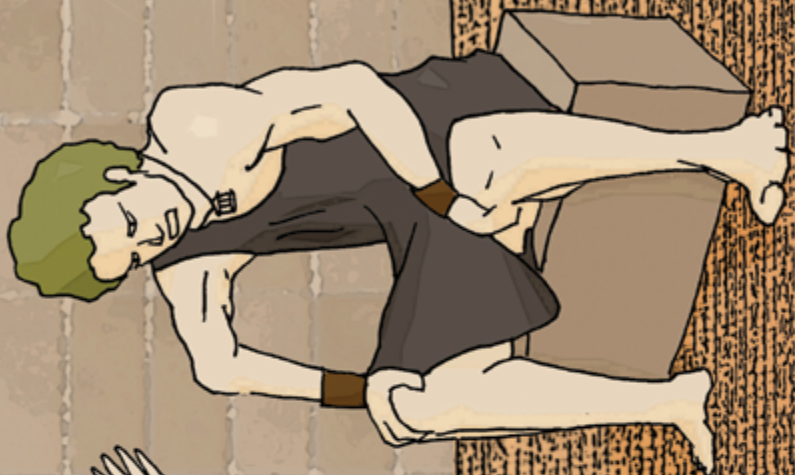
คน	ผี	ยา	หู	ใจ	คน	คน	คน	คน	คน	คน
คน	ผี	ยา	หู	ใจ	คน	คน	คน	คน	คน	คน

วันพุธ 4:10

เปาโลทุ่มเทชีวิต

เป้าหมายบทเรียน เพื่อให้รู้ว่าเปาโลได้ทุ่มเทชีวิตในการรับใช้พระเจ้าอย่างไร? ให้น้องๆรู้สึกอยากจะทำชีวิตเพื่อรับใช้พระเจ้าและให้น้องๆมอบชีวิตถวายตัวในการรับใช้พระเจ้า

ข้อท่องจำ “อย่ากลัวเลย แต่จงกล่าวต่อไป อย่างนี้เสีย เพราะว่าเราอยู่กับเจ้า”
กิจการ 18:9-10

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 18:1-11

ข้อคิดสำหรับครู

จากบทเรียนที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าเปาโลได้ทำงานรับใช้พระเจ้าโดยไม่ย่อท้อแม้ว่าจะพบกับอุปสรรคมากมาย ถูกข่มเหง ถูกขัดขวาง ถูกขว้างด้วยหิน ถูกปองร้าย ขัดสน ต้องทำมาหากิน ทำอาชีพเพื่อเลี้ยงดูตนเอง แม้ว่าจะลำบากสักเท่าใดก็ไม่ทำให้เปาโลถอนตัวจากรับใช้พระเจ้าได้

ในบทนี้จะพบว่า เปาโลได้พบกับเพื่อน 2 คนที่มีอาชีพเย็บเต็นท์ และเปาโลก็ลงมือทำอาชีพนี้เพื่อเลี้ยงดูตัวเองและได้รับใช้พระเจ้าไปด้วย พระเจ้าได้สำแดงต่อเปาโลทางนิมิต เพื่อหนุนใจให้เปาโลมีกำลังใจเข้มแข็งในการรับใช้ต่อไป แม้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นทุกอย่างอยู่ในสายพระเนตรของพระเจ้า พระองค์ทรงอยู่เคียงข้างเปาโลเสมอ

หนุนใจน้องๆ มอบชีวิตให้กับพระเจ้าและรับใช้พระเจ้าในคริสตจักร โดยเริ่มจากงานเล็กๆน้อยๆก่อน ให้อธิษฐานฟังพระสุรเสียงของพระเจ้า ขอการทรงนำจากพระเจ้าและไม่ต้องกลัวเพราะพระเจ้าทรงสถิตกับเราตลอดเวลา

นำสู่บทเรียน

เมื่อน้องๆเข้ามาให้ทุกคนเปิดพระคัมภีร์กิจการบทเรียนที่ 13-14 เพื่อค้นหาชื่อเมืองต่างๆที่อาจารย์เปาโลไปประกาศ ข้อพระคัมภีร์ ถ้าพบชื่อเมือง และบอกว่ามีอะไรเกิดขึ้นที่เมืองนั้นๆ ให้เวลา 5 นาที กลุ่มใดได้เมืองมากที่สุดก็ชนะ เตรียมของขวัญเล็กๆน้อยๆ ไว้สำหรับผู้ที่ชนะก็จะเป็นการดี

บทเรียนจากพระคัมภีร์

หลายครั้งที่เปาโลต้องเผชิญกับปัญหาอุปสรรคของการรับใช้ ต้องพบกับคนมากมายหลายรูปแบบ จากบทเรียนสัปดาห์ที่แล้วเปาโลไปประกาศที่เมืองเอเธนส์ พบว่าเมืองนี้เต็มไปด้วยรูปเคารพมีแผนจารึกชื่อพระต่างๆ ไว้บนแผ่นศิลานั้นและเปาโลได้ประกาศข่าวประเสริฐ บอกถึงเรื่องขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าซึ่งเป็นพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่เป็นพระเจ้าองค์เที่ยงแท้แน่นอนมีหลายคนต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดหลายคนปฏิเสธ บางคนเยาะเย้ย แต่ท่านยังทำงานรับใช้พระเจ้าต่อไปโดยไม่หวั่นไหวต่อสิ่งใดๆทั้งสิ้นและท่านก็เดินทางยังเมืองโครินธ์

เมืองโครินธ์เป็นเมืองใหญ่ มีความเจริญทางด้านการค้าขาย มีตลาดใหญ่ที่มีพื้นเป็นหินอ่อน และที่ตลาดเต็มไปด้วยสินค้าต่างๆ ผักผลไม้ หม้อไห เครื่องใช้โลหะ สัตว์ต่างๆ และที่เมืองโครินธ์นี้เปาโลได้พบคนยิวครอบครัวหนึ่ง เป็นคริสเตียนที่ยาเกรงพระเจ้า ชื่อ อาควิลลาและปริสซิลลา ซึ่งย้ายมาจากกรุงโรม เปาโลดีใจมากที่ได้พบเพื่อนใหม่ ทั้งสองมีอาชีพเป็นช่างเย็บเด้นท์ (แสดงภาพ 8-1) ทั้งสองรู้ว่าเปาโลเป็นช่างเย็บเด้นท์เหมือนกัน เลยชวนเปาโลมาอยู่และทำงานด้วยกันกับพวกเขา ตั้งแต่นั้นมาเขาก็เป็นเพื่อนสนิทกันช่วยเหลือกันและกันไปไหนด้วยกันและรับใช้พระเจ้าร่วมกัน

อ่านกิจการ 18:4-5 ทุกวันสะบาโต (สะบาโตคือ วันหยุดพักการทำงานและไปนมัสการพระเจ้าเปาโล อาควิลลาและปริสซิลลาจะไปที่ธรรมศาลา (แสดงภาพ 8-2) ในเมืองโครินธ์เพื่อเทศนาสั่งสอนประกาศชักชวนทั้งคนยิวและกรีกให้กลับใจใหม่ มารับเชื่อในพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด

คำถาม น้องๆ เคยประกาศเป็นพยานเรื่องพระเยซูให้เพื่อนๆ ฟังไหม? และทำไมเราต้องประกาศเป็นพยาน? (ให้โอกาสแก่น้องๆ ได้อภิปราย)

อาจารย์เปาโลได้ทำงานรับใช้ประกาศเป็นพยานอย่างขะมักเขม้นเพื่อให้คนเหล่านั้นได้รับความรอด (อ่านกิจการ 13:26-41) เปาโลได้บอกคนเหล่านั้นว่า พระเยซูคริสต์เป็นใคร? ทำไมพระองค์ต้องสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนและในวันที่สามพระองค์ทรงคืนพระชนม์ทรงปรากฏแก่คนทั้งหลาย สาเหตุที่ทุกคนต้องรับเชื่อในพระเยซูคริสต์และคนที่ปฏิเสธก็จะได้รับผลแห่งการกระทำของตนเอง

อ่านกิจการ 18:6-8 (แสดงภาพ8-3) มีหลายคนที่ได้เข้ามาเชื่อในพระเยซูคริสต์ และรับบัพติศมา โดยเฉพาะครอบครัวของคริสปีสนายธรรมศาลาได้เข้ามารับเชื่อมอบชีวิตให้กับพระเยซูหมดทั้งครอบครัว และชาวเมืองโครินธ์ก็เปิดใจออกต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด ขณะเดียวกันก็มีบางพวกที่ไม่เห็นด้วยได้ต่อต้านขัดขวางการประกาศของเปาโลและคิดปองร้ายต่อท่าน จากเหตุการณ์ดังกล่าวที่ผ่านมามาคงทำให้เปาโลมีความรู้สึกกลัวว่าพวกนั้นจะมาทำร้ายท่านหรือพยายามไล่ท่านออกจากเมืองนั้นเหมือนกับที่เกิดขึ้นในเมืองอื่นที่ท่านเคยไปมาแล้ว แต่ในคืนนั้นเอง พระเจ้าตรัสกับเปาโลทางนิมิตว่า (ให้น้องๆ อ่าน กิจการ 18:9-10 และท่องข้อท่องจำพร้อมๆ กันดังๆ) “อย่ากลัวเลย แต่จงกล่าวต่อไป อย่างนี้เสียเพราะว่าเราอยู่กับเจ้า” พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ทรงมีฤทธิ์เหนือมารซาตาน พระองค์ทรงห่วงใยผู้รับใช้จะทำอะไรที่ไหน พระองค์ทรงสถิตอยู่ด้วยและพระองค์รู้ถึงความรู้สึกของเปาโล พระเจ้าจึงได้เสด็จมาหนุนใจท่านไม่ให้กลัวต่ออุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นแต่ทำให้งานต่อไป พระองค์จะเป็นผู้ปกป้องคุ้มครองเปาโลและเรารู้ว่าเมื่อพระเจ้าสัญญาอะไรไว้ พระองค์จะทำสัญญาพระองค์ผู้ทรงสัตย์ซื่อจะปกป้องเปาโลดังที่พระองค์ได้ทรงสัญญานั้น

น้องๆ คิดว่า เปาโลรู้สึกอย่างไร เมื่อได้รับนิมิตจากพระเจ้าแล้ว? แน่แน่นอน.... เปาโลมีกำลังมีใจกล้าเพิ่มมากขึ้นในการประกาศข่าวประเสริฐและจะรับใช้ต่อไปโดยไม่หยุดยั้ง จะเห็นว่าเปาโลไม่กลัวต่ออุปสรรคแม้ว่าจะถูกขัดขวางถูกทำร้ายแต่ท่านยังคงทำงานต่อไปตลอด 1 ปี กับอีก 6 เดือน ตลอดเวลาที่อยู่เมืองโครินธ์ท่านได้ประกาศ สั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าทุกวัน

คำถาม ถ้าพระเจ้ามาสำแดงนิมิตให้น้องๆ มอบกายถวายชีวิตกับพระองค์ และร่วมรับใช้กับพระองค์ น้องๆ รู้สึกอย่างไรบ้าง? (ให้เวลาน้องๆ ตอบ) พระเจ้าคอยน้องๆ ในการตัดสินใจ พระองค์ไม่เคยบังคับใจใคร แต่น้องๆ สมควรใจตัดสินใจด้วยตัวเองจำไว้ว่า พระองค์มีพระมหาบัญชาให้เราด้วยตัวเองจำไว้ว่า พระองค์มีพระมหาบัญชาให้เราทำงานของพระองค์

ท่องข้อท่องจำอีก 3 ครั้ง “อย่ากลัวเลยแต่จงกล่าวต่อไป อย่างนี้เสียเพราะเราอยู่กับเจ้า”

กิจกรรม

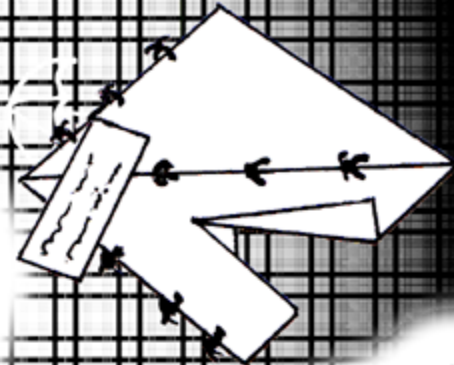
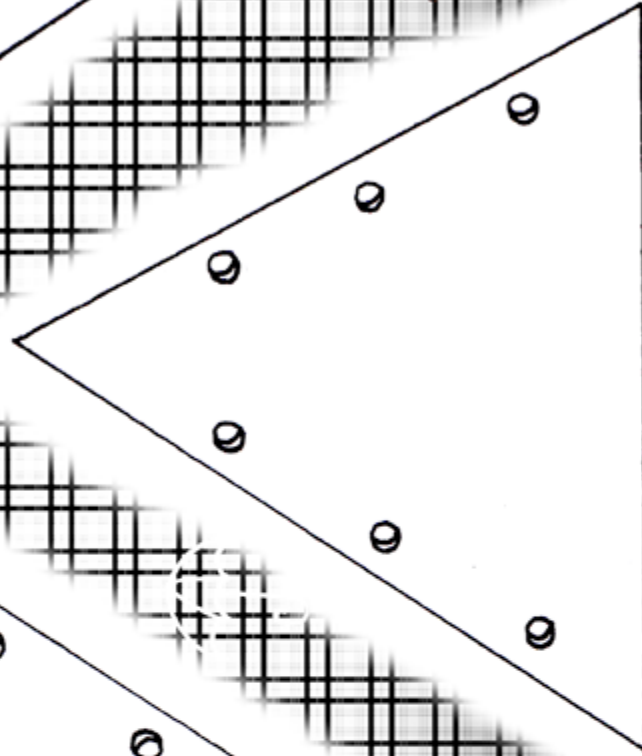
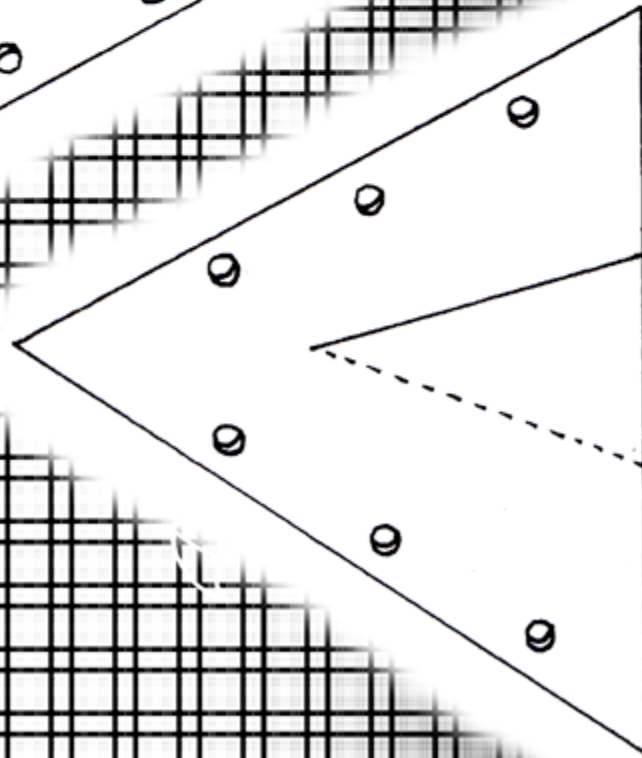
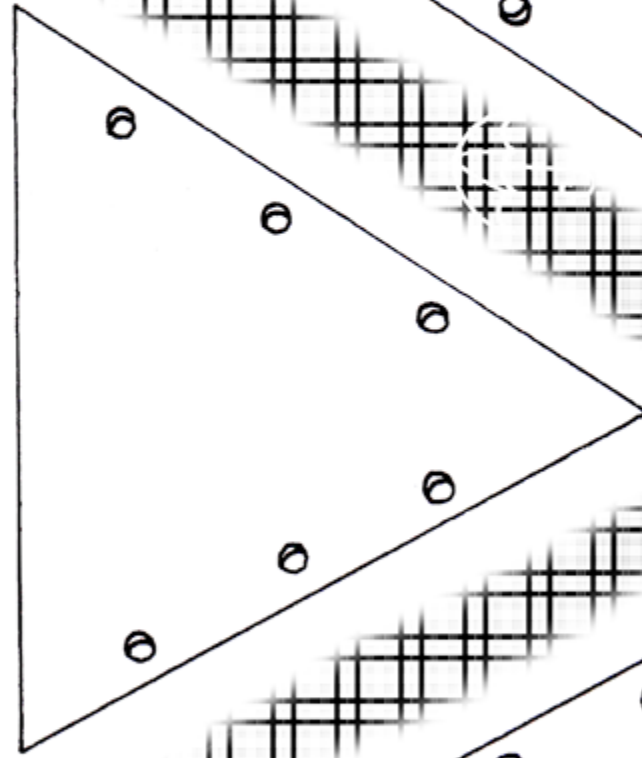
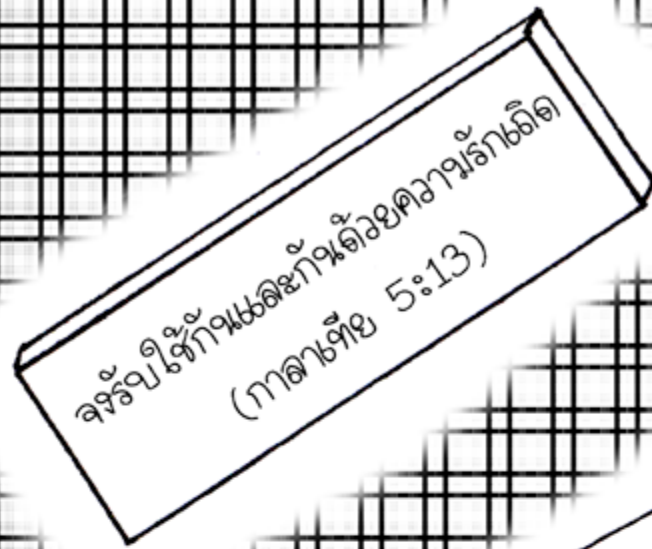
1. ทำแบบฝึกหัด บทที่ 8
2. ทำการ์ด เตรียมกระดาดสำหรับทำ การ์ด เพื่อให้พี่น้องๆ ทุกคนวาดภาพและเขียนคำหนุนใจสั้นๆ แล้วมอบให้กับผู้รับใช้ในคริสตจักร เช่น ครูวิซุ ดิษยาภิบาลหรือผู้รับใช้ที่พี่น้องรู้จัก

พระเจ้าทรงเป็นที่พึ่งพา ในยามยากลำบาก....ของท่าน...

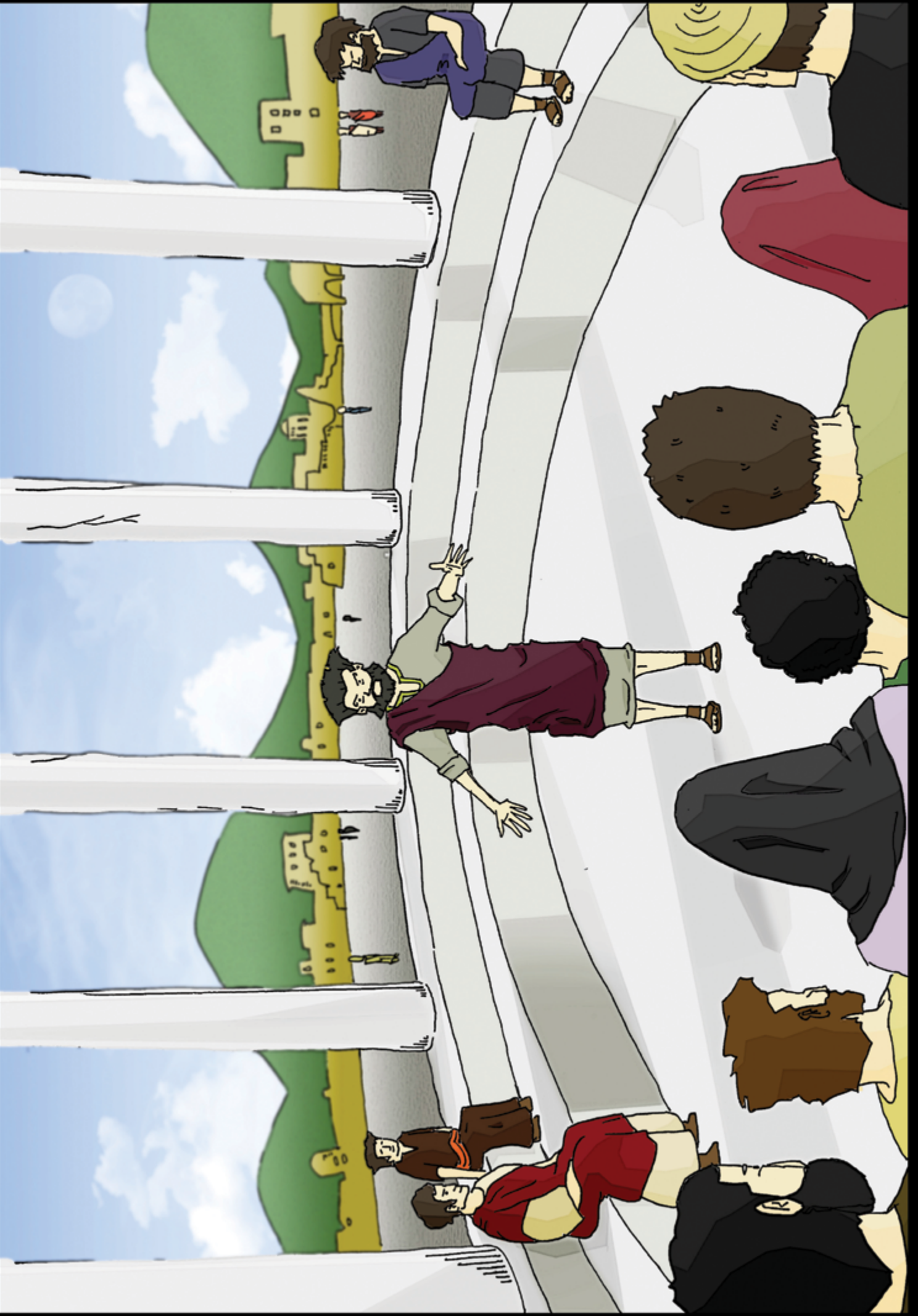
สดุดี 91:15

3. ให้สำรวจการเดินทางประกาศข่าวประเสริฐของอาจารย์เปาโลครั้งที่ 2 โดยให้อ่านในกิจการ 15:36-18:22 ให้อ่านแผนที่เดินทาง ใส่ชื่อเมืองต่างๆ ที่อาจารย์เปาโลเข้าไปประกาศและให้เขียนเหตุการณ์สำคัญของแต่ละเมืองนั้นด้วย

งระบายสีต้นให้สวยงาม ตัดออก ทากาวติดกับกระดาษแข็ง
เจาะรู ตามรูวงกลม ไขว้สาย หรือเชือก ผูกเข้าด้วยกัน
ให้เป็นต้น และติดป้ายพระคำด้านบนต้น

เปาโลถูกจับในพระวิหาร

เป้าหมายบทเรียน

สอนให้รู้ว่า เมื่อคริสเตียนจะต้องเผชิญกับความทุกข์ลำบาก และการข่มเหงเพราะความเชื่อ ให้น้องๆ ตั้งมั่นคงอยู่ในพระเจ้า ไม่ว่าจะพบกับการเข้าใจผิดหรือถูกทำร้ายก็ตาม

ข้อท่องจำ

“ถ้าเรามีความอดทน เราก็ได้ครองร่วมกับพระองค์ ถ้าเราไม่ยอมรับพระองค์ พระองค์ก็จะไม่ทรงยอมรับเราเช่นกัน” 2 ทิโมธี 2:12

ข้อพระคัมภีร์

กิจการ 21 : 17-40 , 22 : 1-16

ข้อคิดสำหรับครู

เด็กๆ มักจะมีความสนใจหรือประทับใจ ในสิ่งต่างๆ ได้ง่ายมาก เขามักจะมีความสงสัยและต้องการคำตอบที่ละเอียด เมื่อเขาถามคำถามเป็นสิ่งสำคัญมากที่ผู้ใหญ่จะต้องเตรียมพร้อมในการตอบคำถามของพวกเขาอยู่เสมอ

บทเรียนอาทิตย์นี้ พูดถึงเหตุการณ์เปาโลได้รับความทุกข์ลำบากอีกครั้งหนึ่ง จากหลายๆ ครั้งที่เปาโลได้รับความทุกข์ลำบากอีกครั้งหนึ่งจากหลายๆ ครั้งที่เปาโลได้รับไม่ใช่เฉพาะการถูกเยาะเย้ยและการถูกรบกวนเท่านั้นแต่ท่านยังทำร้ายร่างกายด้วย ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียนเราอาจจะต้องได้รับการข่มเหง เนื่องจากความเชื่อของเราในลักษณะคล้ายกันนี้ด้วย

พยายามให้เด็กของท่านรู้ว่าความทุกข์ลำบากและการข่มเหงมักจะเกิดขึ้นเสมอ ให้คิดถึงในทางบวกเข้าไว้เพื่อจะไม่ให้เขาเกิดความกลัวหรือท้อใจ แต่หนุนใจเขาทั้งหลายให้เข้มแข็งในพระเจ้าและยึดมั่นในพระวาทะของพระองค์เสมอ ไม่ต้องกลัวหรือความล้าชวยในการเป็นบุตรของพระเจ้า เราได้ครอบครองร่วมกับพระองค์

นำสู่บทเรียน

“เกมส่งข่าว”

แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่มหรือหลายกลุ่มก็ได้ให้แต่ละกลุ่มนั่งเป็นแถว ครูเตรียมประโยคคำพูดไว้ เช่น “ถ้าเรามีความอดทนเราก็ได้ครองร่วมกับพระองค์ หรือ ถึงกระนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ละอายเพราะว่าข้าพเจ้ารู้จักพระองค์ที่ข้าพเจ้าได้เชื่อ หรือประโยคทั่วไป เช่น บานเย็น หน้าบาน บานไม่รู้โรย คนที่1 รับข่าวจากครู กระซิบส่งข่าวต่อคนที่2....3...4....5 จนถึงสุดท้าย ให้บอกข่าวที่ส่งมานั้นว่า เหมือนกับข่าวของครูที่ส่งไปไหม? ส่วนมากจะได้ไม่ครบประโยค ประโยคเปลี่ยนไปเช่นเดียวกัน บางครั้งข่าวลือที่พูดกันไปในนั้นก็ไม่ใช่จริง

บทเรียนจากพระคัมภีร์

น้องๆ เคยรู้จักบางคนที่ได้รับ ความทุกข์ลำบาก เนื่องจากสิ่งที่คนอื่นคิดเกี่ยวกับตัวเขาหรือเกี่ยวกับ ความเชื่อของเขาหรือไม่? (รอคำตอบ) เราทุกคนมักจะเคยได้ยินว่าคนหรือกลุ่ม คนที่ไม่เหมือนคนอื่น ถูก วิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับความเชื่อ การดำเนินชีวิตและลักษณะการแต่งตัวของเขา เช่น คนที่เชื่อพระเยซูคน เดียวในครอบครัว

เรามักจะคิดถึงคนอื่นตามสิ่งที่เราได้ยิน หรือที่เรียกว่า “ข่าวลือ” หรืออีกอย่างหนึ่ง ก็เรียกว่า “การ ชุบซิบนินทา” บางทีเราอาจจะถูกคนพูดซุบซิบนินทาก็ได้ ชอบอย่างนั้นหรือเปล่า? (อภิปราย) ในบทเรียนอาทิตย์ นี้เปาโลได้เผชิญกับคนบางคนที่เคยได้ยินข่าวลือเกี่ยวกับท่าน เปาโลถูกคนบางคนพวกนี้รบกวนแต่ท่านก็ยังตั้ง มั่นคงในความเชื่อไม่หวั่นไหวเพื่อจะหนีจากการรบกวนนั้นเลย

บางคนในเยรูซาเล็มเมื่อได้ยินข่าวลือเกี่ยวกับเปาโลแล้วรู้สึกไม่ชอบท่านทั้งๆ ที่ยังไม่เคยเห็นหรือได้ยิน ท่านพูดเลย (กิจการ 21:21) สิ่งที่เราารู้เกี่ยวกับเปาโลล้วนเป็นเรื่องที่ไม่เป็นความจริง เขาทั้งหลายได้ยินว่า “เปาโลกล่าวต่อต้านเรื่องธรรมเนียมปฏิบัติว่าไม่มีความจำเป็นที่จะประพฤติตาม” ความจริงเปาโลไม่ได้กล่าวธรรม บัญญัติไม่ดีแต่ท่านคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่คนต่างชาติที่ไม่ใช่ยิวจะต้องทำตามธรรมเนียมปฏิบัติทุกอย่างเปาโลรู้ดีว่า ความรอดไม่ใช่ได้มาโดยการทำตามธรรมเนียมปฏิบัติ เพื่อนๆ ของเปาโลที่อยู่ในเยรูซาเล็มห่วงใยในความปลอดภัย ของท่านและพยายามวางแผนที่จะช่วยเหลือ (กิจการ 21:22-24) ซึ่งพวกเขามองว่าจะป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น กับเปาโลถ้าท่านได้ร่วมในพิธีชำระตัวกับชายหนุ่มสี่คนที่บนตัวได้ จะเป็นการพิสูจน์ให้คนยิวในเยรูซาเล็มเห็นว่า เปาโลยังยอมรับนับถือธรรมเนียมปฏิบัติอยู่

ถ้าน้องๆ ถูกเยาะเย้ยในเรื่องบางเรื่องที่ไม่เป็นความจริง เราจะหาโอกาสที่จะชี้แจงความจริงและบอก ความเชื่อที่แท้จริงของเราให้คนเหล่านั้นเข้าใจไหม? (ให้เวลาอภิปราย)

เปาโลเป็นคนที่ไม่ชอบก่อให้เกิดปัญหากับคริสเตียนในกรุงเยรูซาเล็ม ดังนั้นท่านจึงตกลงใจที่จะเข้า ร่วมในพิธีชำระตัวตามธรรมเนียมของคนยิวและพิธีได้เริ่มขึ้นทันทีในวันรุ่งขึ้น พิธีชำระตัวใช้เวลา 7 วัน เกือบจะ ครบกำหนดนั้นได้มีคนยิวบางคนมาจากเอเชียได้เข้าไปในพระวิหารและจำเปาโลได้ ในทันใดนั้นพวกเขาก็ได้ร้อง ตะโกนกล่าวหาท่านและยุยงประชาชนให้จับเปาโล (อ่านกิจการ 21:27-29) คนเหล่านั้นได้กล่าวหาว่า เปาโลสอน ให้ประชาชนต่อต้านธรรมเนียมปฏิบัติและนำคนกรีกเข้ามาในพระวิหารด้วย (ใช้เวลาในการอภิปรายเกี่ยวกับท่าทีของ คนยิวที่มีต่อพระวิหาร พระวิหารเป็นสถานที่สำคัญที่สุดสำหรับคนยิว เป็นศูนย์กลางของชีวิตของเขาทั้งหลาย เป็นสถานที่บริสุทธิ์ที่พระเจ้าทรงประทับอยู่จะนำคนต่างชาติที่ไม่ใช่คนยิวมาในพระวิหารไม่ได้เด็ดขาด โดย เฉพาะคนกรีกเพราะถือว่าทำให้พระวิหารเป็นมลทิน)

คนที่พวกเขากล่าวหาเปาโลนั้นไม่เป็นความจริง พวกยิวที่มาจากเอเชียเคยเห็นเปาโลอยู่กับโตรฟีมัส ชาวเอเฟซัสมาก่อน ดังนั้น จึงคิดว่าเปาโลได้นำคนพวกนั้นเข้ามาในพระวิหารโดยที่พวกเขาไม่ได้เห็นโตรฟีมัสใน บริเวณพระวิหารเลย เรื่องนี้ ได้ทำให้พวกยิวในเยรูซาเล็มเพิ่มความเข้าใจผิดมีความโกรธและเกลียดชังเปาโลมาก ขึ้น ผูกพันได้อีกกันเข้าจับเปาโลและลากท่านออกจากพระวิหารและพยายามจะฆ่าท่านเสีย

(แสดงภาพ 9-1) ผู้บังคับกองทัพรโรมันได้ทราบข่าวการรื้อน่วยที่เกิดขึ้นจึงนำทหารและเจ้าหน้าที่มายังฝูงชนเมื่อเขาทั้งหลายเห็นผู้บังคับกองพันมาปรากฏจึงได้หยุดทูติเปาโล ผู้บังคับกองพันได้จับกุมเปาโลเพราะเข้าใจว่าเปาโลเป็นคนก่อเรื่องและถามถึงความผิดของเปาโล แต่มีเสียงตะโกนมากมายจนเขาไม่รู้คำตอบที่ถูกต้องคืออะไร ดังนั้นจึงได้สั่งให้เอาโซ่ล่ามเปาโลสองเส้นและนำท่านออกไป (แสดงภาพ 9-2) ขณะที่เปาโลกำลังถูกนำออกไปข้างนอกท่านได้ขออนุญาตผู้บังคับพันเพื่อจะพูดเป็นภาษากรีกเขาคิดว่าเปาโลเป็นผู้ก่อกวนชาวอียิปต์ (อ่านกิจการ 21:39) เมื่อเปาโลอธิบายว่าท่านมาจากไหน (แสดงภาพ 9-3) ผู้บังคับกองพันจึงได้อนุญาตให้ท่านพูดเปาโลจึงหันไปพูดกับฝูงชนโดยใช้ภาษาอียิปร์ ทันใดนั้นเสียงของฝูงชนก็เงียบลงเพราะพวกเขาไม่ได้คิดว่าเปาโลจะพูดภาษาอียิปร์เช่นเดียวกับเขาได้ เปาโลได้ฉวยโอกาสที่จะเล่าเบื้องหลังของท่านให้คนเหล่านั้นฟังว่าท่านได้รับการเล่าเรียนสูงสุดตามแบบฉบับของคนยิว และได้เล่าถึงการกลับใจใหม่บนเส้นทางไปเมืองดามัสกัส (อ่านกิจการ 22 : 14-15) เปาโลบอกคนทั้งหลายว่า พระเจ้าทรงเรียกท่านให้เป็นพยานแก่ทุกคนท่านได้บอกความจริงให้พวกเขาได้เข้าใจไม่เหมือนกับข่าวลือที่พวกเขาได้ยิน แทนที่ฝูงชนจะเปลี่ยนความรู้สึกของเขาคือมีต่อเปาโลกลับยิ่งเกลียดชังท่านมากขึ้นเพราะคิดว่าไม่มีคนยิวคนใดจะได้รับการแต่งตั้งให้สั่งสอนต่างชาติที่ไม่ใช่ยิว

น้องๆ คิดว่า เปาโลคิดจะเลิกติดตามพระเยซูไหม? การข่มเหงเหล่านี้ทำให้เปาโลมีเหตุที่จะทำใจได้หรือไม่? เปาโลยังมีความเชื่อในพระเยซูต่อไป ท่านยังตั้งมั่นคงและยอมทนต่อความทุกข์ลำบาก ข้อทองจำกล่าวว่า “ถ้าเรามีความอดทน เราก็จะได้ครองร่วมกับพระองค์ ถ้าเราไม่ยอมรับพระองค์ พระองค์ก็จะไม่ทรงยอมรับเช่นกัน” (2 ทิโมธี 2:12) นี่คือการพูดที่ท่านเปาโลกล่าวกับเพื่อนร่วมงานหนุ่มคือ ทิโมธี หลังจากที่ท่านได้รับการข่มเหงอย่างมากมายไม่มีสักครั้งเดียวที่ท่านคิดหลบเลี่ยงการข่มเหง เปาโลรู้ว่าวันหนึ่งข้างหน้าท่านจะได้ครองร่วมกับพระเยซูและนี่เป็นเหตุผลเพียงพอที่จะทำให้ท่านรับใช้พระเยซูต่อไป

เราซึ่งเป็นคริสเตียนก็เช่นกัน เมื่อเราได้รับความทุกข์ลำบากเนื่องจากความเชื่อของเราทุกวันนี้มีคนที่ไม่เชื่อหลายกลุ่มได้รับการข่มเหงอย่างไม่เป็นธรรม สิ่งสำคัญที่เราควรจดจำไว้คือ เรามีชัยชนะแล้วโดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ เราอาจจะถูกเยาะเย้ย แต่เราต้องมั่นคงอยู่ในความเชื่อและวางใจในพระเยซูคริสต์

น้องๆ เคยถูกเยาะเย้ยไหม? เราเคยทนทุกข์เพราะเชื่อพระเยซูไหม? (ชวนให้เขาแบ่งปันประสบการณ์) เราไม่ต้องมีความละอายหรือมีความกลัวที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อพระเยซูคริสต์ อย่าให้ความกลัวเป็นเหตุที่จะทำให้เราปฏิเสธพระเยซู ให้แบ่งปันความเชื่อและมีชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์ พระองค์สามารถที่จะช่วยเราให้พ้นจากการเยาะเย้ย (ครูอาจจะฉวยโอกาสนี้ ชักชวนให้เขาต้อนรับพระเยซู)

กิจกรรม

1. ทำแบบฝึกหัด บทที่ ๑

2. เกมชักดาบ

ทุกคนเตรียมพระคัมภีร์และวางใจบนตักเอามือวางไว้ข้างตัว ครูบอกข้อพระคัมภีร์แล้วให้เด็กๆ เป็นผู้ค้นหา ถ้าใครพบก่อนให้ลุกขึ้นอ่านพระคัมภีร์ข้อนั้นๆ ทำต่อไปเรื่อยๆ

ขอแนะนำให้ใช้ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้

2 เธสะโลนิกา 1 : 5

1 เปโตร 4 : 12-14

ยอห์น 16 : 38

1 เปโตร 4 : 16

โรม 8 : 35

มัทธิว 5 : 10

2 ทิโมธี 3 : 12

1 เปโตร 4 : 19

ฮีบรู 10 : 23

2 ทิโมธี 4 : 5

2 โครินธ์ 4 : 17

กิจกรรมนี้อาจจะใช้ในการอภิปรายถึงความทุกข์ทรมานของพระเยซู อาจถามคำถามในระหว่างเล่นเกมหรืออาจจะจัดเวลาเพื่ออภิปรายในตอนหลังก็ได้ คำถาม

1. ความทุกข์ทรมานของพระเยซูคืออะไร ?
2. เป็นความทุกข์ที่เน่าเยาะเย้ยหรือไม่ ?
3. เป็นการทนทุกข์ฝ่ายกายเท่านั้นใช่หรือไม่ ?
4. ทำไมคริสเตียนต้องยอมทนทุกข์เพื่อพระคริสต์ ?

3. ทำพิภรณ์ที่ชีวิตเปาโล ช่องที่ ๑

ให้ระบายสีรูปภาพ ตัดออก แล้วเย็บติดกัน ด้วยที่เย็บกระดาษ
ทำเป็นหนังสือเล่มเล็ก

เจ้า

กางเขน

กางเขน

หีบ

ผู้ใส่

กางเขน

43:10

อิสยาห์

อิสยาห์

หลานชายเปาโลบอกแผนร้าย

เป้าหมายบทเรียน สอนให้รู้ว่า ความกล้าของหลานชายเปาโล ได้ช่วยชีวิตของเปาโลไว้ ชักชวนให้น้องๆ มีความกล้าที่จะทำในสิ่งที่เขารู้ว่าถูกต้อง

ข้อท่องจำ “จงเข้มแข็งและให้ใจของท่านกล้าหาญเถิด ...” สดุดี 31 :24

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 23:1-24

ข้อคิดสำหรับครู

ความกล้าหาญคือคุณสมบัติที่เราต้องการในชีวิตของแต่ละคน แต่เราจะได้สิ่งนี้น่ายักเพราะการที่เราจะมีความกล้าได้ ก็ต้องผ่านการทดสอบเสียก่อน เด็กๆ มีความเข้าใจเรื่องนี้และยกย่องความกล้า แต่เขาอาจจะชอบหลบเลี่ยงสถานการณ์ที่จะทำให้เกิดความกล้า

บทเรียนอาทิตย์นี้จะช่วยให้น้องๆ รู้ถึงความสำคัญของการทำในสิ่งที่ถูกต้อง ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์อย่างไร อย่าให้ความกลัวทำลาย ความกล้า แต่ให้มุ่งความคิดอยู่ที่ความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงช่วยยี่ห้ำกำลังและความกล้าเพื่อเราจะทำในสิ่งที่ถูกต้อง

นำสู่บทเรียน

ร้องเพลง “เราอยู่กับเจ้า”

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างและปั้นชีวิตไว้

ทรงเป็นองค์พระผู้ไถ่เรา

ตรัสคำสัญญาว่า....

***** เราอยู่กับเจ้าทุกวันคืน

เราอยู่กับเจ้าทุกวันคืน

เราอยู่กับเจ้าทุกวันคืน ไม่ละลืมิเลย

เราอยู่กับเจ้าทุกวันคืน

เราอยู่กับเจ้าทุกวันคืน

เราอยู่กับเจ้าทุกวันคืน ไม่ต้องกลัวเลย ***

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เปาโลได้รับความยุ่งยากอีกครั้งทำไมพวกยิวไม่ชอบการเทศนาสั่งสอนของเปาโล ? ก็เพราะพวกเขาคิดว่า คนที่ยอมไปสอนพวกคนต่างชาตินั้นไม่เหมาะสมกับการเป็นคนยิว เปาโลพยายามปกป้องตัวเองในเยรูซาเล็ม เมื่อพวกเขาได้ยินเปาโลพูดว่าพระเจ้าทรงเรียกท่านให้เป็นพยานกับทุกคน ทำให้พวกยิวไม่พอใจและพยายามหาช่องทางเพื่อจะฆ่าเปาโลแต่ผู้บังคับกองพันได้นำเปาโลออกไปเพื่อจะยุติเสียงตะโกนและความวุ่นวาย

แซนเฮดริน เป็นชื่อสภาหรือศาลสูงของยิวสภานี้ประกอบด้วยสมาชิก 70 คน สมาชิกทุกคนจะต้องมีอายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไป เป็นคนที่แต่งงานแล้วและมีชื่อเสียงดี ปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเคร่งครัดมีปุโรหิตใหญ่เป็นหัวหน้าสภา มีความรับผิดชอบต่อคนยิวทั้งการเมืองและทางศาสนา สามารถตัดสินลงโทษผู้ที่ทำผิดธรรมเนียมปฏิบัติได้ ถ้าคิดเหล่านี้นั้นไม่มีโทษถึงตาย

เปาโลถูกพวกผู้นำยิวกล่าวหาบ่อยครั้งน่าจะทำให้ท่านเบื่อหน่ายแต่ตรงกันข้ามกลับทำให้ท่านมีความยินดีเพราะมีโอกาสได้พูดเรื่องพระเยซู เมื่อท่านกล่าวต่อหน้าสภาวันนั้นท่านได้กล่าวด้วยความกล้าหาญ (อ่านกิจการ 23: 1) เมื่อท่านเปาโลกล่าวคำแรก อานาเนียปุโรหิตใหญ่ได้บอกให้คนที่อยู่ใกล้ตบปากเปาโลที่กล่าวคำตำหนิปุโรหิต เปาโลไม่ทราบว่าเป็นปุโรหิตเพราะตามธรรมเนียมปุโรหิตหลวงผู้เดียวที่จำโทษคนอื่นได้แต่เมื่อมีคนบอกว่า อานาเนีย เป็นปุโรหิตหลวง เปาโลจึงกล่าวคำขอโทษ

ขณะนั้นเปาโลรู้ว่าเขากำลังพูดกับคนสองพวกคือ พวกฟาริสีกับพวกสะดูสี (อ่านกิจการ 23: 6-10) พวกฟาริสีกับพวกสะดูสีมีความคิดบางอย่างไม่ตรงกัน พวกฟาริสีส่วนมากเป็นนายช่าง ช่างนา และพ่อค้า พวกเขามีความเชื่อในพิธีการและการปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะในเรื่องการถวายและเรื่องถือศีลอดอาหาร พวกเขารู้เรื่องการฟื้นจากความตายและได้รับความชอบธรรมเนื่องจากการกระทำดี

พวกสะดูสี ส่วนมากเป็นพวกยิวชั้นสูงมาจากครอบครัวมีอิทธิพล พวกเขาศึกษาธรรมเนียมปฏิบัติอย่างจริงจัง มีความรู้ที่จะตอบคำถามเกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติได้ทั้งหมด พวกสะดูสีไม่เชื่อเรื่องทูตสวรรค์หรือการฟื้นจากตาย พวกสะดูสีส่วนใหญ่ทำงานกับรัฐบาลโรม และมีตำแหน่งทางการเมืองสูง

(แสดงภาพ 10-1) เปาโลรู้ว่าจะสามารถทำให้คนสองพวกนี้ได้แย้งกันเองได้โดยอ้างถึงบางสิ่งที่พวกนี้ได้แย้งกันอยู่ หรืออ้างถึงบางสิ่งที่พวกไม่เห็นด้วยกันเพื่อท่านจะมีโอกาสได้พูดกับพวกเขาแยกออกไปอีก สิ่งที่ท่านคาดคิดนั้นถูกต้อง เมื่อผู้บังคับการสังเกตเห็นการโต้แย้งของคนสองพวกจึงสั่งให้ท่านเปาโลออกไปและพาไปยังไว้ในกรมทหาร ดินนั้นมีแขกพิเศษมาเยี่ยมเปาโล (อ่านกิจการ 23 :11) พระเจ้าทรงสถิตอยู่ใกล้และหนุนใจเปาโลให้ท่านมีความกล้าหาญในการเป็นพยานมากยิ่งขึ้น “เจ้าจงมีใจกล้าเถิด ...” เมื่อเรามีความกลัวเรามีองค์พระผู้เป็นเจ้าให้เรามีกำลังใจขึ้น

ข้อท่องจำของเราอยู่ใน สดุดี 31 : 24 ซึ่งเป็นคำสั่ง “ จงเข้มแข็ง ” นี่หมายความว่าอะไร (รอคำตอบ) แล้วเราก็ได้รับคำสัญญาและพระองค์จะทรงทำให้ใจของท่านกล้าหาญ ถ้าเรามีความไว้วางใจพระเจ้า และเริ่มต้นด้วยความกล้าหาญแล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า จะทรงช่วยเราให้มีความอดทนในทุกสถานการณ์ได้

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับท่านเปาโลไม่ได้จบลงเพียงการโต้เถียงกันในสภาเท่านั้น แต่ในวันรุ่งขึ้นมีคนยิวกลุ่มหนึ่งประมาณ 40 คน (แสดงภาพ 10 - 1) นัดประชุมกันอย่างลับๆ สาบานว่าพวกเขาจะไม่กินอาหารดื่มน้ำจนกว่าจะฆ่าเปาโลให้ตาย คนเหล่านี้ได้ไปพบกับปุโรหิตและผู้นำยิวบอกคำสาบานของพวกเขาและขอให้พวกผู้นำอนุญาตผู้บังคับกองพันให้นำเปาโลมาเพื่อจะทำการสอบสวนอีกครั้งหนึ่ง พวกเขากำลังวางแผนอะไร? (อ่านกิจการ 23 : 14-15 และให้บางคนตอบคำถามนี้) (แสดงภาพ 10-2) มีคนหนึ่งแอบได้ยินแผนร้ายนี้คือ หลานชายเปาโล เจริบไปหาเปาโลที่คุมขังและเล่าเรื่องนี้ให้ท่านฟัง เปาโลจึงเรียกนายร้อยที่คุมท่านมาหาและขอให้เขาพาหลานชายไปพบกับผู้บังคับกองพัน เพื่อจะบอกแผนการลับและนายร้อยคนนั้นก็พาหลานชายเปาโลตามคำขอของเปาโล

ผู้บังคับกองพันได้นำชายหนุ่มเข้าไปในที่ลับและถามว่า (แสดงภาพ 10-3) “เจ้ามีเรื่องอะไรจะบอก” เพราะว่าหลานชายของเปาโลเป็นคนยิวจึงเป็นการเสี่ยงต่อชีวิตของเขามากที่จะเข้าข้างเปาโลแต่เขารู้ดีว่ากำลังทำอะไรและไม่กลัว เขาได้บอกแผนการร้ายทั้งหมดให้ผู้บังคับกองพันได้ทราบ (อ่านกิจการ 23: 20-22) คำตอบของผู้บังคับกองพันคืออะไร ? (อภิปราย) เขารู้ถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับชายหนุ่มนั้น ถ้าพวกคนยิวรู้เรื่องนี้จึงกำชับหลานชายเปาโลไม่ให้บอกเรื่องนี้กับใครเด็ดขาด

ความกล้าหาญของชายหนุ่มนั้นทำให้เปาโลรอดชีวิต ผู้บังคับกองพันได้เรียกนายร้อยมา 2 คน สั่งให้จัดเตรียมกองทหารคุ้มครองเปาโลเพราะเขาจะส่งเปาโลไปหาเฟลิक्सเจ้าเมืองซีซารียา (ให้ดูแผนที่) นายร้อยให้พลทหารสองร้อยนายเพื่อคุ้มครองเปาโลในการเดินทาง ผู้บังคับกองพันได้เขียนจดหมายบอกเหตุการณ์ต่างๆ แก่เจ้าเมืองเฟลิक्सด้วย ถ้าหลานชายเปาโลไม่ได้เสี่ยงชีวิตของเขาไปบอกเรื่องนี้แก่ผู้บังคับกองพัน เปาโลคงจะถูกฆ่าตาย แต่ชายหนุ่มรู้ถึงสิ่งที่เขาควรทำและรู้ว่าพระเจ้าจะทรงอยู่กับเขา พระเจ้าทรงทำให้เขาเข้มแข็งและกล้าหาญ

เรื่องประกอบบทเรียน

เพชรกับดอน เป็นเพื่อนกัน ทั้งสองชอบลัทธิของตามหาธรรมสันติ พวกเขาก้าวไปเพราะความสนุกสนานตามประสาวัยรุ่นที่คิดว่าตัวเองเก่งมาแล้วไม่มีใครจับได้ถือเป็นเกมส์สนุกมากกว่าที่จะคิดโยมของที่ต้องการ

วันหนึ่งมีเหตุการณ์ที่น่าตื่นเต้นเกิดขึ้นเพชรได้ต้อนรับพระเยซูและเป็นคริสเตียนและเวลานั้นเขารู้ว่าจะไม่โยมอีกต่อไป เขาจะต้องบอกเรื่องนี้กับดอนและรู้ว่าดอนจะต้องโกรธเขาแต่เขาจะต้องหยุดการกระทำนี้โดยเด็ดขาด ดังนั้นวันหนึ่งหลังเลิกเรียนเขาได้บอกเรื่องนี้กับดอน ดอนโกรธเพชรมากและต่อว่าเพชรต่างๆและเดินหนีไป เพชรได้แต่สายหน้าอย่างไม่สบายใจ มีสิ่งที่ยากกว่านั้นเขาจะต้องทำคือ เขาเคยทำโยม เขาจะต้องขอความช่วยเหลือและความกล้าหาญจากพระเจ้าในการไปพบคนเหล่านั้นเพื่อจะทำสิ่งที่ถูกต้อง คือการขอโทษ

พระเจ้าทรงประทานความกล้าให้แก่เราทุกคน เมื่อเราขาดความกล้าพระเจ้าทรงประทานความเข้มแข็งแก่เรา ถ้าน้องๆยังไม่รู้จักหรือ ต้อนรับพระองค์ไว้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเชิญต้อนรับพระองค์เดี๋ยวนี้ แล้วพระองค์จะทรงช่วยน้องๆทุกวินเวลา เมื่อคนอื่นเห็นความประพฤติของเราจะทำให้พวกเขารู้สึกประทับใจอยากมีความกล้าหาญเช่นนั้นด้วย และจะเป็นโอกาสนำคนเหล่านั้นเข้ามาหาพระเยซู

กิจกรรม

1. ทำแบบฝึกหัด บทที่ 10

2. “ต่อคำแข่งกัน”

เตรียม บัตรแข็งสี่เหลี่ยม ปากกาเมจิก ให้ครูเขียนข้อท่องจำบนบัตรแข็ง แผ่นละหนึ่งคำ
2 ชุด เสร็จแล้วให้สับเปลี่ยนบัตรให้ปนเปกันแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มให้แข่งกันหาคำในบัตรนำมาต่อกันให้ถูกต้อง
เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ให้ ตั้งเวลาว่ากลุ่มไหนทำได้เร็ว

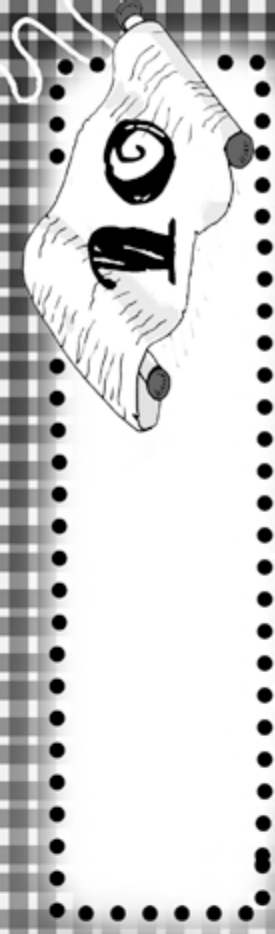
จง	เข้ม	แข็ง	และ
ให้	ใจ	ของ	ท่าน
กล้า	หาญ	เถิด	
สดุดี	31:24		

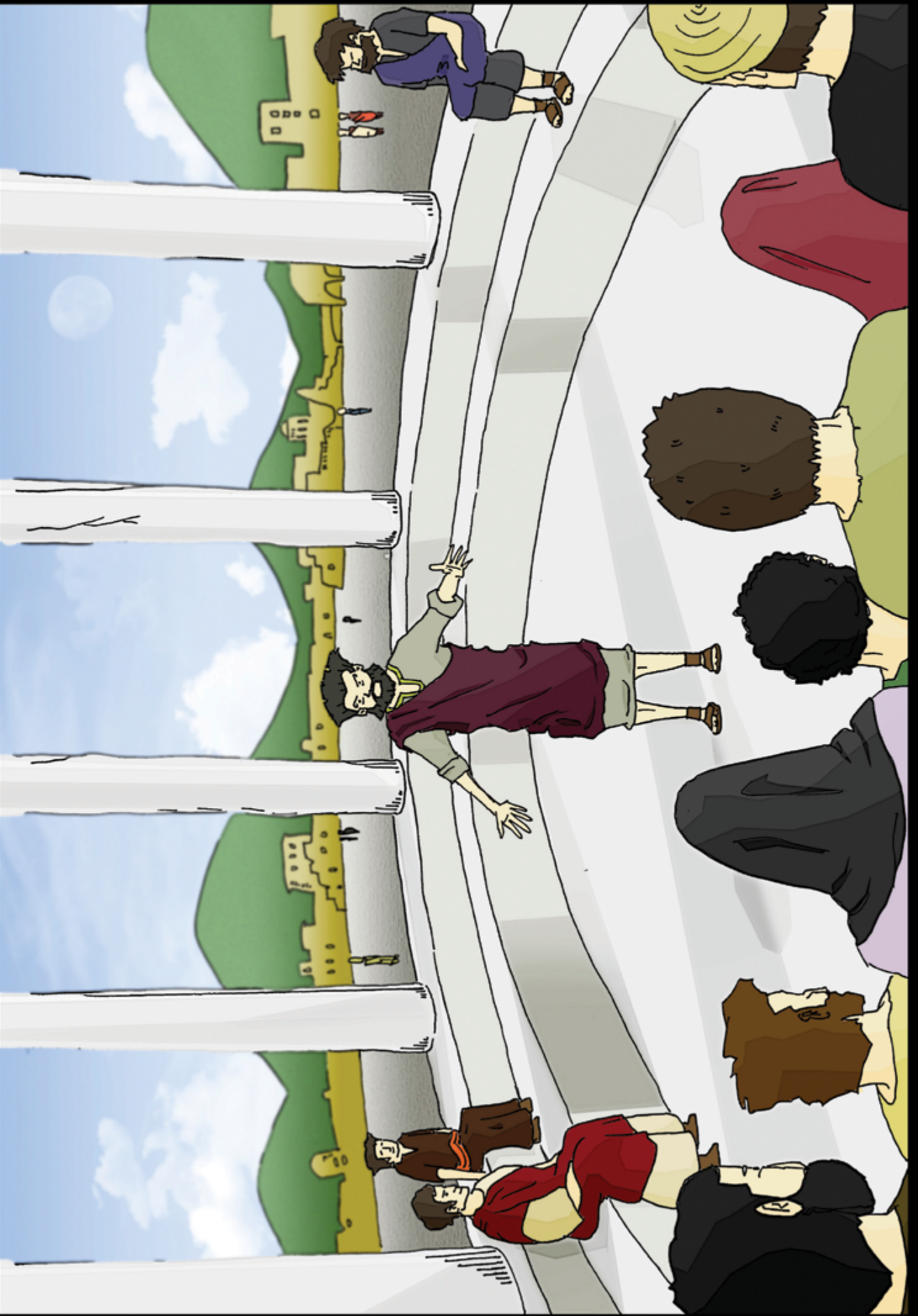
3. “เตือนความทรงจำ”

เตรียม กระดาษแข็ง กาว ปากกาเมจิก และกรรไกร ให้วาดรูปเท้าของตนเอง โดยวางเท้าบนกระดาษ
แล้วใช้ดินสอลากตามลักษณะของเท้าทั้งสองข้าง เสร็จแล้วตัดออกก็ได้กระดาษแผ่นใหญ่และเขียนบนเท้าข้าง
หนึ่งว่า “พระเยซูช่วยฉัน” และข้างหนึ่งว่า “ให้ยืนอยู่เพื่อพระองค์” ตักแต่งบริเวณอื่นให้สวยงามตามชอบ

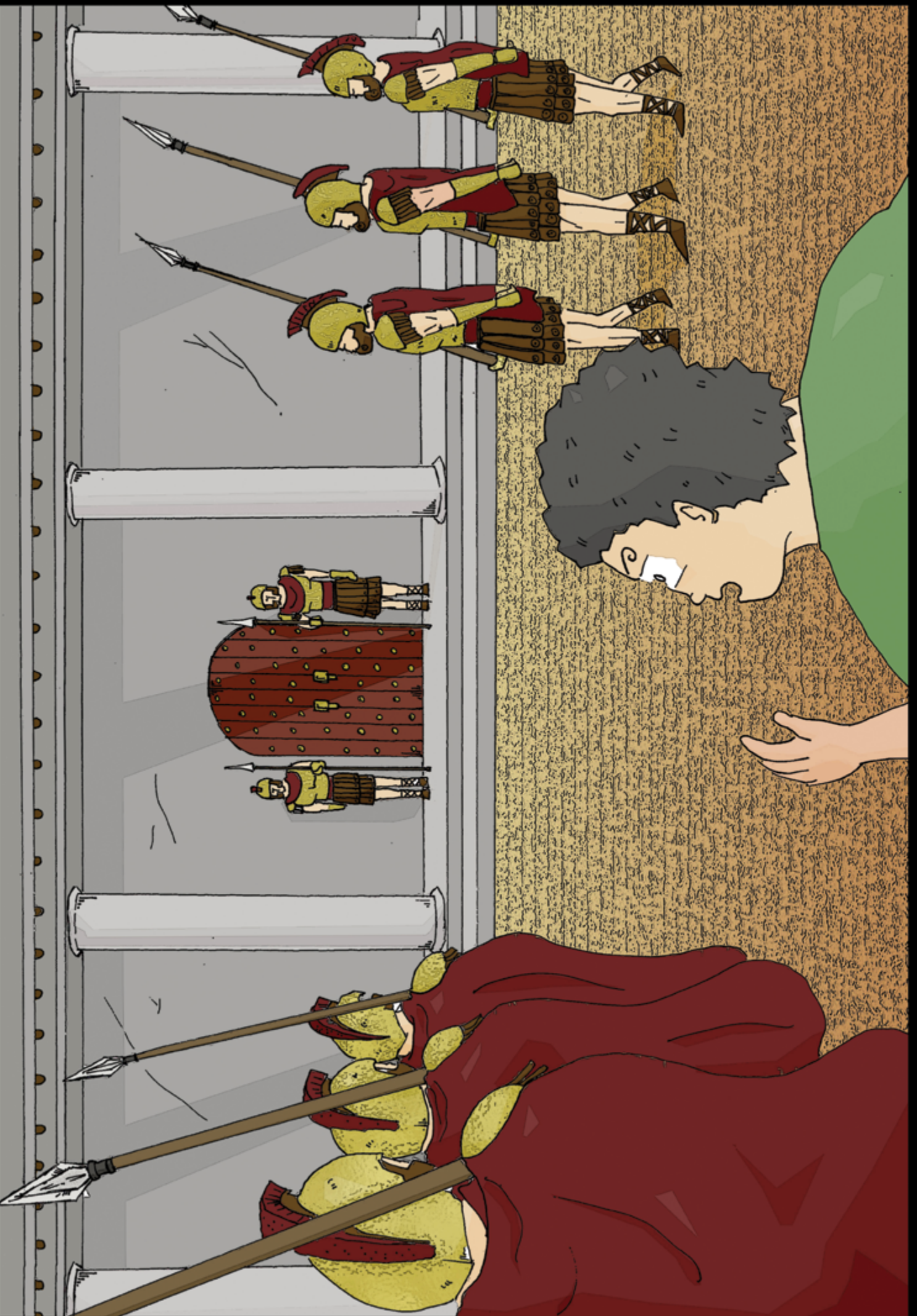
4. ทำพิพิธภัณฑ์ชีวิตของเปาโล ช่องที่ 10

ให้เติมชื่อของบุคคลในภาพ ในช่วงว่าง และเลือก หนังสือ
เพื่อเล่าถึง ความกล้าหาญของบุคคลที่เลือกให้เพื่อนฟัง

เปาโลขึ้นต่อหน้ากษัตริย์

เป้าหมายบทเรียน

ให้รู้ถึงความกล้าหาญในการเป็นพยานของเปาโลต่อหน้ากษัตริย์อากริปปา และช่วยให้นักเรียนเข้าใจว่า พระเจ้าจะทรงช่วยเราให้มีความกล้าหาญเช่นกัน

ข้อท่องจำ

“ข้าพระองค์จะพูดถึงพระโอวาทของพระองค์ ต่อเบื้องพระพักตร์บรรดาพระราช และจะไม่ขย้านหน้า” สดุดี 119 : 46

ข้อพระคัมภีร์

กิจการ 25 : 13 – 27 , 26 : 1-32

ข้อคิดสำหรับครู

บ่อยครั้งที่เราไม่ได้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างเอาจริงเอาจังไม่ค่อยคิดถึงสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อเรามากนัก บางคนไม่เคยมีประสบการณ์กับชีวิตที่ตกอยู่ในความบาป บางครั้งพลาดแล้วและสิ่งที่จะพูดถึงเรื่องขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ถ้าเรามีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อเรา เราจะไม่ลังเลที่จะเป็นพยานกับคนอื่น และจะทำให้พระองค์ได้รับเกียรติและสง่าราศีตลอดไป

ขอให้ทำความเข้าใจเรื่องราวในบทเรียนนี้จำไว้เสมอว่า พระเยซูทรงรักเราทุกคนมากเพียงไร ให้แบ่งปันสิ่งนี้กับผู้ที่ท่านเกี่ยวข้องกับด้วยเพื่อเขาจะได้สรรเสริญพระเจ้าเช่นเดียวกับเรา

นำสู่บทเรียน

โปสเตอร์ ก่อนเริ่มเรียนให้เขียนประโยคนั้นตัวใหญ่ๆ กลางกระดานโปสเตอร์ “ใครต้องการพระเยซู” แล้วให้ตัดรูปบุคคลหรือ อาชีพต่างๆ เช่น ตำรวจ หมอ คนไทย คนจีน คุณตา คุณยาย พ่อ...แม่.... เป็นต้น ติดบนโปสเตอร์ที่เตรียมไว้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม มีใครบ้างที่รู้อนองๆ เป็นคริสเตียน? ครอบครัวรู้ไหม? เพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้ๆ หรือเปล่า? หรือว่าไม่มีใครรู้เลย? เราประกาศตัวเองให้คนอื่นรู้ว่าเป็นคริสเตียนหรือเปล่า?... จะไม่เป็นการดีหรือถ้าจะเป็นคนที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่รู้จักกับพระเจ้าเหมือนกับเป็นสหายสนิทของพระองค์

เปาโลได้เป็นที่รู้จักดีในเรื่องนี้และท่านได้รื้อฟื้นเรื่องนี้ขึ้นมา จนกระทั่งกษัตริย์ก็มีโอกาสที่จะได้รู้จักการแสดงออกของท่าน (แสดงภาพ 11-1) เปาโลอยู่ในคุกที่เมืองซีซารียาเป็นเวลา 2 ปี เพื่อรอการตัดสินคดีจากเจ้าเมืองเฟลิกส์ (ผู้สถานที่เมืองซีซารียาบนแผนที่) เจ้าเมืองไม่รู้อะไรจะทำกับเปาโล เปาโลอาจจะรู้สึกท้อใจแต่ท่านไม่ได้บ่น ท่านได้ใช้เวลาขณะที่อยู่ในคุกเขียนจดหมายถึงคริสตจักร นองๆคิดว่าเปาโลเป็นพยานต่อคนอื่นขณะอยู่ในคุกไหม? (ใช้เวลาอภิปรายถึงสิ่งที่เปาโลอาจจะทำ)

ต่อมาเฟลิกส์ได้พ้นจากตำแหน่งเจ้าเมืองโดยทั้งคดีของเปาโลค้างไว้และมีเฟสทัสเจ้าเมืองคนใหม่เข้ามารับตำแหน่งแทน เมื่อเขาได้ยืมคดีของเปาโลก็ไม่ทราบว่าจะตัดสินอย่างไร เปาโลไม่มีความผิดฐานใดแต่เฟสทัสไม่กล้าปล่อยเปาโลไปเพราะกลัวพวกยิวไม่พอใจ เมื่อเปาโลขอถวายฎีกาถึงซีซาร์และเข้าเฝ้าเฟสทัสจึงตกลงโดยเร็วเพราะเขาจะได้หลีกเลี่ยงการตัดสินคดีนี้เสียที หลังจากนั้น สองสามวันกษัตริย์อาร์ริปปามาเยี่ยมเจ้าเมืองเฟสทัส เฟสทัสได้นำคดีเกี่ยวกับเปาโลเข้าปรึกษาหรือเพื่อจะขอความช่วยเหลือในการตัดสินคดีนี้ (ขอให้คนหนึ่งอ่านกิจการ 25:13-19) เจ้าเมืองเฟสทัสได้กล่าวถึงการพิจารณาคดีที่เขาได้ทำไปแล้วให้กษัตริย์อาร์ริปปาฟังดังนี้ เฟสทัสได้บอกกับบุโรหิตหลวงและพวกผู้นำยิวว่า ไม่ใช่ธรรมเนียมของโรมที่จะมอบตัวของจำเลย จนกว่าจะให้เขามีโอกาสแก้คดีในข้อกล่าวหาเหล่านั้นก่อน เฟสทัสไม่ได้ถ่วงเวลาเรื่องพิจารณาคดีของเปาโลเหมือนเฟลิกส์ เขาได้นำเปาโลมาต่อศาลในวันรุ่งขึ้น หลังจากได้พบบุโรหิตหลวงและพวกผู้นำยิว พวกยิวไม่ได้กล่าวหาเปาโลตามที่เฟสทัสคาดคิดไว้ พวกเขาเพียงแต่มีข้อขัดแย้งกับเปาโลในเรื่องข้อบัญญัติทางศาสนายิวและการที่เปาโลประกาศว่าพระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์ เฟสทัสไม่รู้จะพิจารณาปัญหานี้อย่างไร (อ่านกิจการ 25:20-21) เมื่อกษัตริย์อาร์ริปปาได้รู้ถึงเรื่องยุ่งยากซับซ้อนของคดีนี้ เขาจึงต้องการพบเปาโลและฟังเปาโลพูด ดังนั้นเฟสทัสจึงนัดประชุมในวันรุ่งขึ้น

วันรุ่งขึ้นเปาโลได้ถูกนำไปอยู่ต่อหน้า กษัตริย์อาร์ริปปาและเบอร์นิสพระมเหสี (อ่านกิจการ 25 : 24 – 27) (แสดงภาพ 11 – 2) เฟสทัสพูดอย่างชัดเจนว่า เขาไม่เห็นว่าเป็นความผิดอะไร? เราหลายคนอาจจะรู้สึกกลัวเมื่อต้องยืนต่อหน้ากษัตริย์และพูดถึงความเชื่อในพระเยซูคริสต์แต่ดูเหมือนว่าเปาโลไม่มีความกลัวเลย ท่านได้ยืนต่อหน้ากษัตริย์อาร์ริปปาและกล่าวคำพยานอย่างกล้าหาญ (อ่าน สดุดี 119 :46) พระคัมภีร์ข้อนี้ได้อธิบายถึงท่าทีของเปาโลได้อย่างดี ท่านไม่มีความละอายต่อความเชื่อในพระเยซู เปาโลกล่าวคำพยานอย่างกล้าหาญต่อกษัตริย์อาร์ริปปาและพระนางเบอร์นิส เฟสทัสและเจ้าหน้าที่ผู้ใหญ่หลายคน ท่านได้พูดถึงสมัยที่ท่านเป็นเด็กว่าได้รับการเลี้ยงดูตามขนบธรรมเนียมของคนยิวอย่างเคร่งครัดอยู่ในคณะฟาริสี (ให้ทบทวนเรื่องฟาริสีในบทที่ 10 เดือนความจำว่าฟาริสี เป็นพวกที่เคร่งครัดในการปฏิบัติตามธรรมบัญญัติ) (กิจการ 26:1-5)

ต่อจากนั้นก็เป็นเรื่องที่ท่านข่มเหงคริสตจักร (อ่านกิจการ 26 :8-11) (แสดงภาพ 11-2) ท่านไม่ได้กล่าวแก้ตัวในสิ่งที่ท่านได้ทำแต่พยายามพูดให้คนอื่นเข้าใจว่าท่านเป็นคนหนึ่งที่เคยถือกฎบัญญัติอย่างเคร่งครัดเหมือนกับพวกเขาทั้งหลาย จากนั้นท่านก็พูดถึงเหตุการณ์ที่ได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าบนถนนไปดามัสกัส ท่าน

บอกกษัตริย์อากริปปาว่า พระเจ้าทรงเรียกท่านให้ประกาศกับทุกคนทั้งคนยิวและไม่ใช่อยิว (อ่าน กิจการ 26:20-21) นี่เองเป็นเหตุทำให้ท่านถูกจับเพราะว่าท่านได้เทศนาสั่งสอนเรื่องของพระเยซู ทุกวันนี้ถ้าเราเป็นคริสเตียนจะถูกจับไหม? (เปิดโอกาสให้ตอบคำถาม)

ท่านก็พูดถึงความสัตย์ซื่อของพระเจ้า ท่านกล่าวว่า “เป็นเพราะพระเจ้า ได้ทรงโปรดช่วยข้าพเจ้าบาทจึงมีชีวิตอยู่จนถึงทุกวันนี้” (กิจการ 26:22) ในที่สุดเพสทัสก็ทนฟังต่อไปไม่ได้ เขาจึงลุกขึ้นและร้อนตะโกนไปว่า เปาโลเป็นคนเสียสติไปแล้ว (กิจการ 26:24) ทำไมเพสทัสคิดว่าเปาโลเสียสติไปแล้ว? (อภิปราย) นื่องๆคิดว่า เพสทัสไม่ค่อยสบายใจเกี่ยวกับคำพยานของเปาโลใช่ไหม? เปาโลตอบเพสทัสว่าอย่างไร? (ขอให้เพื่อนๆอ่าน กิจการ 26:28-29) เปาโลไม่มีความกลัวต่อเสียงตะโกนของเพสทัสท่านอ้างถึงกษัตริย์อากริปปาโดยตรงว่า “ข้าแต่กษัตริย์อากริปปาฝ่าพระบาทเชื่อพระคัมภีร์ผู้เผยพระวจนะหรือไม่ พระเจ้าข้า? ข้าพเจ้าทราบบว่าฝ่าพระบาทเชื่อ” กษัตริย์อากริปปามีท่าทีอย่างไร? (รอคำตอบ) กษัตริย์อากริปปาล้อยตามคำพยานของเปาโลจนเกือบจะรับเชื่อเป็นคริสเตียน (อ่านกิจการ 26:28-29) เปาโลได้พูดกับฝูงชนว่า ท่านหวังว่าวันหนึ่งทุกคนจะได้มีความสัมพันธ์กับพระเยซูเป็นการส่วนตัว เมื่อกษัตริย์กับพระมหาลีและทุกคนที่นั่งในที่ประชุมกำลังจะออกจากห้องประชุมนั้นไปพระองค์ตรัสว่า “คนนี้ได้ทำผิดสิ่งใด ที่สมควรจะถูกลงโทษถึงตายหรือจำจองไว้ ความจริงถ้าเขาไม่ไดุ้ทธธรรมถึงชีวิตแล้วจะปล่อยเขาก็ได้”

เปาโลไม่เคยพลาดกล้วในการเป็นพยานต่อคนอื่นและท่านได้เป็นพยานกับทุกคนเมื่อมีโอกาสทั้งกษัตริย์และปุถุชนธรรมดา เปาโลเป็นคนกล้าหาญ นี่คือคุณสมบัติที่เราควรมีในการเป็นผู้ประกาศ เมื่อเราไว้วางใจพระเจ้าและยืนดื้อออกไปเป็นพยานกับคนอื่น พระองค์จะประทานกำลังใจให้เรามีความกล้าในการเป็นพยาน

ให้เราคิดถึงสิ่งต่างๆ ที่พระเยซูทรงกระทำเพื่อเรา หลายคนอาจจะไม่มีคำพยานเกี่ยวกับการอัศจรรย์ การรักษาโรค การรอดพ้นจากบาป แต่ให้เราคิดถึงและพิจารณาถึงสิ่งอื่นๆที่พระเยซูได้ทรงกระทำเพื่อเรา (ขอให้เพื่อนๆอ่านโรม 6: 23) พระเยซูยอมวายพระชนม์บนไม้กางเขน เป็นความตายที่เต็มไปด้วยความทุกข์อย่างสาหัส พระองค์ไม่ได้ทรงวายพระชนม์เพื่อเราอย่างเดียว แต่ยังทรงทนทุกข์เพื่อเราจะได้ชีวิตนิรันดร์และยังทรงพระชนม์อยู่เพื่อเราในเวลานี้ ถ้าในชั้นเรียนมีคนที่ยังไม่ได้รับเชื่อใครควรจะฉวยโอกาสนั้นแนะนำและชักชวนให้รับเชื่อ

เราต้องมีความกล้าในการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ ไม่ควรจะมี ความกลัวหรือละอาย (อ่านมัทธิว 10:32 , วรณ 3 : 5) ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เป็นคำสัญญาว่า “พระเยซูจะทรงรับเราต่อพระพักตร์ของพระเจ้าว่าเราเป็นของพระองค์

กิจกรรม

1. ทำแบบฝึกหัด บทที่ 11

2. ทำภาพประดิษฐ์

เตรียม กระดาษแข็งหนา หรือกระดาษ โปสเตอร์ ดินสอสี สีดำหรือหมึก
แจกกระดาษแข็งให้ทุกคน ให้ระบายสีด้านบนกระดาษที่แจกนั้น ให้ดินสอสีระบายบนกระดาษก่อน เสร็จแล้วก็
เอาสีระบายบนกระดาษก่อนแล้วใช้ของปลายแหลม เขียนหรือใช้ปากกาเขียนข้อท่องจำลงบนกระดาษติดภาพนั้น
ไว้ที่ห้องเรียนหรือให้นำกลับบ้านด้วย

3. ทำพิพิธภัณฑ์ของเปาโล ช่องที่ 11

จะระบายสีภาพให้สวยงาม ตัดออก นำไปติดกระดาดาช้าง
ทำเป็นที่ขึ้นหนังสือ และตอบคำถามในช่องว่าง

ถ้าสมมุติว่า ฉันอยู่ใจแห่งการคิดถึงฉัน ฉันจะทำอะไร
ให้คิดและตอบคำถามในช่องว่างที่กำจกใจ

เมื่อฉันจะเล่นกีฬา

เมื่อฉันจะไม่สบาย

เมื่อฉันจะรู้สึกไม่สบาย

11

ใจฉันจะเล่นกีฬา

เขาอาจใจในพระราชา

อิสยาห์ 26:3

พายุในทะเล

เป้าหมายบทเรียน

สอนให้รู้ถึงความมั่นใจของเปาโลที่มีต่อคำสัญญาของพระเจ้า ซึ่งพระองค์จะทรงช่วยเหลือในเวลาคับขัน เพื่อช่วยให้น้องๆ เกิดความยินดีในความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเขาในเวลาที่มีความกลัวและขณะที่อยู่ในอันตราย

ข้อท่องจำ

“ผู้ที่ไปข้างหน้าคือพระเจ้า พระองค์ทรงสถิตอยู่ด้วย พระองค์จะทรงปล่อยท่านให้ล้มเหลวหรือทอดทิ้งท่านเสียและอย่าขาดเลย” (เฉลยธรรมบัญญัติ 31: 8)

ข้อพระคัมภีร์

กิจการ 27: 1-44 , 28 :1-10

ข้อคิดสำหรับครู

บทเรียนอาทิตย์นี้เป็นเรื่องน่าตื่นเต้นและข้อท่องจำเป็นพระพรสำหรับทุกคน เพราะต่างก็มีความต้องการในเวลาที่มีความกลัวหรือท้อใจเมื่อท่านศึกษาบทเรียนนี้ ให้สังเกตความมั่นใจของเปาโลที่มีต่อคำสัญญาของพระเจ้าและพระวาระของพระองค์

เป็นโอกาสที่ดีที่ท่านจะช่วยให้เด็กๆ เข้าใจว่า เขาทั้งหลายสามารถวางใจในพระวาระของพระเจ้าได้ด้วย เด็กๆ ที่อยู่ในวัยนี้ต้องการความมั่นใจ เมื่อต้องเผชิญกับความยากลำบากเขามักจะท้อใจง่าย ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเขา บางทีทำให้เขามีความกลัวและหวาดระแวงช่วยให้เขาทั้งหลายเห็นว่า พระวาระของพระเจ้าเป็นคำสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่จะช่วยให้เขาได้ทุกสถานการณ์ เราทุกคนสามารถมีความมั่นใจได้เหมือนกับเปาโลมี เปาโลเชื่อในพระคำของพระเจ้านี้คือเคล็ดลับ พระวาระของพระเจ้าเป็นความสัตย์จริง พระองค์ไม่มุสา อ้างในกิจการ 27:25 : เพราะข้าพเจ้าเชื่อพระเจ้าว่า การณ์จะเป็นไปเหมือนอย่างที่เราองค์ได้ทรงกล่าวแก่ข้าพเจ้านั้น”

นำสู่บทเรียน

เขียนคำว่า “สัญญา” เรียงอักษรตามแนวตรง แจกกระดาษ ดินสอ ให้ตั้งคำต่อจากอักษรที่มีอยู่แล้ว พุดถึงคำสัญญาของพระเจ้าที่ไว้ไว้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ถึงเวลาที่เปาโลจะต้องเดินทางไปพบซีซาร์ (ซีซาร์ชื่อตำแหน่งของจักรพรรดิโรมันสมัยพระคัมภีร์ใหม่) หลังจากได้เสียเวลารอคอยมาเป็นเวลานาน ท่านได้ออดทนและไม่บ่นหรือหันหลังให้พระเจ้า แม้ว่าอาจจะเป็นเวลาที่ท่านมีความท้อแท้ใจอย่างมากก็ตาม

มีนายร้อยคนหนึ่ง ชื่อ ยูเลียส มีหน้าที่ควบคุมเปาโลและนักโทษคนอื่นๆ เดินทางไปยังกรุงโรม เขามุ่งหัวเรือไปทางเมืองนั้น (ดูกรุงโรมบนแผนที่) เปิดกิจการ 27:1-12 ให้อ่านสลับกันคนละ 1-2 ข้อ ในพระคัมภีร์ตอนนี้ ได้กล่าวถึงการออกเดินทางช่วงแรกอย่างละเอียด กล่าวถึงจุดจอดเรือระหว่างทาง 3-4 แห่ง เขาได้เล่นเรือไปยังเมืองไซดอนใกล้เกาะไซปรัสไปถึงเมืองมิราและไปหยุดจอดที่เกาะครีต (แสดงภาพ 12-1) เปาโลแนะนำพวกคนในเรือว่าให้หยุดการเดินทางไว้ก่อนรอให้หมดหนาวแล้วค่อยเดินทางต่อไปเพราะท่านรู้ว่าการเดินทางเวลานี้อันตรายเนื่องจากมีพายุกล้าในทะเล แต่หัวหน้าผู้คุมเรือนั้นไม่ใช่เชื่อฟังคำแนะนำของเปาโล ได้สั่งให้ออกเดินทางต่อไป และหวังว่าจะเดินทางถึงเมืองฟินีส์เพื่อจะจอดพักฤดูหนาวที่นั่น

แต่ในไม่ช้าปัญหาาก็เกิดขึ้น เมื่อเล่นเรือออกไปในทะเลได้ไม่กี่ไมล์นักเรือกำปั่นก็ถูกพายุกล้าที่เขาเรียกว่า ลมตะวันออกเฉียงเหนือ พัดจากแผ่นดิน (อ่านกิจการ 27:14) (แสดงภาพ 12-2) ครั้นเรือกำปั่นถูกพายุและต้านลมไม่ไหว ลูกเรือพยายามที่จะนำเรือไปในทิศทางที่ถูกต้องแต่ไม่สำเร็จจึงปล่อยเรือไปตามลมพายุครั้งนี้น้ำแรงมาก (ขอให้ลองๆ อ่านกิจการ 27: 16-17) เรือเล็กที่ผูกไว้ข้างเรือใหญ่ได้ถูกพายุพัดกระหน่ำอย่างหนัก พวกลูกเรือเกรงว่ามันจะพังพินาศไปด้วยความลำบากยากเย็น ในที่สุดเขาต้องยกเรือเล็กขึ้นข้างบนและเอาเชือกโอบรอบเรือกำปั่นผูกยึดไว้ด้วยกัน ครั้นรุ่งขึ้นในวันที่สองของพายุใหญ่พวกเขาได้ช่วยกันขนของที่บรรทุกมาทิ้งไปเพื่อช่วยเรือให้เบาขึ้นแต่ก็ไม่ช่วยอะไรได้มากนัก พอวันที่สามก็ได้ขนเอาเครื่องใช้บนเรือกำปั่นทิ้งไป (อ่านกิจการ 27: 20) เมื่อถูกพายุซัดไปซัดมาอยู่เป็นเวลาหลายวันหลายคนรู้สึกหมดหวังที่จะรอดชีวิต ชีวิตของเราอาจเปรียบเหมือนเรือในทะเล เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาและความยากลำบากเรามักมองดูตัวเองและสถานการณ์เราพยายามแก้ปัญหาด้วยตัวเราเอง แต่ทุกสิ่งจะง่ายขึ้นถ้าเราจะจำไว้ว่าพระเจ้าทรงมีทุกสิ่งที่เราต้องการรวมทั้งการแก้ปัญหาต่างๆ ไว้ พระองค์ทรงสามารถทำให้พายุในชีวิตของเราสงบลงได้ (ขอให้ลองๆ อ่านกิจการ 27: 21-26) ในเวลานั้นคนที่อยู่ในเรือไม่ยอมกินอาหาร (ให้คิดถึงว่าพวกเขาได้ยืนข้าวของลงทะเลไปในวันที่สอง) และแน่นอนที่สุดว่าการมีความหวังที่จะรอดชีวิตนั้นมีน้อยมาก “น้องๆ รู้สึกอย่างไร ถ้าเป็นคนหนึ่งในเรือลำนั้น?”

ในคืนหนึ่งทูตสวรรค์มาเยี่ยมเปาโลและสัญญาว่า (แสดงภาพ 12-3) เปาโลจะต้องได้เข้าเฝ้าซีซาร์และทุกคนที่อยู่ในเรือกับท่านนั้นจะรอดชีวิต เปาโลรับว่าเป็นคำสัญญาของพระเจ้าและท่านมีความเชื่อตามทูตสวรรค์บอก ท่านได้หนุนใจคนในเรือว่าพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะไม่มีใครเสียชีวิตเพราะพายุใหญ่ครั้งนี้ มีแต่เรือเท่านั้นที่ถูกทำลายไป (ให้ดูกิจการ 27 : 25 อีกครั้งหนึ่ง) เปาโลหนุนใจคนในเรือว่า “ให้ทำใจดีไว้ อย่าท้อใจหรือหมดหวัง เพราะท่านมีความเชื่อว่า ทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นไปตามที่พระเจ้ากล่าวไว้”

นี่เป็นคำสัญญาที่ยิ่งใหญ่ ไม่ว่าจะมีปัญหาหรือเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น พระเจ้าทรงไปก่อนหน้าเรา เพื่อจัดเตรียมบางสิ่งและทรงสัญญาว่าจะทรงไปกับเรา หนทางอาจขรุขระหรือลำบากและเราอาจจะไม่เข้าใจในทุกสิ่ง แต่พระองค์จะไม่ทรงปล่อยเราให้ล้มเหลวหรือท้อทั้ง ดังนั้นเมื่อเราต้องเผชิญกับปัญหา หรือความยากลำบากอย่ามีความกลัวหรือท้อใจ เพราะว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเรา

หลังจากเกิดพายุร้ายมาได้ 14 วัน พวกกะลาสีเรือคิดว่าเข้าไปใกล้แผ่นดิน ซึ่งเป็นเวลาเที่ยงคืนพวกเขา มองไม่เห็นอะไรเลย (ให้อ่านกิจการ 27:28) (แสดงภาพ 12-4) จึงใช้เครื่องมือหยั่งความลึกของน้ำดู น้ำก็ตื้นขึ้นๆ แสดงให้รู้ว่าใกล้ฝั่งแล้ว พวกกะลาสีพยายามจะเอาเรือเล็กลง ตั้งใจว่าจะหนีไปโดยที่พวกนักโทษไว้ในเรือ แต่เปาโลได้พูดกับพวกทหารว่า ถ้าพวกเขาไม่ยอมอยู่ในเรือจะไม่มีหวังรอดชีวิตเขาจึงตัดเรือเล็กทิ้งไป เช้าวันรุ่งขึ้น เปาโลได้หนุนใจและชวนทุกคนให้กินอาหารกล่าวว่า (แสดงภาพ 12-5) “วันนี้เป็นวันที่ 14 ที่ท่านรอคอยและอดอาหาร ขอให้ท่านทั้งหลายรับประทานอาหารเสียบ้างเพื่อจะมีชีวิตอยู่ได้” (อ่านกิจการ 27:34-36) คนทั้งปวงก็มีกำลังใจขึ้นจึงรับประทานอาหารและเปาโลเตือนพวก เขาให้รู้ว่าพวกเขาจะรอดจากเรือแตกครั้งนี้

เมื่อสว่างแล้ว พวกกะลาสีพยายามแล่นเข้าหาฝั่ง (อ่านกิจการ 27 : 40-41) แต่ไม่ถึงฝั่งจริงๆ เพราะ ว่าหัวเรือติดอยู่ในทรายออกไม่ได้ (แสดงภาพ 12-5) เรือกำปั่นจึงเกยดินอยู่ท้ายเรือก็แตกออกด้วยกำลังคลื่น พวกทหารคิดว่าจะฆ่าพวกนักโทษเสียเพราะกลัวว่าจะว่ายน้ำหนีไปแต่นายร้อยได้ห้ามไว้เพราะต้องการให้เปาโลมีชีวิตอยู่เขาจึงสั่งให้ทุกคนที่ว่ายน้ำเข้าฝั่ง พวกที่ว่ายน้ำไม่ได้ให้เกาะกระดานเกาะไม้ไปและเข้าถึงฝั่งโดยปลอดภัย ทุกคนเหมือนกับที่เปาโลได้กล่าวไว้ จะไม่มีสักคนหนึ่งเสียชีวิต และจะมีความปีติยินดีสักเพียงใดที่พวกเขามีโอกาสได้สัมผัสกับพื้นดินอีกครั้งหนึ่ง

น้องๆคิดว่าพวกเขาได้รับการต้อนรับอย่างไรเมื่อถึงเกาะมอลตา? (อภิปรายจากข้อพระคัมภีร์และชี้เกาะมอลตาบนแผนที่) พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะไปกับเปาโลและพระองค์ทรงรักษาคำสัญญาของพระองค์อ่านกิจการ 28 : 1-6 เปาโลบนเกาะมอลตาและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เปาโลกำลังเก็บกิ่งไม้แห้งมัดหนึ่งมาใส่ไฟ (แสดงภาพ 12-6) มิงกูพิซตัวหนึ่งออกมาจากกิ่งไม้มัดนั้น เพราะถูกความร้อนกัดมือของท่านติดอยู่ พวกชาวพื้นเมืองเห็นดังนั้นคิดว่าท่านเป็นคนฆ่าคน เจ้าแม่แห่งความยุติธรรมกำลังลงโทษ แต่เปาโลไม่มีอาการเจ็บป่วยเลยประชาชนพากันประหลาดใจ เมื่อท่านบอกเขาทั้งหลายถึงเรื่องพระเยซู พวกเขา ก็ยอมรับสิ่งที่ท่านกล่าวกับเขาทั้งหลาย เปาโล และคณะเดินทางได้ถูกเชิญเข้าไปพักในบ้านของหัวหน้าใหญ่ของเกาะนั้น ชื่อ ปูบลิอุส

อะไรเกิดขึ้น ขณะที่เปาโลและคณะพักอาศัยที่บ้านนั้น? (ขอให้น้องๆ อ่านกิจการ 28:8) พระเจ้าให้เปาโลให้รักษาโรค (แสดงภาพ 12-7) โดยการอธิษฐานวางมือ ทำให้ท่านมีโอกาสเทศนาสั่งสอนคนอื่นๆ ที่อยู่บนเกาะนั้น หลายคนหายจากการเจ็บป่วยและรู้สึกในบุญคุณและยกย่องเปาโล เมื่อถึงเวลาที่ท่านและทุกคนจะต้องออกจากเกาะนั้นไป พวกเขาได้จัดเตรียมสิ่งของที่จำเป็นในการเดินทางให้เปาโลและคณะอย่างมากมาย

ให้จำข้อท่องจำของบทเรียนอาทิตยน์ไว้ให้ดี เมื่อเราจะออกไปช่วยเหลือคนอื่นพระเจ้าจะทรงไปก่อนหน้าเรา พระองค์จะทรงช่วยเราไม่จำเป็นต้องกลัว ถามเด็กๆ ว่าใครบ้างที่กำลังเผชิญกับปัญหาหรือความทุกข์ลำบากอยู่? ให้บางคนแบ่งปันคำพยานหรือเล่าเหตุการณ์ต่างๆ ให้คนอื่นฟัง และอธิษฐานเผื่อแต่ละคนที่มีปัญหาถ้าคนที่ยังไม่ได้รับเชื้อขอให้เชิญเขาต้อนรับพระเยซูเข้าในจิตใจและไว้วางใจพระองค์

กิจกรรม

1. ทำแบบฝึกหัด บทที่ 12
2. ร้องเพลง “ฉันได้วางใจในพระเจ้า”

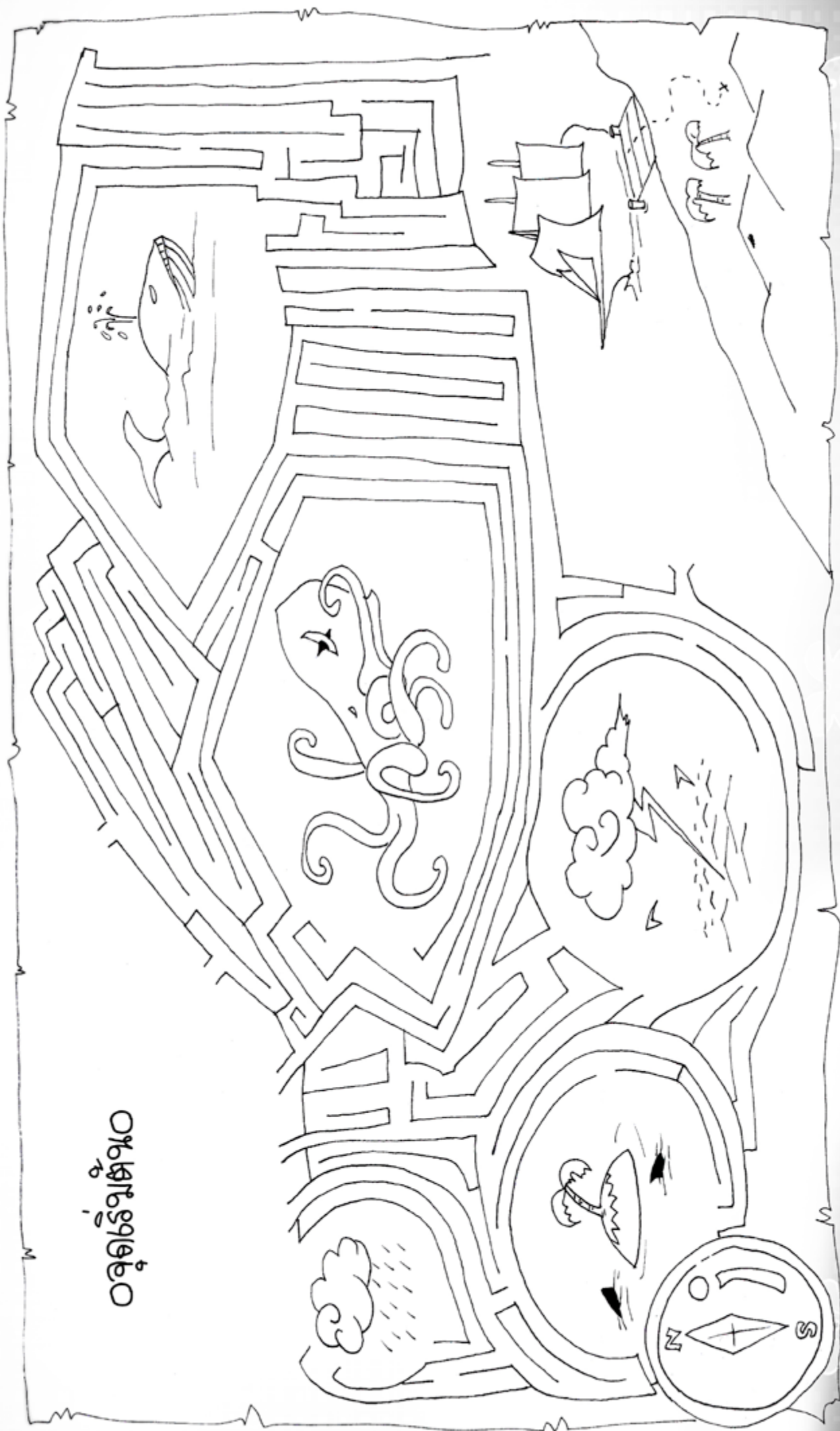
ฉันได้วางใจในพระเจ้า เดินไปกับพระองค์
ฉันได้วางใจในพระองค์ ทรงประทานบทเพลง
เมฆบดบังฟ้าพายุ คล้ายจะให้ไหวหวั่น
ฉันได้วางใจในพระเจ้า ไม่เคยตกใจกลัว
***** พระองค์ทรงเป็นเพื่อน ที่ได้ไว้วางใจ
และไม่เคยเหลวไหล ไม่ว่าแห่งใดๆ
ถึงยากลำบากมากเพียงไร
ฉันจะเดินตามไป ฉันได้วางใจในพระเจ้า
ผู้ไม่เคยเปลี่ยนแปลง***

3. “วาดภาพ”

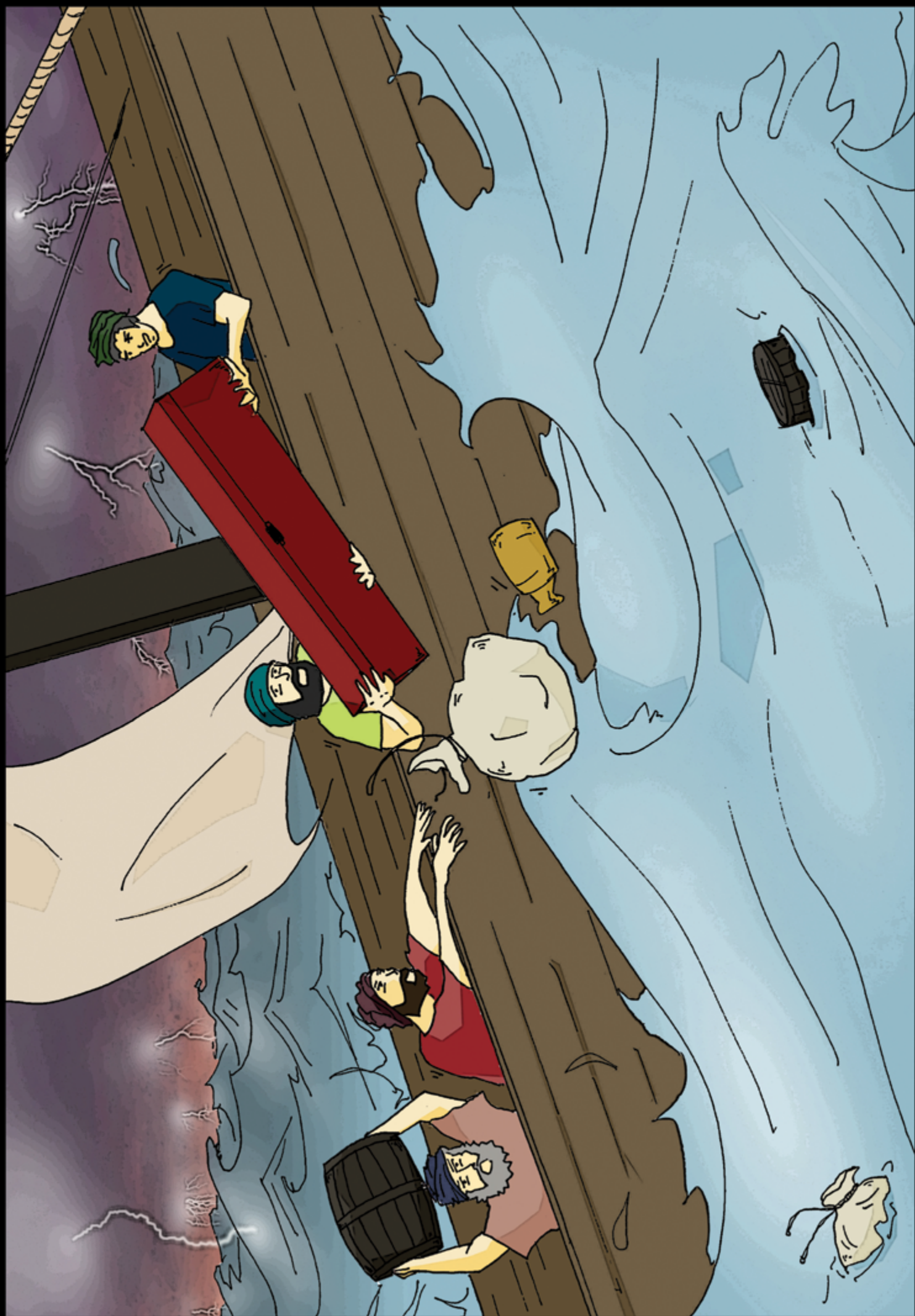
เตรียม กระดาษวาดเขียนสำหรับทุกคน ดินสอ ชอล์ก สี หรือถ่าน แยกชั้นเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 2-3 คน ให้แต่ละกลุ่มคิดถึงเหตุการณ์ของบทเรียนอาทิตย์นี้ และวาดภาพอาจจะเป็นภาพของเรือที่กำลังโคลงเคลงอยู่กลางทะเล และมีพายุกล้าพัดกระหน่ำและเรือก็แตกถูกพัดมาเกยฝั่งอยู่ มีคนกำลังว่ายน้ำเข้าฝั่ง บางคนกำลังเกาะซากเรืออยู่หรือเป็นภาพที่เปาโลกำลังสลัดถุงลงในกองไฟ ให้เขียนภาพลงบนกระดาษที่แจกให้ติดภาพที่ทำเสร็จแล้วที่ห้องเรียน และขอให้คนหนึ่งเล่าเรื่องจากพระคัมภีร์โดยใช้ภาพที่ทำแล้วนั้นประกอบคำอธิบาย

4. ทำพิพิธภัณฑ์ชีวิตของเปาโล ข้อที่ 12

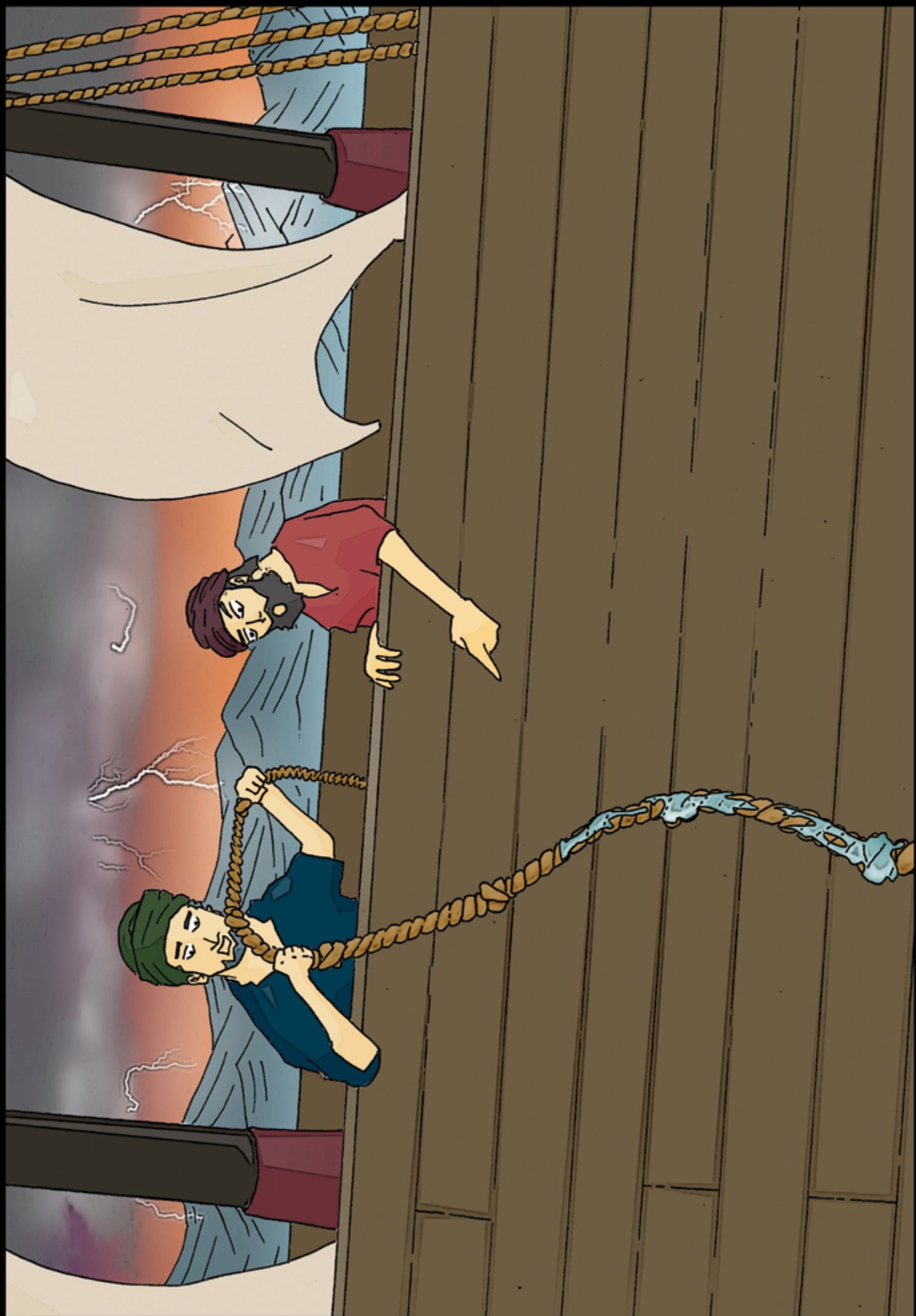
๐ จุจิ ไร่ ม ต ๑ ๐

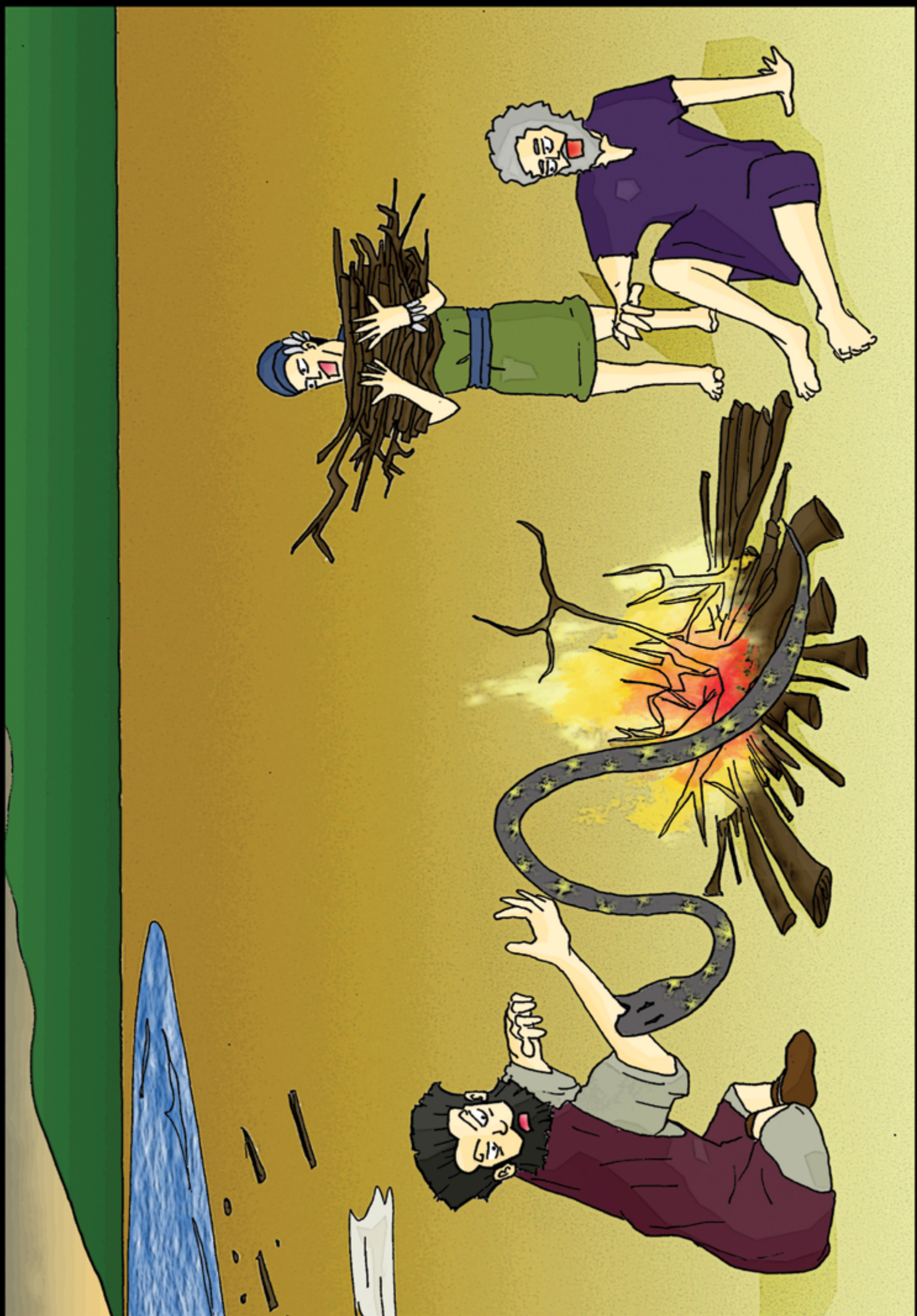

ถึงจุดหมายในฐานะนักโทษ

เป้าหมายบทเรียน

เพื่อจะเชื่อมโยงให้เห็นถึงชีวิตการต่อสู้และชัยชนะในการรับใช้ช่วงสุดท้ายของท่านเปาโล และหนุนใจให้น้องๆ เป็นคริสเตียนที่สัตย์ซื่อเหมือนเปาโล

ข้อท่องจำ

“อย่ากลัวความทุกข์ทรมานซึ่งเจ้าจะได้รับนั้น แต่เจ้าจงมีใจมั่นคงอยู่ตราบเท่าวันตายและเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า” วิวรรณ์ 2:10

ข้อพระคัมภีร์

กิจการ 28 :11-31 , 2 ทิโมธี 4 :6-8

ข้อคิดสำหรับครู

เนื่องจากเด็กๆ ยังมีอายุน้อยจึงเป็นการยากที่จะทำให้พวกเขาเข้าใจหรือคิดถึงบั้นปลายของชีวิต เด็กๆ ส่วนมากเพียงจะมีความคิดในสิ่งที่เขาชอบทำในวิชาชีพของเขาเท่านั้น

บทเรียนในอาทิตย์นี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตการรับใช้ช่วงสุดท้ายของท่าน และเมื่อได้ทบทวนดูชีวิตของท่าน เราจะเห็นลักษณะชีวิตของท่านว่าเป็นอย่างไร

ช่วยให้น้องๆ เข้าใจความจริงถึงการดำเนินชีวิตจะต้องมีการถวายตัวของเราต่อพระเจ้า ถ้าเราเอาใจใส่ในเรื่องนี้ เราสามารถมองย้อนหลังดูชีวิตของเราตั้งแต่ต้นจนจบและพูดว่า “ได้ต่อสู้อย่างเต็มกำลัง”

นำสู่บทเรียน

แจกกระดาษ ดินสอ เขียนคำถามบนกระดาน เช่น ถ้าน้องๆ จะต้องย้ายไปอยู่ที่อื่นจะทำให้เพื่อนเก่าๆ คิดถึงเราได้อย่างไร? ต้องทำอะไรเพื่อให้เพื่อนจดจำเราไว้ในใจของเขา ให้เวลา 5-10 นาที เสร็จแล้วให้บางคนแบ่งปัน คำตอบของเขากับเพื่อนๆ ในชั้น

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ในสองสามอาทิตย์ที่ผ่านมา เราได้พูดถึงชีวิตของเปาโลและงานที่ท่านทำ ในบทนี้ให้เรามาดูท่าทีการรับใช้ช่วงปีสุดท้ายในชีวิตของท่าน ซึ่งมีความตื่นเต้นไม่น้อยไปกว่าการรับใช้ในปีแรกๆ ท่านได้ทำงานตามที่ท่านรู้สึกพระเจ้าได้ทรงเรียกให้ท่านกระทำการอย่างขะมักเขม้นตลอดเวลา

การเดินทางตั้งแต่ซีซารียาถึงโรมเป็นการเดินทางไปเป็นมิชชันนารีครั้งสุดท้าย ให้เรากลับไปดูเหตุการณ์ที่เกาะมอลตา เรือบรรทุกเปาโลและนักโทษคนอื่นๆ อับปาง เนื่องจากมรสุมในทะเล ทุกคนรวมทั้งยูเลียสและทหารต้องคอยอยู่ที่มอลตาเป็นเวลา 3 เดือน เมื่อฤดูหนาวสิ้นสุดลงทุกคนได้ลงเรือกำปั่นที่มาจากเมืองเล็กซานเดรีย เพื่อเดินทางต่อไปยังโรม (อ่านกิจการ 28 :11-14)

การเดินทางจากมอลตาถึงกรุงโรม ใช้เวลาประมาณ 2-3 อาทิตย์ ได้แวะที่เมืองไซราคิวส์จอดอยู่ที่นั่น 3 วัน ออกจากที่นั่นอ้อมไปยังเมืองเรย์อุม ต่อมาถึงเมืองปอร์ทโอลีฟักอยู่ 7 วัน (ให้ดูแผนที่) จากเมืองปอร์ทโอลีฟเดินทางต่อไปถึงกรุงโรม พี่น้องคริสเตียนที่กรุงโรมได้ข่าวการมาของเปาโลหลายคนเดินทางมาเป็นระยะไกลเพื่อจะมามากอดต้อนรับเปาโลที่กรุงโรมเมื่อเปาโลได้พบพี่น้องเหล่านั้นก็มีความยินดีมาก ขณะอยู่ที่กรุงโรมเปาโลอยู่ในฐานะของนักโทษแต่ได้รับอนุญาตให้เข้าบ้านอยู่เองตามลำพัง โดยมีทหารคอยเฝ้าอยู่เพียงคนเดียว เปาโลทำอะไรเป็นครั้งแรกเมื่อถึงกรุงโรม? (อ่านกิจการ 28 : 17-20) ท่านได้เรียกผู้นำของชนยิวในกรุงโรมมาประชุมและอธิบายให้เขาทั้งหลายได้ทราบว่า ทำไมท่านจึงถูกจับและสาเหตุที่ต้องยื่นฎีกาถึงซีซาร์

เปาโลได้แก้อีกกล่าวหาอีกครั้งหนึ่ง “ข้าพเจ้าไม่ได้ทำผิดอันใดต่อชนชาติหรือต่อธรรมเนียมของบรรพบุรุษ” ท่านกล่าวอธิบายว่าพวกเจ้าหน้าที่โรมันเห็นว่าท่านไม่มีความผิด และเห็นว่าควรจะปล่อยให้เป็นอิสระแต่พวกไม่ยอม ท่านจึงเห็นว่าควรจะยื่นฎีกาต่อซีซาร์ และท่านเห็นสมควรที่จะอธิบายให้พวกผู้นำในกรุงโรมได้ทราบในเรื่องนี้ด้วย พวกผู้นำยิวมีท่าทีอย่างไร? (ให้อ่านกิจการ 28 : 21-22 ด้วยกัน) พวกเขาไม่เคยได้รับรายงานสิ่งที่ไม่ดีเกี่ยวกับเปาโล พวกเขาเห็นว่าท่านประกาศเป็นพยานที่ยอดเยี่ยมและมีชื่อเสียงดี พวกเขามีความสงสัย อยากรู้เรื่องเกี่ยวกับเปาโลมากกว่านี้ ดังนั้นจึงนัดประชุมอีกครั้งหนึ่งเพื่อเปาโลจะมีโอกาสได้ชี้แจงความคิดเห็นของท่าน

แม้ว่าเปาโลจะอยู่ในฐานะของนักโทษท่านยังทำงานรับใช้พระเจ้า (อ่านกิจการ 28:3) เทศนาสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องของพระเยซู ตั้งแต่เวลาเช้าถึงเย็นและได้ให้ข้ออ้างอิงจากธรรมเนียมบัญญัติของโมเสส จากคัมภีร์ผู้เผยพระวจนะเป็นหลักเพื่อจะยืนยันว่าสิ่งที่ท่านประกาศนั้นเป็นความจริง

ทุกคนรับสิ่งที่เปาโลพูดหรือไม่? (อ่านกิจการ 28 : 24-25)

มีหลายคนไม่เห็นด้วยกับคำสอนของเปาโล แต่ไม่ทำให้ท่านประหลาดใจ ท่านได้อ้างจากผู้พยากรณ์อิสยาห์ คำสอนและรวมทั้งคำพยากรณ์ของท่านอิสยาห์ ที่พูดถึงท่าทีของคนที่ได้ยินเรื่องพระเยซู (อ่านกิจการ 28 : 26-27) เปาโลทบทวน สิ่งที่ท่านพูดไปแล้ว ครั้งแล้วครั้งเล่าเป็นเวลาหลายเดือน “ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านทั้งหลายรู้ว่า ความรอดของพระเจ้าแพร่ออกไปยังชาวต่างประเทศและเขาทั้งหลายจะฟัง” เปาโลต้องการให้พวกเขารู้ว่า ชาวต่างชาติที่เปิใจมีความหวังและเป็นคนที่พระเจ้าเลือกสรร พวกเขาจะต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขาทั้งหลาย

(อ่าน กิจการ 28 :30-31) เปาโลอาศัยอยู่ที่บ้านเช่าในกรุงโรมเป็นเวลา 2 ปี และใช้เวลากับคนเป็น

จำนวนมาก ท่านยังเทศนาสั่งสอนเรื่องของพระเยซูอย่างกล้าหาญ (แสดงภาพ 13-1) (ให้อ่านข้อท่องจำของ อาทิตยน์ ใน วิวรณ์ 2 :10) ข้อท่องจำหนุนใจให้เรามีชีวิตเหมือนเปาโลคือสัตย์ซื่อจนวันตาย เปาโลรู้ว่าการมีชีวิตที่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้านั้นจะได้รับ “มงกุฎแห่งชีวิต” ซึ่งเป็นบำเหน็จรางวัลที่พระเจ้าให้ผู้สัตย์ซื่อจนวันตายการรับใช้ของเปาโลเกือบจะสิ้นสุดลงแล้วและท่านได้ใช้เวลาคิดทบทวนถึงสิ่งที่ท่านได้ทำไปแล้ว ในเวลาที่ผ่านมา ท่านได้หนุนใจพี่น้องในพระคริสต์ โดยการเขียนจดหมาย ให้เขาทั้งหลายตั้งมั่นคงอยู่ในความสัตย์ซื่อต่อองค์พระเจ้า

เปาโลไม่รู้สักอย่างที่พูดว่า ท่านมีความสัตย์ซื่อตลอดมาและไม่รือร้อที่จะเหนื่อยและชักชวนคนอื่นให้ดำเนินชีวิตเหมือนกับท่าน ท่านไม่ได้พูดโอ้อวดเพียงแต่ยืนยันว่าสิ่งที่ท่านทำนั้นเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้ทำ (อ่าน 2 ทิโมธี 4: 6-8) เปาโลรู้ว่า อีกไม่นานท่านก็จะจากโลกนี้ไป ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้ากำลังจะตกเป็นเครื่องบูชาแล้ว” และบอกกับผู้ร่วมงานของท่านว่า “ข้าพเจ้าเป็นคนสัตย์ซื่อตลอดมา”

ความหมายที่แท้จริง ในคำพูดเหล่านี้คืออะไร? (ขอให้เด็กๆตอบคำถามจากหนังสือ แบบฝึกหัด) “ต่อสู้อย่างเต็มกำลัง แข่งขันจนถึงที่สุด ได้รับความเชื่อไว้แล้ว” เปาโลเป็นคนที่เชื่อถือได้ ความคิดของท่านก็ชัดเจนเพราะท่านรู้ว่า ท่านทำทุกสิ่งตามที่พระเจ้าทรงต้องการให้ท่านทำและมีความมั่นใจในพระเจ้าเกี่ยวกับมงกุฎในเมืองสวรรค์ เราทุกคนมีส่วนในคำสัญญานั้นด้วย

ไม่ว่าเราจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ เราต้องมีความสัตย์ซื่อต่อหน้าที่ที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้เมื่อเราเป็นคนที่เชื่อฟัง สัตย์ซื่อและไว้วางใจได้ พระเจ้าต้องการให้เราเป็นคนรู้จักรับผิดชอบแม้ว่าจะเป็นเด็กอยู่ก็ตาม เมื่อเราโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ความรับผิดชอบของเราเปลี่ยนแปลงไป สิ่งสำคัญที่พระเจ้าต้องการคือให้เราเป็นคนสัตย์ซื่อ เราจะเป็นคนสัตย์ซื่อได้อย่างไร? (ให้เวลาตอบคำถาม)พระเจ้าทรงขอให้เราเป็นคนสัตย์ซื่อต่องานประกาศพระวจนะของพระเจ้า เราเป็นเครื่องมือที่พระเจ้าทรงใช้เป็นมือเป็นเท้าของพระองค์ อาจจะมีบางคนที่ไม่เคยได้ยินข่าวแห่งความรอดมาก่อนเลย พระเจ้าทรงเสนอว่าอย่างน้อยขอให้เราพร้อมและยอมที่จะให้พระเจ้าใช้เรา

คนทั้งหลายจะได้ยินข่าวประเสริฐได้อย่างไรถ้าเราไม่ประกาศ? (ให้เวลาอภิปรายด้วยกัน) น้องๆ ต้องการให้พระเยซูใช้ชีวิตของเราไหม? เราอยากจะเป็นเด็กที่สัตย์ซื่อของพระองค์หรือไม่? เราทุกคนสามารถเป็นคนเช่นนั้นได้โดยการติดต่อกับพระองค์ทุกวันและขอให้พระองค์ทรงใช้เราเมื่อถึงวาระสุดท้ายในชีวิตของเรา เราก็จะมีความยินดีอย่างยิ่งเราสามารถหันกลับไปดูชีวิตของเราครั้งที่ผ่านมาของเราเหมือนกับเปาโลและรู้ว่าเราเป็นคนสัตย์ซื่อต่อพระวจนะของพระเจ้าและการทรงเรียกของพระองค์ เราจะมี ความมั่นใจว่าจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิตนั้นด้วย เราสามารถมีสันติสุขภายในจิตใจเพราะเราได้ต่อสู้อย่างเต็มกำลัง ได้แข่งขันจนถึงที่สุดและได้รักษาความเชื่อไว้ในในการทดสอบทุกครั้ง ให้เราใช้เวลานี้รับใช้พระเจ้าอย่างขะมักเขม้น และทำงานที่พระเจ้ามอบหมายนั้นให้ครบบริบูรณ์

1. ทำหนังสือแบบฝึกหัด บทที่ 13

2. เกมชักดาบ

เตรียม พระคัมภีร์สำหรับทุกคน ให้เด็กๆนั่งเก้าอี้ มีอว้างข้างตัวเองพระคัมภีร์วางที่ตัก เมื่อครูบอกข้อพระคัมภีร์ ข้อใดก็ให้ทุกคนรับเปิดคนไหนหาพบก่อน ให้ลุกขึ้นยืนอ่านพระคัมภีร์ ข้อนั้นดังๆ และชัดเจน ห้ามเปิดก่อนคำสั่งสอนให้อธิปราชถึงการเอามาใช้ เพื่อจะมีชัยชนะในการดำเนินชีวิตคริสเตียน

ข้อพระคัมภีร์ที่แนะนำมีดังนี้

ลูกา 6 :35	วิวรณ์ 2 : 26
วิวรณ์ 3 : 21	ฮีบรู 10 : 35-36
ยากอบ 1 : 12	เอเฟซัส 6 : 8
โคโลสี 3 : 24	วิวรณ์ 2 : 7
1เปโตร 5 : 4	วิวรณ์ 21 : 7
1โครินธ์ 3 : 14	วิวรณ์ 3 : 5
1โครินธ์ 3 : 8	วิวรณ์ 3 : 12

3. มงกุฎแห่งชีวิต

เตรียม กระดาษแข็งสี กาว กรรไกร ดินสอ และกากเพชร

แจกกระดาษแข็งสีให้ทำเป็นมงกุฎ เขียนข้อพระคัมภีร์ด้านหน้ามงกุฎ ทากาวแล้วจึงสั้ดกากเพชรที่ไม่ต้องการทิ้งไป เสร็จแล้วให้ท่องข้อท่องจำหลายๆเที่ยว เพื่อเสริมความจำในบทเรียน

4. ทำพิพิธภัณฑ์ชีวิตเปาโล บทที่ 13

ให้จับดูภาพให้ตรงกับข้อความ อย่างถูกต้อง

13

ปวดฟัน

ปวดหัว

งูัก

ปวดท้อง

เจ็บใจ

โรคผิวหนัง

⁶⁶ อย่างกลัวความทุกข์ทรมานซึ่งเจ้าจะได้รับนั้น
แต่เจ้าจงมีใจมั่นคงอยู่ตราบเท่าวันตาย⁹⁹
และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า

2:10

ข้อทดสอบ

ข้อทดสอบเหล่านี้เตรียมไว้เพื่อเป็นคำถามแบบปรนัยทดสอบบทเรียนแต่ละบทที่เรียนมาแล้ว ในจุดที่สำคัญๆ เกี่ยวกับคำสอนและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ท่านสามารถจะให้ข้อทดสอบได้ 2 วิธี คืออาจจะให้ทดสอบก่อนเรียนเพื่อจะวัดพื้นฐานความเข้าใจเบื้องต้นของผู้เรียนและใช้เพื่อวัดผลการเรียนหลังจากจบแล้วเมื่อให้ผู้เรียนทำข้อทดสอบควรจะได้อ่านคำถามให้ชัดเจนและตรวจทวนคำถามให้ถูกต้องและเป็นที่เข้าใจได้แน่ชัด

1. เซาโลเฝ้าดูการถูกขว้างด้วยหินของ.....
 - ก. ยากอบ
 - ข. สเทเฟน
 - ค. เปโตร
2. เมื่อเซาโลได้เห็นแสงสว่างจ้าและล้มลงพอลุกขึ้นมาเขาได้กลายเป็น....
 - ก. คนหูหนวก
 - ข. คนใบ้
 - ค. คนตาบอด
3. เปาโลหนีจากตามัสกัสโดยทาง.....
 - ก. อุโมงค์ใต้กำแพง
 - ข. หย่อนตะกร้าลงข้างกำแพง
 - ค. ปีนต้นไม้ใกล้กำแพง
4. เมื่อเปาโลเดินทางถึงเยรูซาเล็ม ทำให้พวกคริสเตียน.....
 - ก. กลัวเขา
 - ข. ยินดีที่พบเขา
 - ค. ตัดสินใจจับกุมเขา
5. สถานที่แรกที่เปาโลและบาร์นาบัสเดินทางไป เป็นมิชชันนารีครั้งแรก คือ
 - ก. เกาะไซปรัส
 - ข. เมืองโครินธ์
 - ค. เอเธนส์

6. นักทำวิทยาคมที่พยายามขัดขวางการประกาศของเปาโลและตอนหลังได้ تابอดไปด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าคือใคร?
- ก. เสอร์จิส
 - ข. เอลิมาส
 - ค. เฟสทัส
7. เมืองที่เปาโลถูกขังด้วยหิน และถูกทั้งคิดว่าตายแล้วคือ ?
- ก. โรม
 - ข. เยรูซาเล็ม
 - ค. ลิสตรา
8. เมื่อคนง่อยได้รับการรักษาให้หาย พวกประชาชนคิดว่าเปาโลและบาร์นาบัสเป็น....?
- ก. นักวิทยาคม
 - ข. เป็นพระเจ้าพิเศษ
 - ค. เป็นหมอ
9. เปาโลได้เห็นใครในนิมิตที่พูดว่า “เชิญมาช่วยเราด้วย”
- ก. ชายมาจากซีโดเนีย
 - ข. ชายจากเอเฟซัส
 - ค. ผู้หญิงจากฟิลิปปี
10. สิ่งที่เราจะใช้ทดสอบว่าอะไรเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า
- ก. พระคัมภีร์ สถานการณ์ ความเห็นด้วย ของผู้นำที่รักพระเจ้า และสันติสุขภายใน
 - ข. การเข้าทรง พ่อมดหมอผี หมอดู
 - ค. เพื่อนักเรียนหรือสิ่งที่ทำได้ง่ายที่สุด
11. เปาโลและสิลาสถูกเชิญให้เข้าไปพักอยู่ในบ้านของใคร ขณะอยู่ที่เมืองฟิลิปปี
- ก. นางลิเดีย
 - ข. ยอห์น มาระโก
 - ค. บาร์นาบัส
12. อะไรเกิดขึ้นในเวลาเที่ยงคืน เมื่อเปาโลและสิลาสร้องเพลงสรรเสริญ พระเจ้าอยู่ในคุกที่เมืองฟิลิปปี
- ก. แผ่นดินไหว ทำให้โซ่หลุดออก
 - ข. เกิดไฟไหม้ในห้องขัง
 - ค. เกิดน้ำท่วมและต้องย้ายคนออก

13. เปาโลได้พบแทนบูชา “แต่พระเจ้าที่ไม่รู้จัก”ในเมือง...
ก. โครีนธ์
ข. เอเธนส์
ค. เอเฟซัส
14. มี 2 คนที่รับเชื่อว่าประเสริฐที่เปาโลได้ประกาศในกรุงเอเธนส์คือ
ก. ดีโอนิอัสและดามาริส
ข. อากริปปาและเบอร์นิส
ค. เฟสทัสและเฟลิกัส
15. พวกยิวโกรธแค้นเปาโล เพราะเข้าใจว่าเปาโลได้นำบางอย่างเข้ามาในพระวิหารคือ
ก. สัตว์ที่เป็นมลทิน
ข. คนกรีก
ค. คนเป็นโรคเรื้อน
16. เพื่อป้องกันเปาโลให้ปลอดภัยจากการทำร้ายของฝูงชน ทหารได้นำท่านไปที่
ก. ห้องขัง
ข. ที่ศาลสูง
ค. ที่ปราสาท
17. มีกี่คนที่อดอาหารและวางแผนฆ่าเปาโล....
ก. มากกว่า 40 คน
ข. มากกว่า 50 คน
ค. มากกว่า 20 คน
18. ใครเป็นคนแอบได้ยินแผนการร้ายที่จะฆ่าเปาโล
ก. น้องชายเปาโล
ข. หลานชายเปาโล
ค. คนรับใช้เปาโล
19. เปาโลรอการตัดสินคดีจากเจ้าเมืองเฟลิกสนานกี่ปี...
ก. 2 ปี
ข. 1 ปี
ค. 4 ปี
20. กษัตริย์ที่เปาโลเป็นพยานถึงการกลับใจของท่าน มีชื่อว่า...
ก. กษัตริย์อากริปปา
ข. กษัตริย์เฮโรด
ค. กษัตริย์อาหรับ

21. พวกกะลาสีโยนอะไรทิ้ง เมื่อเกิดพายุเพื่อจะทำให้เรือเบาขึ้น

- ก. เปาโล
- ข. สิ่งของที่บรรทุกมาด้วย
- ค. นักโทษทั้งหมด

22. เมื่อเรือกำปั่นแตกมีคนเสียชีวิตกี่คน...

- ก. ไม่มี
- ข. หนึ่งร้อยคน
- ค. ทุกคนยกเว้นเปาโล

23. เมื่อเปาโลถึงกรุงโรม ท่านทำอะไรบ้าง....

- ก. อยู่ในคุกมืด
- ข. อยู่เฉยๆ
- ค. หนุนใจประกาศ เป็นพยานเพื่อพระเจ้า
- ง. เปิดคริสตจักร

24. ผลของการสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าจะได้รับอะไร

- ก. ความตาย
- ข. มงกุฎแห่งชีวิต
- ค. มงกุฎ
- ง. ทองคำ

เฉลยข้อสอบ

1. ข	2. ค	3. ข	4. ก	5. ก
6. ข	7. ค	8. ข	9. ก	10. ก
11. ก	12. ก	13. ข	14. ก	15. ข
16. ข	17. ข	18. ข	19. ก	20. ก
21. ข	22. ก	23. ค	24. ข	

^